

КОДЕКС на търговското корабоплаване (Загл. изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

Обн., ДВ, бр. 55 от 14.07.1970 г. и бр. 56 от 17.07.1970 г., в сила от 1.01.1971 г., попр., бр. 58 от 24.07.1970 г., изм., бр. 55 от 18.07.1975 г., доп., бр. 10 от 6.02.1987 г., изм., бр. 30 от 13.04.1990 г., изм. и доп., бр. 85 от 24.07.1998 г., в сила от 1.01.1998 г., доп., бр. 12 от 11.02.2000 г., изм. и доп., бр. 41 от 24.04.2001 г., бр. 113 от 3.12.2002 г., бр. 55 от 25.06.2004 г.

т. 9, р. 4, № 700

Глава I

ОСНОВНИ ПОЛОЖЕНИЯ

Раздел I

Предмет и приложно поле

Обществени отношения, предмет на кодекса

Чл. 1. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Този кодекс урежда обществените отношения в Република България, които възникват във връзка с търговското корабоплаване и контрола върху него, изискванията за българската принадлежност на корабите, изискванията към корабните и превозните документи, правата и задълженията на капитаните и екипажите, договорите за превоз на товари, пътници и багаж, вещните права върху корабите, договорите за наем на кораби, договорите за застраховка на кораби и товари, аварията на кораби, спасяването по море и река и други отношения, свързани с корабоплаването и неговата безопасност.

(2) За правоотношенията по ал. 1, неуредени с този кодекс, се прилагат нормите на действащото българско законодателство.

Самостоятелност при договаряне

Чл. 2. С изключение на случаите, предвидени в повелителните норми на този кодекс, страните, които участвуват в отношения, свързани с търговското корабоплаване, могат сами да уреждат с договор взаимните си права и задължения.

Обхват на корабоплаването и търговска свобода

Чл. 3. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Търговското корабоплаване обхваща дейностите за превоз на пътници, багажи, товари и поща с кораби, наемане, други сделки с кораби, влачене и тласкане на кораби и товари, търсене, спасяване и оказване на помощ на търпящи бедствия хора и кораби, извършване на морски и речни услуги, свързани с корабоплаването, стопански риболов, експлоатация на морски и речни ресурси и други стопански дейности с използване на кораби.

(2) Търговското корабоплаване се осъществява свободно в условията на защита и разширяване на конкуренцията и на свободната инициатива в стопанската дейност.

Търговски кораб

Чл. 4. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Търговски кораб по смисъла на този кодекс е всеки самоходен или несамоходен плавателен съд или плавателно съоръжение, предназначено за плаване и за извършване на дейностите по чл. 3.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Считат се като търговски кораби и плаващите съоръжения за изваждане на потънало имущество или за друга стопанска дейност.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Правилата относно корабите се прилагат спрямо корабите в строеж след пускането им на вода.

Приложение към специалните видове кораби

Чл. 5. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Разпоредбите за търговските кораби, с изключение на разпоредбите за превоз на пътници и товари и за обща авария, се

прилагат съответно и за корабите, използвани за научни, учебни, културни и спортни цели, за пилотаж, за упражняване на контрол и надзор, за противопожарни, съобщителни, митнически и санитарни цели, за разбиване на ледове, за спасяване на човешки живот и имущество.

(2) Разпоредбите не се прилагат за военните превози на товари и пътници, дори и когато се извършват с търговски кораби.

(3) Разпоредбите се прилагат и към военните кораби, когато се използват за търговски цели.

Превоз на пътници и товари между пристанищата на Република България

Чл. 6. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Превозът на пътници и товари, влаченето и тласкането на кораби, свързани с използването на кораби, между пристанищата на Република България, се извършват с кораби, плаващи под българско знаме.

(2) Превозите и дейностите, свързани с хидротехнически и подводнотехнически работи, улов на биологични морски и речни ресурси, проучване и добив на минерални и други неживи ресурси, пилотаж, бункероване, приемане на отпадъци, нефтоводни смеси и други дейности, извършвани с кораби във вътрешните морски води, териториалното море и вътрешните водни пътища на Република България, се извършват с кораби, плаващи под българско знаме.

(3) (В сила от 1.01.2007 г.) Дейностите по ал. 1 и 2 могат да се извършват и с кораби, плаващи под знамето на държава - членка на Европейския съюз, при условие, че отговарят на нормативните изисквания за крайбрежно (каботажно) плаване.

(4) Дейностите по ал. 1 и 2 могат да се извършват и с кораби, плаващи под друго знаме, при условие, че това е уговорено в международен договор, по който Република България е страна, или с решение на Министерския съвет за всеки конкретен случай.

(5) (В сила от 1.01.2007 г.) Министърът на транспорта и съобщенията при сериозни смущения на вътрешния пазар, причинени поради либерализацията на пазара, може да сезира компетентните органи на Европейския съюз за въвеждане на изключения от правилото по ал. 3 и 4 за срок 12 месеца.

(6) При превозите по вътрешни водни пътища задължение за извършване на обществена услуга може да се изпълнява въз основа на договор, който има за цел постигане на определено равнище в транспортното обслужване и цени за даден вид обществени услуги.

(7) Задължението за извършване на обществена услуга по ал. 6 се възлага с договор с продължителност до 5 години, сключен между министъра на транспорта и съобщенията и съответния лицензиран превозвач, въз основа на решение на Министерския съвет за възлагане на обществена услуга. Договорът се актуализира ежегодно.

(8) В договора с лицензирания превозвач по ал. 7 се определят видовете услуги и редът за тяхното отчитане, периодичността, качеството и обемът на превозите, цените и специалните ценови облекчения и свързаните с тях компенсационни механизми.

(9) Условието и редът за извършване на дейностите по ал. 1, включително за сключване на договор за обществена услуга, се определят с наредби на министъра на транспорта и съобщенията.

Превоз на товари по вътрешни водни пътища

Чл. 6а. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Превозът на товари по вътрешни водни пътища се извършва от лицензирани превозвачи, които отговарят на изискванията за професионална компетентност, финансова стабилност и добра репутация.

(2) Условието и редът за установяване и удостоверяване на изискванията по ал. 1 се определят с наредба на министъра на транспорта и съобщенията.

(3) Министърът на транспорта и съобщенията или упълномощено от него лице издава лицензия на превозвачи, които отговарят на изискванията по ал. 1.

(4) Отказът за издаване на лицензия подлежи на обжалване по реда на Закона за административното производство.

Мерки за регулиране капацитета на флота

Чл. 6б. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Министърът на транспорта и съобщенията, съгласувано с министъра на финансите, предлага на Министерския съвет мерки за регулиране на капацитета на флота по вътрешните водни пътища по отношение на изменението на общия тонаж на флота.

(2) Министърът на транспорта и съобщенията, съгласувано с министъра на финансите, определя с наредба вида на мерките, както и условията и реда за тяхното прилагане.

Свобода на сдружаване

Чл. 6в. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Превозвачите на товари и пътници могат свободно да се сдружават за постигане на общи цели при спазване разпоредбите на Закона за защита на конкуренцията.

Правомощия на министъра на транспорта и съобщенията

Чл. 7. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Министърът на транспорта и съобщенията провежда държавната политика в областта на търговското корабоплаване и представлява Република България в международните организации в тази област, като:

1. изпълнява функциите на администрация по международните договори, страна по които е Република България, и предлага присъединяването на страната в международни организации и договори;

2. определя нормите за подготовка и реда за освидетелстване на морските лица и осъществява контрол върху спазването им;

3. определя нормите за безопасност на търговското корабоплаване, контролира спазването на правилата на безопасност и организира действията по корабоплаването;

4. осъществява контрол за предотвратяването и ограничаването на замърсявания от кораби на териториалното море, вътрешните морски води и вътрешните водни пътища;

5. създава ред и организация по търсенето и спасяването на море и във вътрешните водни пътища и за откриване на източниците за замърсяване на околната среда;

6. съвместно с министъра на отбраната създава организация за събиране и предоставяне на информация, управление и контрол на трафика на кораби.

(2) Министърът на транспорта и съобщенията осъществява своите правомощия чрез Изпълнителна агенция "Морска администрация".

Съгласувани действия

Чл. 7а. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г., в сила от 1.01.2007 г.) Министърът на транспорта и съобщенията предприема съответните действия в случай, че се ограничава свободният достъп на български превозвач до превози на пътници и товари в държави, нечленувачи в Европейския съюз.

Терени за строителство

Чл. 8. Отреждането на земни и водни участъци и извършване на строителство по крайбрежията и във вътрешни води и териториално море и в зоните на действия на средствата за навигационно осигуряване се извършва само след предварително съгласуване с Министерството на отбраната и Министерството на транспорта и съобщенията.

Раздел II

Приложим закон

Отговорност на корабоприитежателя

Чл. 9. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Основанието и пределите на отговорността на корабоприитежателя се уреждат от закона на държавата, под чието знаме плава корабът (закон на знамето).

(2) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) За вреди и загуби, причинени от непозволено увреждане от кораб във вътрешните морски води, в териториалното море и във вътрешните водни пътища на Република България, се прилага българското законодателство.

(3) Корабоприитежател по смисъла на този кодекс е лице, което експлоатира кораба от свое име независимо от това, дали е собственик на кораба или го ползува на друго законно основание.

Вещни права

Чл. 10. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Спрямо правото на собственост и другите вещни права върху кораби, придобиването, изменението и прехвърлянето на такива права, както и спрямо вписването в корабния регистър се прилага законът на знамето.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Формата на договора, с който се прехвърля право на собственост или се учредяват вещни права върху кораб, се урежда от закона на мястото, където се сключва договорът.

Привилегировани вземания

Чл. 11. (Попр. - ДВ, бр. 58 от 1970 г.) Привилегиите за вземания, предвидени в този кодекс, се уреждат според закона на страната, където се извършва принудителното изпълнение.

Екипаж

Чл. 12. (Попр. - ДВ, бр. 58 от 1970 г.) Правното положение на екипажа и отношенията между членовете на екипажа и корабоприитежателя, както и отношенията между членовете на екипажа се уреждат от закона на знамето на кораба независимо от гражданството им и от мястото, където тези отношения са възникнали.

Събития и действия на кораба

Чл. 13. (Доп. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Отношенията, произтичащи от събития или действия, станали на кораба или във връзка с него в открито море или по воден път, върху който никоя държава не упражнява суверенитет, се уреждат от закона на знамето.

Сблъсквания на кораби

Чл. 14. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Отношенията по обезщетяване на вредите, възникнали поради сблъскване на кораби във вътрешните морски води, в териториалното море и във вътрешните водни пътища на Република България, се уреждат съгласно действащото в страната законодателство.

(2) Ако сблъскването е станало в открито море или по воден път, върху който никоя държава не упражнява суверенитет, прилага се законът на страната, пред чийто съд или арбитраж се разглежда спорът за обезщетение.

(3) Ако всички сблъскали се кораби плават под едно и също знаме, прилага се законът на знамето независимо от това, къде е станало сблъскването.

Спасяване и помощ

Чл. 15. (1) Отношенията по възнаграждения за спасяване, станали във вътрешни води или в териториално море на Република България, се уреждат съгласно разпоредбите на този кодекс.

(2) (Попр. - ДВ, бр. 58 от 1970 г.) Ако спасяването е станало в открито море или по воден път, върху който никоя държава не упражнява суверенитет, прилага се законът на страната, пред чийто съд или арбитраж се разглежда спорът.

(3) Ако спасяващият кораб и спасеният кораб плават под едно и също знаме, прилага се законът на знамето независимо от това, къде е станало спасяването.

(4) Разпределението на възнаграждението между корабоприитежателя и капитана и другите членове на екипажа се урежда от закона на знамето на спасяващия кораб.

Обща авария

Чл. 16. (1) Спрямо задълженията за вноски, произтичащи от обща авария, се прилага законът на страната, в която се намира мястото, където след общата авария е завършено пътуването.

(2) Ако всички засегнати от общата авария имат една и съща националност, прилага се общият им национален закон.

Потънало имущество

Чл. 17. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Отношенията във връзка с изваждането на потънало имущество в морските пространства и вътрешните водни пътища на Република България се уреждат съгласно разпоредбите на този кодекс, а в открито море - от закона на знамето на извличащия кораб.

Морски протести

Чл. 18. Морските протести се извършват според закона на страната, пред чиито учреждения или организации се обявяват.

Превоз на товари

Чл. 19. (1) Спрямо договорите за превоз на товари се прилагат разпоредбите на уговорения между страните закон при условията на чл. 24 от този кодекс.

(2) Ако няма такава уговорка, прилагат се разпоредбите на този кодекс.

Наем на кораб

Чл. 20. Към договорите за наем на кораб се прилага законът на знамето на кораба.

Превоз на пътници и багаж

Чл. 21. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Спрямо договора за превоз на пътници и багаж се прилагат разпоредбите на международните договори, по които Република България е страна, а при липса на разпоредби - уговореното между страните по договора за превоз. Ако няма и уговорка, се прилага законът на страната, където е регистриран превозвачът.

Международни договори

Чл. 21а. (Нов - ДВ, бр. 41 от 2001 г.) Когато по силата на международен договор, по който Република България е страна, се изисква определяне на български участници за осъществяване на дейности по превоз на пътници и товари, изборът да се извършва с конкурс при условия и по ред, определени с наредба на министъра на транспорта и съобщенията.

Договор за влачене

Чл. 22. Спрямо договора за влачене по глава IX, раздел III от този кодекс се прилага законът на знамето на влачещия кораб.

Конвенция с участие на Република България

Чл. 23. Ако международен договор, по който Република България е страна, установява правила, различни от тези, които се съдържат в този кодекс, прилагат се правилата на международния договор.

Избор на приложимия закон от страните

Чл. 24. (1) Съглашенията или уговорките, сключени от български организации, предприятия или граждани за приложение на чужд закон или обичаи на

търговското корабоплаване, имат сила, доколкото не противоречат на повелителни разпоредби на този кодекс.

(2) Уговорката за избор на съд или арбитраж в друга държава за разглеждане на спор не означава, че страните са се съгласили към отношенията им да се приложи и законът на тази държава.

Избор на съд или арбитраж

Чл. 25. (1) При спор, възникнал от отношения, свързани с търговското корабоплаване, ако една от страните има седалище в друга държава или е гражданин на друга държава, може по общо съгласие на двете страни да се предвиди разглеждането му от съд или арбитраж в една от двете държави или в трета държава.

(2) Ако няма такава уговорка, компетентен е съдът на страната, където се намира седалището на корабоприитежателя.

Предела на прилагане на чуждия закон

Чл. 26. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Когато прилагането на чужд закон или обичай е несъвместимо с основните начала на правото на Република България, прилагат се разпоредбите на този кодекс.

Глава II

КОРАБИ

(Загл. изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

Раздел I

Българска принадлежност на корабите

Българско знаме

Чл. 27. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г., бр. 55 от 2004 г.) (1) Под знамето на Република България плава само кораб:

1. който е собственост на държавата;
2. който е собственост на българско физическо или юридическо лице;
3. повече от половината от който е собственост на българско физическо или юридическо лице;
4. който е собственост на физическо или юридическо лице от страна - членка на Европейския съюз, при условие че за изпълнението на техническите, административните и другите изисквания на българското законодателство по отношение на корабите са упълномощени български физически или юридически лица или физически или юридически лица от страна - членка на Европейския съюз, установени в Република България;
5. който е нает по договор за беърбоут чартър от лицата по т. 1 - 4 за времето на действие на договора.

(2) На физическите и юридическите лица от страна - членка на Европейския съюз, се предоставя третиране не по-малко благоприятно от това, което се предоставя на българските физически и юридически лица по отношение на регистрирането на корабите.

Български кораб

Чл. 28. (Доп. - ДВ, бр. 10 от 1987 г., изм., бр. 113 от 2002 г.) (1) Български е корабът, който е:

1. собственост на държавата;
2. собственост на българско юридическо или физическо лице;
3. повече от половината собственост на българско юридическо или физическо лице;
4. нает при условията на беърбоут чартър от лицата по т. 1 - 3, за времето на действие на договора.

(2) Правата върху корабите по ал. 1, т. 4 не могат да бъдат различни от включените в договора за наемане.

Право на експлоатация

Чл. 29. (Отм. - ДВ, бр. 30 от 1990 г.).

Индивидуализиране на корабите

Чл. 30. Корабите се индивидуализират от следните данни:

а) име или номер;

б) националност;

в) пристанище на вписването и

г) (изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) брутен и нетен тонаж за морските кораби или водоизместване за речните кораби.

Наименование на корабите

Чл. 31. (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1975 г., бр. 113 от 2002 г.) Всеки кораб трябва да бъде наименуван от неговия собственик, който е извършил предварително проверка за изключителност на наименованието в Изпълнителна агенция "Морска администрация".

Означаване на корабите

Чл. 32. (1) (Предишен текст на чл. 32 - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Името или номерът на всеки български кораб трябва да бъде означено на носа на двата борда и на кърмата. Освен това на кърмата под името или номера се означава и пристанището, където е регистриран корабът.

(2) (Нова - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Означаването на корабите за стопански риболов се извършва по ред, определен с наредба на министъра на транспорта и съобщенията.

Раздел II

Регистрови книги за вписване на корабите

(Загл. изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

Вписване

Чл. 33. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Всеки български кораб трябва да бъде вписан в регистровите книги на корабите в едно българско пристанище. Регистровите книги се водят от регионалните звена на Изпълнителната агенция "Морска администрация".

(2) (Нова - ДВ, бр. 113 от 2002 г., в сила от 1.01.2007 г., изм., бр. 55 от 2004 г.) Условието и редът за пререгистриране на кораби от регистър на страна - членка на Европейския съюз, в българския регистър на корабите се определят в наредбата по чл. 45, ал. 1.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Не се нуждаят от вписване плаващите средства като лодки и други, които са принадлежност на корабите.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Корабопритежателите сами определят пристанището, в което ще се извърши вписването.

Видове регистрови книги

Чл. 34. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Регистровите книги се разделят на:

1. регистрови книги на малките кораби;
2. регистрови книги на големите кораби;
3. регистрови книги на корабите, наети по договор за беърбоут чартър;
4. регистрови книги на корабите в строеж с дължина над 12 метра.

(2) В регистровите книги за малките кораби се вписват кораби:

1. с дължина до 20 метра включително - за речните кораби;
2. с големина до 40 бруто тона включително - за морските кораби.

(3) В регистровите книги за големите кораби се вписват кораби:

1. с дължина, по-голяма от 20 метра - за речните кораби;
2. с големина над 40 бруто тона - за морските кораби.

(4) Кораб, вписан в регистровите книги по ал. 1, т. 1, 2 или 3, с издадено разрешително за стопански риболов се вписва и в електронна база от данни - "Регистър на риболовните кораби".

(5) Регистровите книги на отделните категории кораби, подлежащи на вписване, съставят общ единен регистър на българските кораби.

Акт за националност и позволително за плаване

(Загл. изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

Чл. 35. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г., бр. 55 от 2004 г.) (1) На кораби, вписани в регистровите книги по чл. 34, ал. 1, т. 1 и 2, извършващи задгранично плаване, се издава акт за националност.

(2) На кораби, вписани в регистровите книги по чл. 34, ал. 1, т. 1 и 2, които извършват риболов в териториалното море, на кораби, които не излизат извън районите на пристанищата, заливите, реките и езерата, както и на кораби, които изпълняват пристанищни или крайбрежни служби, се издава позволително за плаване.

Временен акт за националност и временно позволително за плаване на кораби, наети по договор за беърбоут чартър

Чл. 35а. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г., изм., бр. 55 от 2004 г.) (1) На кораби, вписани в регистровите книги по чл. 34, ал. 1, т. 3, се издава:

1. временен акт за националност при извършване на задгранично плаване;
2. временно позволително за плаване при извършване на крайбрежно плаване.

(2) Документите по ал. 1 удостоверяват правото на кораба да плава под българско знаме за срока на действие на договора за беърбоут чартър, но за не повече от 5 години.

Временно свидетелство за плаване

Чл. 36. (1) (Предишен текст на чл. 36, изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) На кораб, придобит в чужбина, българското дипломатическо или консулско представителство издава временно свидетелство за плаване под знамето на Република България. То е валидно до пристигането на кораба до българско пристанище, в което ще бъде вписан, но за срок, не по-дълъг от една година. За издаването на свидетелство българското дипломатическо или консулско представителство уведомява незабавно Изпълнителна агенция "Морска администрация".

(2) (Нова - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Свидетелството по ал. 1 на корабите, строящи се в Република България, се издава от министъра на транспорта и съобщенията след спускането на вода.

Условия и действие на вписването

Чл. 37. (1) Кораб, вписан в чужд регистър, може да се впише в български регистър, след като бъде заличен от чуждия. След извършване на вписването в българския регистър всички по-рано извършени вписвания относно същия кораб в чуждестранни регистри нямат сила.

(2) Вписването на български кораб в чужд регистър не поражда никакви правни последици, ако корабът не бъде заличен по установения ред от българския регистър.

(3) (Нова - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Действието на вписването по ал. 1 и 2 не се отнася за корабите, вписани в регистровите книги по чл. 34, ал. 1, т. 3 или в чужд регистър на корабите, наети по договор за беърбоут чартър.

Данни за вписване

Чл. 38. (1) В регистъра се вписват:

1. пристанището, в което се извършва вписването;
2. поредният номер и датата на вписването;

3. (изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) предишното име, регистрацията и номер на кораба от Международната морска организация (ИМО), ако има такава;
4. времето и мястото на построяването на кораба;
5. наименованието и седалището на притежателя;
6. основанието за придобиване на кораба;
7. техническа характеристика на кораба;
8. морски ипотечи и установяването на други ограничения в разпорежданията с кораба;
9. (нова - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) името, адресът и националността на наемателя по договор за беърбоут чартър;
10. (предишна т. 9, доп. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) датата и основанието за вписване или отписване на кораба.

(2) Всяко изменение на вписаните в регистъра обстоятелства също подлежи на вписване.

(3) (Нова - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) В базата от данни "Регистър на риболовните кораби" по чл. 34, ал. 4 освен данните по ал. 1 се вписват и следните данни:

1. външна маркировка;
2. тип на риболовните съоръжения;
3. дата на въвеждане в експлоатация;
4. сегмент;
5. номер и срок на валидност на разрешителното за извършване на стопански риболов;
6. държава, от която е внесен, или държава, за която е изнесен корабът.

Заявяване за вписване и отписване

(Загл. доп. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

Чл. 39. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Вписването и отписването от регистъра се извършва по заявление на собственика на кораба, в което се посочват всички необходими данни.

(2) Нотариусът или консултът, пред който е извършено прехвърлянето на собствеността, учредяването на морска ипотека или други тежести, съобщава служебно за това на органа, който води регистъра за вписване на корабите.

Вписване на кораб, нает по договор за беърбоут чартър

Чл. 39а. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Кораб, нает при условията на договор за беърбоут чартър, може да бъде вписан в регистровите книги по чл. 34, ал. 1, т. 3 при наличие на следните условия:

1. да е нает от българско юридическо или физическо лице;
2. да е бил вписан в съвместим регистър;
3. да не е вписан в друг регистър при условията на договор за беърбоут чартър;
4. да е представено извлечение от основната регистрацията на кораба, съдържащо описание на кораба, данни за корабособственика и всички регистрирани ипотечи и други вещни тежести, ако има такива.

(2) За да се извърши вписване по ал. 1, беърбоут чартърът трябва да представи пред Изпълнителна агенция "Морска администрация" писмено съгласие за плаване на кораба под българско знаме по този ред, изразено от:

1. компетентните власти на основния регистър;
2. корабособственика;
3. ипотекарния кредитор и лицата, в полза на които са учредени вещни тежести върху кораба, ако има такива.

Условия за плаване на български кораб под чуждо знаме

Чл. 39б. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Кораб, вписан в регистровите книги по чл. 34, ал. 1, т. 1 и 2, може да бъде вписан временно в регистър на друга държава

като кораб, нает по договор за беърбоут чартър с правото да плава под нейно знаме за срока на договора след писмено съгласие на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация", при условие че:

1. корабът бъде вписан в съвместим регистър;
2. пред Изпълнителна агенция "Морска администрация" са представени

следните документи:

- а) писмено заявление от корабособственика за вписване на кораба при условията на договор за беърбоут чартър в чужд регистър;
- б) писмено съгласие с нотариална заверка на подписите за такава регистрация от всички ипотекарни кредитори или лица, в полза на които са учредени други вещни тежести и ограничения, ако има такива;
- в) писмена декларация от корабособственика за предаване на Изпълнителна агенция "Морска администрация" на всички корабни документи в 14-дневен срок от вписването на кораба в съответния регистър;
- г) писмена декларация от страна на наемателя, че корабът няма да плава под българско знаме за периода на регистрацията;
- д) договора за беърбоут чартър.

Основен регистър

Чл. 39в. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Основен е регистърът, в който се вписва собствеността върху кораба и в който подлежат на вписване морски ипотeki или други вещни тежести и ограничения върху правото на разпореждане.

Съвместим регистър

Чл. 39г. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Министърът на транспорта и съобщенията обявява регистъра на друга държава за съвместим, когато законът на тази държава допуска отписване или вписване на кораби, наети по беърбоут чартър, в нейните регистри, при условия, равни или близки на условията по този кодекс.

Срок за заявяване

Чл. 40. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Заявлението за вписване в регистъра трябва да се направи в срок до 6 седмици от деня, в който лицата, които са длъжни да направят тези заявления, са узнали за обстоятелствата, които подлежат на вписване.

(2) При придобиване на кораб зад граница този срок е шест седмици от деня, в който корабът за пръв път е пристигнал в българско пристанище.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Ако лицата, длъжни да направят заявления за вписване, не сторят това, Изпълнителна агенция "Морска администрация", след извършване на разследване, прави служебно вписване.

Обжалване

Чл. 40а. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Отказът на Изпълнителна агенция "Морска администрация" да извърши вписване в регистъра на обстоятелство, подлежащо на вписване, може да се обжалва по реда на Закона за административното производство.

Вписване на кораби в строеж

Чл. 40б. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Корабите в строеж се вписват в регистъра по чл. 34, ал. 1, т. 4 от момента на залагането на кила или извършването на равностойни строителни работи.

(2) Вписването на кораб в строеж се извършва по заявление на собственика на кораба в строеж, към което се прилага договорът за строеж.

(3) Изпълнителна агенция "Морска администрация" издава на кораб в строеж свидетелство за вписване в регистъра.

Заличаване на вписването

Чл. 41. (1) Заличава се от регистъра кораб:

1. за който отпадне основанието да плава под знамето на Република България;
2. потънал, изчезнал или разрушен;
3. признат за негоден за ремонт или ремонтирането му е станало стопански неизгодно.

(2) (Нова - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Изпълнителна агенция "Морска администрация" може служебно да заличи кораб, който не отговаря на изискванията за безопасност. Зачиването се предприема, когато са изпълнени последователно следните условия:

1. корабът е с изтекъл срок на валидност на корабните свидетелства за безопасност;
2. корабоприитежателят в продължение на три месеца не е уведомил агенцията за извършване на преглед за подновяване на корабните свидетелства за безопасност или за временно изваждане на кораба от експлоатация;
3. корабоприитежателят в срок от един месец не е отговорил на писмената покана да представи доказателства, че корабът не подлежи на отписване.

(3) (Предишна ал. 2, доп. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) В случаите, посочени в ал. 1, точки 1 и 3 и ал. 2, заличаването на кораба става със съгласието на кредитора, чието вещно право е вписано в регистъра.

Изчезнал кораб

Чл. 42. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Корабът се счита за изчезнал, когато не са се получили от него никакви известия през течение на един месец в Черно море, Средиземно море или вътрешни водни пътища в Европа и три месеца в океанско плаване. Ако получаването на известие е могло да бъде забавено поради военни действия, този срок е шест месеца.

Значение на вписването спрямо трети лица

Чл. 43. Обстоятелствата, подлежащи на вписване в регистъра, имат сила за трети лица само след вписването им.

Публичност на регистрите

Чл. 44. Регистрите са явни. Лицата, които имат интерес от това, могат да искат заверени извлечения от регистъра, за което заплащат такса.

Наредба за регистъра на корабите

Чл. 45. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Министърът на транспорта и съобщенията определя с наредба условията и реда за вписване в регистъра на корабите.

(2) За извършените вписвания, извлечения и удостоверявания на обстоятелствата, подлежащи на вписване в регистъра на българските кораби, Изпълнителна агенция "Морска администрация" събира такси в размер, определен от Министерския съвет.

Глава III

ВЕЩНИ ПРАВА И ПРИВИЛЕГИИ

Раздел I

Прехвърляне и ипотекиране на кораби

Форма на сделката

Чл. 46. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Сделките за прехвърляне на собственост или право на оперативното управление, както и за учредяване на морска ипотека върху кораб или върху кораб в строеж се извършват в писмена форма с нотариално заверени подписи.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.).

(3) Не се допуска законна ипотека.

Валидност на сделката

Чл. 47. (1) (Доп. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Всяко прехвърляне на собственост върху кораб или кораб в строеж може да се противопостави на трети лица само след вписването в регистъра.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Учредяването на морска ипотека върху кораб или кораб в строеж е валидно след вписването в регистъра.

(3) Когато корабът е снабден с временно свидетелство за правото на плаване под българско знаме, всяко прехвърляне на собствеността върху кораба може да се противопостави на трети лица само след вписването в това свидетелство.

Срок за действие на вписването

Чл. 48. (1) Морската ипотека има сила 5 (пет) години от датата на вписването, ако не бъде подновено от кредитора.

(2) Правото на предпочитително удовлетворение обхваща лихвите само за една година от датата на вписването.

Обект на морската ипотека върху кораб

Чл. 49. Морската ипотека може да се учреди само върху цял кораб. Тя се простира и върху обезщетението по застраховката на кораба, но не обхваща товара и превозната цена.

Действие на ипотека

Чл. 50. (1) Ипотекираният кораб не се предава във владение на ипотекарния кредитор.

(2) Принудително изпълнение срещу кораби, собственост на българската държава, не се допуска. Изключение от този принцип се допуска само в полза на кредиторите, отпуснали кредит за закупуване на кораб и в чиято полза е учредена ипотека.

(3) Принудителното изпълнение се спира при представяне на банкова гаранция.

(4) Промяната на пристанището, където е вписан корабът, или промяната на името на ипотекирания кораб без писмено съгласие на ипотекарните кредитори не се допуска.

Валидност на ипотека, учредена в чужбина

Чл. 51. (1) Ипотека, учредена върху кораб, придобит или построен в чужбина, преди да е станал българска собственост, е валидна при условие:

а) че има договорен характер;

б) че е била вписана при учредяването ѝ съгласно закона на знамето на кораба;

в) че се впише по реда на този кодекс едновременно с вписването на кораба в регистъра.

(2) При спазване на горните условия ипотека запазва реда, който е имала преди преминаването на кораба в българска собственост.

Ред на ипотеки

Чл. 52. При две или повече ипотеки върху един и същ кораб редът на предпочитително удовлетворение се определя от датата на вписването. Ако вписването е направено в един и същи ден, меродавен е поредният номер в регистъра.

Раздел II

Привилегировани вземания

Действие

Чл. 53. (1) Предвидените в тази глава вземания се предпочитат пред всяка друга обща или особена привилегия върху движими вещи, установени в други закони.

(2) Тези привилегировани вземания се предпочитат и пред морските ипотеки независимо от реда на вписването им.

Ред на привилегированите вземания

Чл. 54. Ползуват се с право на предпочтително удовлетворение от посочените в чл. 55 имущества в реда, по който са изброени, следните вземания:

- а) съдебните разноски и разноските, извършени в общ интерес на кредиторите с цел да се опази подлежащият на публична продажба кораб или във връзка с продажба на кораб и разпределение на получената сума;
- б) вземанията за корабни и пристанищни такси и заплащанията за извършени услуги в пристанището, пилотски услуги и разноските по надзора за кораба и неговото състояние, направени след влизането на кораба в последното пристанище;
- в) вземанията на работниците и служителите, произтичащи от трудовите договори, вземанията по общественото осигуряване и вземанията за инвалидност и смърт, доколкото всички посочени вземания се отнасят до кораба;
- г) вземанията за възнаграждения, които се полагат за спасяване, и вноските при обща авария;
- д) (изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) вземанията за обезщетение, които се полагат за щети поради сблъсквания или други произшествия, както и вземанията за щети, причинени на пътниците, включително и на членовете на екипажа; за обезщетение на щетите, настъпили вследствие загуби или повреди на товара или багажа;
- е) вземанията, възникнали от действията на капитана по силата на неговите законни правомощия (чл. 95 - 98), ако тези действия са предизвикани от действителни нужди за запазването на кораба или продължаването на рейса му независимо от това, дали капитанът е едновременно корабоприитежател и дали вземането принадлежи на капитана или на трето лице.

Суми за удовлетворение на привилегиите върху кораба

Чл. 55. Вземанията, посочени в чл. 54, се удовлетворяват:

- а) от стойността на кораба;
- б) от навлото и таксите за превоз на пътници и багажа им за рейса, през време на който е възникнало привилегированото вземане;
- в) от полагащите се на кораба вноски по обща авария, както и от обезщетенията за претърпени от кораба и невъзстановени още повреди или вследствие загубата на превозната цена;
- г) от възнагражденията, които се полагат на кораба за спасяване преди завършването на рейса, като се приспадат сумите, полагащи се на капитана и на екипажа на кораба.

Привилегировани вземания върху товара

Чл. 56. Ползуват се с право на предпочтително удовлетворение от посочените в чл. 57 имущества в реда, по който са изброени, следните вземания, в това число пред вземанията, обезпечени със залог върху имуществата:

- а) съдебните разноски и разноските, извършени в общ интерес на кредиторите, с цел да се опази подлежащият на публична продажба товар или във връзка с продажбата на товара и разпределението на получената сума, мита и пристанищни такси, дължими за услуги, свързани с товара;
- б) вземанията за възнаграждения, които се полагат за спасяване, и дължимите за разпределение вноски по обща авария;
- в) вземанията, възникнали от действията на капитана по силата на неговите законни правомощия (чл. 95 - 98) за съхраняване на товара или за продължаването на рейса независимо дали капитанът е едновременно корабоприитежател или не и дали вземането принадлежи на последния или на трето лице;
- г) вземанията за превозна цена и други полагащи се за превоза на даден товар платени.

Суми за удовлетворение на привилегиите върху товара

Чл. 57. Вземанията, посочени в чл. 56, се удовлетворяват:

- а) от стойността на товара, непредаден на получателя;
- б) от обезщетението за повреден товар;
- в) от обезщетението за обща авария, полагащо се за товара.

Съразмерност на привилегиите от еднаква степен

Чл. 58. (1) Вземанията, посочени в чл. 54 и 56, се удовлетворяват по реда на степенуването им, а в пределите на всяка степен - съразмерно. Вземанията, посочени в чл. 54, букви "г" и "е" и чл. 56, се удовлетворяват в пределите на тези степени по обратния ред на тяхното възникване.

(2) Вземанията, възникнали от един и същ случай, се смятат за възникнали едновременно.

Привилегировани вземания от последното пътуване

Чл. 59. (1) Привилегированите вземания, посочени в чл. 54, отнасящи се до последното пътуване, се удовлетворяват преди вземанията от предишното пътуване.

(2) Вземанията, посочени в чл. 54, буква "в", отнасящи се за няколко рейса, се удовлетворяват наравно с вземанията за последния рейс.

Времетраене на привилегиата

Чл. 60. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Правото на предпочително удовлетворение от имуществата, посочени в чл. 55, букви "б" и "г", запазва силата си, докато съответните суми не са още изплатени или не са предадени от капитана на корабопризежателя.

Прекратяване на привилегиата

Чл. 61. (1) Правото на предпочително удовлетворение от стойността на кораба или товара се прекратява с разпределението на сумите от продажбата.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Привилегиата се прекратява и след изтичането на едногодишен срок за вземанията, посочени в чл. 54 и 56, а привилегиите за вземанията по чл. 54, буква "д" и чл. 56, буква "в" се прекратяват след изтичането на 6-месечен срок.

Изключване на застрахователните обезщетения

Чл. 62. Вземанията, ползващи се с право на предпочително удовлетворение, не могат да се удовлетворяват от застрахователните обезщетения, дължими за кораба и товара, освен при пълното им погиване.

Глава IV

УСЛОВИЯ ЗА БЕЗОПАСНОСТ НА КОРАБОПЛАВАНЕТО

(Загл. изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

Раздел I

Измерване на корабите

Обсег

Чл. 63. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г., предишен текст на чл. 63, бр. 55 от 2004 г.) Измерването на кораба се заключава в определянето на неговия бруто и нето тонаж за морските кораби или водоизместване за речните кораби и останалите технически данни, които подлежат на вписване.

(2) (Нова - ДВ, бр. 55 от 2004 г.) Измерването на корабите в Република България се извършва от Изпълнителна агенция "Морска администрация".

(3) (Нова - ДВ, бр. 55 от 2004 г.) Измерването на тонажа на морските кораби може да се извършва и от организации, признати съгласно чл. 73, ал. 2.

Задължително измерване

Чл. 64. На задължително измерване подлежат:

- а) българските търговски кораби;
- б) (изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) чуждите търговски кораби, които посещават за първи път българско пристанище и плаващи под знамето на държава, с която Република България няма подписано споразумение за взаимно признаване на

мерителните си свидетелства, или които не притежават такива, издадени от организации, признати по съответния ред в България и Европейския съюз.

Доброволно измерване

Чл. 65. Други кораби могат да бъдат измервани по искане на корабопричителя или капитана.

Органи на измерването

Чл. 66. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г., отм., бр. 55 от 2004 г.).

Контролни измервания

Чл. 67. (1) (Предишен текст на чл. 67 - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Кораб, който подлежи на задължително измерване, може да бъде подложен на проверка за контролно измерване.

(2) (Нова - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Всички риболовни кораби, извършващи стопански риболов, подлежат на контролно измерване за целите на електронна база от данни "Регистър на риболовните кораби".

Контролно измерване на чужд кораб

Чл. 68. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Чужд кораб, който посети българско пристанище и плава под знамето на държава, с която Република България има подписано споразумение за взаимно признаване на мерителните си документи, или който има мерително свидетелство, издадено от класификационна организация, призната в България и Европейския съюз, може да бъде подложен на контролно измерване на бруто и нето тонажа или водоизместването на речните кораби.

Мерително свидетелство

Чл. 69. След измерване на кораба се издава мерително свидетелство.

Такси за измерване

Чл. 70. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Изпълнителна агенция "Морска администрация" събира такси за измерването на корабите.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) При контролни измервания не се събират такси, ако резултатите от контролното измерване съответствуват на данните в мерителното свидетелство или измерването е по чл. 67, ал. 2.

Наредба за измерването

Чл. 71. Министърът на транспорта и съобщенията определя с наредба реда за измерване на корабите.

Раздел II

Безопасност на корабоплаването

(Загл. изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

Основни изисквания

Чл. 72. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Кораб не може да бъде пуснат в експлоатация, ако не бъде установено по съответния ред от Изпълнителна агенция "Морска администрация", че е построен, стъкмен и екипажът му отговаря по брой и квалификация на изискванията за безопасност на корабоплаването.

(2) Корабопричителят е длъжен да оказва съдействие на компетентните органи и да предприеме необходимите мерки по отношение на кораба и екипажа за изпълнение на изискванията за безопасност, опазване на морската среда от замърсяване от кораби и за опазване и възстановяване на рибните ресурси.

(3) (Нова - ДВ, бр. 55 от 2004 г.) Министърът на транспорта и съобщенията определя с наредби изискванията за безопасност към отделните видове кораби, тяхната конструкция и корабно оборудване.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 55 от 2004 г.) Корабите и плавателните средства, плаващи във вътрешните води, териториалното море и прилежащата зона на Република България, трябва да бъдат оборудвани със средства за радиокомуникация, съответно одобрени от Изпълнителна агенция "Морска

администрация" в съответствие с изискванията за регистрация, оборудване, монтаж и използване на радиооборудването по Закона за далекосъобщенията.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 55 от 2004 г.) Самоходните кораби, плаващи по вътрешните водни пътища, малките кораби, фериботите и несамоходните плаващи средства и устройства, трябва да бъдат оборудвани със съответните одобрени от Изпълнителна агенция "Морска администрация" корабни радиотелефонни станции за осъществяване на радиообмен в обхвата на метровите вълни.

(6) (Предишна ал. 5 - ДВ, бр. 55 от 2004 г.) Условието и редът за оборудване, регистрация и използване на радиотелефонната служба в корабоплаването по вътрешните водни пътища се определят с наредба, издадена от министъра на транспорта и съобщенията в съответствие с регионалното споразумение за радиотелефонна служба по вътрешните водни пътища.

Преглед на кораби и корабоприитежатели

Чл. 73. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Изпълнителна агенция "Морска администрация" извършва прегледи на кораби и корабоприитежатели за установяване спазването на изискванията за безопасност, безопасна експлоатация на корабите и предотвратяване замърсяването на околната среда. Въз основа на прегледите Изпълнителна агенция "Морска администрация" издава съответните свидетелства.

(2) Прегледите по ал. 1 може да се извършват и от други признати от Изпълнителна агенция "Морска администрация" организации и утвърдени от министъра на транспорта и съобщенията.

(3) Министърът на транспорта и съобщенията определя с наредба условията и реда за извършване на прегледите.

(4) Министърът на транспорта и съобщенията определя с наредба изискванията, на които трябва да отговарят организациите по ал. 2, както и условията и редът за признаването им и за оттегляне на предоставените пълномощия за извършване на прегледите.

Определяне на класа на корабите

Чл. 73а. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Определянето на класа на българските кораби, техническият надзор върху тяхното проектиране, строеж, експлоатация и ремонт се извършват от български юридически лица (класификационни организации) или от чуждестранни класификационни организации, признати от Изпълнителна агенция "Морска администрация" и утвърдени от министъра на транспорта и съобщенията при условия и по ред, определени в наредбата по чл. 73, ал. 4.

Задържане на кораби

Чл. 74. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Изпълнителна агенция "Морска администрация" може да задържи кораб в пристанището и в продължение на 24 часа да извърши проверка на кораба, ако има основание да счита, че той не отговаря на предписаните изисквания за безопасност.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) При констатиране, че корабът има недостатъци, които го правят негоден за корабоплаване или за целта, за която иска да го използва корабоприитежателят, Изпълнителна агенция "Морска администрация" забранява експлоатацията и посочва недостатъците, които трябва да бъдат отстранени.

Свидетелства за безопасност

(Загл. изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

Чл. 75. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) След всеки преглед на цялостното състояние на кораба, извършен от Изпълнителна агенция "Морска администрация" или от организациите по чл. 73, ал. 2, Изпълнителна агенция "Морска

администрация" издава съответни свидетелства за безопасност, ако са изпълнени изискванията за тяхното издаване.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) В свидетелството за безопасност се посочва срокът за неговата валидност.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Ако състоянието на кораба позволява, срокът на валидност на свидетелството за безопасност, когато това е допустимо, може да бъде продължен най-много с пет месеца с цел да се даде възможност на кораба да стигне до пристанището, посочено за преглед. Срокът на валидността във всеки случай изтича в момента на пристигане на кораба в това пристанище.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Свидетелството за безопасност губи своята валидност преди изтичането на срока, за който е било издадено, ако с кораба са станали изменения, застрашаващи неговата безопасност.

Свидетелство за безопасност, издадено от чужд контролен орган
(Загл. изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

Чл. 76. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Свидетелствата за безопасност, издадени на български кораб от контролни органи на чужди държави, с които Република България няма споразумение за зачитане свидетелствата за безопасност, се признават наравно с българските свидетелства, ако прегледът на кораба е бил извършен със съгласието на българския контролен орган.

Съблюдаване правилата за безопасност

Чл. 77. (1) (Предишен текст на чл. 77, изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Морски и речни кораби и хидросамолети, докато се намират на море или във води, свързани с море и посещавани от морски кораби, са длъжни да спазват правилата за предотвратяване сблъскванията на кораби по море.

(2) (Нова - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Корабите, плаващи по вътрешните европейски водни пътища, са длъжни да спазват съответните правила за безопасност на корабоплаването.

Прилагане на правилата към чужди кораби

Чл. 78. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Правилата за безопасност на корабоплаването и наблюдение на риболовните кораби във вътрешните морски води, в териториалното море и във вътрешните водни пътища на Република България се прилагат и по отношение на чуждестранните кораби освен ако международен договор, по който Република България е страна, не предвижда друго.

Разследване на произшествия

Чл. 79. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Изпълнителна агенция "Морска администрация":

1. разследва всяко произшествие в морските пространства и във вътрешните водни пътища на Република България;

2. разследва произшествия с български кораби, независимо къде са настъпили;

3. сътрудничи на компетентни чужди администрации при разследването на произшествия в открито море с участието на български кораб, при който е причинена смърт или е нанесена тежка телесна повреда на български или чужд гражданин, или е причинена сериозна повреда на корабите или съоръженията, пречатваща безопасната им експлоатация;

4. разследва случаите на изхвърляне на вещества, които замърсяват морските или речните води или дъно;

5. разследва случаите на потопяване или изхвърляне на брега на кораб или товар, съдържащи течни или твърди вещества, които замърсяват или могат да замърсят морските или речните води или дъно.

(2) Изпълнителна агенция "Морска администрация" след приключване на разследването съставя акт за установяване на причините, предизвикали произшествието.

(3) Министърът на транспорта и съобщенията определя с наредба реда за разследване на произшествията по ал. 1.

Такси

Чл. 80. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) За извършените прегледи, за издаване на свидетелства за безопасност, за издаване и заверяване на корабни документи и за удължаване на срока им на валидност Изпълнителна агенция "Морска администрация" събира такси в размер, определен в тарифа на Министерския съвет.

Раздел III

Корабни документи

Видове

Чл. 81. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) В зависимост от вида, тонажа и района на плаване българските кораби се снабдяват с корабни документи в съответствие с националното законодателство и международните договори, по които Република България е страна.

Специални кораби

Чл. 82. Корабите, които изпълняват специална държавна служба, не са задължени да имат мерително свидетелство. Тяхната вместимост може да бъде определена по опростен начин, като за тази цел се издава и съответно удостоверение от компетентните органи.

Чл. 83. (Отм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

Акт за националност и временен акт за националност

(Загл. доп. - ДВ, бр. 55 от 2004 г.)

Чл. 84. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 55 от 2004 г.) Акт за националност или временен акт за националност се издава на кораб, извършващ задгранично плаване. Актът удостоверява правото на кораба да плава под българско знаме и посочва неговия собственик или наемателя по договора за беърбоут чартър.

(2) В акта за националност се вписват:

1. (изм. - ДВ, бр. 55 от 2004 г.) корабособственикът;
2. името или номерът на кораба;
3. пристанището, в което корабът е регистриран, включително том, страница и номер на регистровата книга;
4. дължина, широчина, височина на борда, бруто и нето тонаж, позивни;
5. номер на кораба от Международната морска организация (ИМО), когато има такъв;
6. (отм. - ДВ, бр. 55 от 2004 г.)

(3) (Нова - ДВ, бр. 55 от 2004 г.) Във временния акт за националност се вписват наемателят по договора за беърбоут чартър, срокът за наемане, както и данните по ал. 2, т. 2, 3, 4 и 5.

Позволително за плаване и временно позволително за плаване

Чл. 84а. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г., изм., бр. 55 от 2004 г.) (1) Позволително за плаване или временно позволително за плаване се издава на кораб, извършващ крайбрежно плаване. Позволителното удостоверява правото на кораба да плава под българско знаме в крайбрежно плаване, техническата му годност и посочва неговия собственик или наемателя по договора за беърбоут чартър.

(2) В позволителното за плаване се вписват данните по чл. 84, ал. 2, както и данни за газене, материал на корпуса, номер, марка и мощност на двигателя, вид на

използваното гориво, предназначение на кораба, човековместимост, екипаж, товароподемност и район на плаване.

(3) Във временното разрешително за плаване се вписват данните по чл. 84, ал. 3, както и данни за газене, материал на корпуса, номер, марка и мощност на двигателя, вид на използваното гориво, предназначение на кораба, човековместимост, екипаж, товароподемност и район на плаване.

(4) Разрешителното за плаване и временното разрешително за плаване се заверяват след преглед за удостоверяване годността на кораба за плаване.

Издаване на акт за националност и разрешително за плаване

Чл. 85. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г., бр. 55 от 2004 г.) Актът за националност и временният акт за националност се издават от министъра на транспорта и съобщенията, а разрешителното за плаване и временното разрешително за плаване - от ръководителите на териториалните звена на Изпълнителна агенция "Морска администрация".

Наредба за водене на корабните документи

Чл. 86. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Видът на корабните документи и всички изисквания, свързани с тях и с издаването им, се определят с наредба на министъра на транспорта и съобщенията.

Глава V

КАПИТАН И КОРАБЕН ЕКИПАЖ

Екипаж на кораба

Чл. 87. (1) (Предишен текст на чл. 87, изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Екипажът на кораба се състои от капитан, другите лица от командния състав и корабната команда, вписани в екипажния списък. Екипажът на българските кораби се попълва с необходимия брой квалифицирани морски лица, притежаващи съответна правоспособност, съгласно наредба за компетентност за морските лица в Република България, издадена от министъра на транспорта и съобщенията.

(2) (Нова - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Освидетелстването и регистрацията на морските правоспособни лица се извършват от Изпълнителна агенция "Морска администрация" при условия и по ред, определени в наредбата по ал. 1.

(3) (Нова - ДВ, бр. 55 от 2004 г.) С наредбата по ал. 1 се определят и изискванията към учебните заведения и преподавателите, извършващи обучение по морски и речни специалности.

(4) (Нова - ДВ, бр. 55 от 2004 г.) Членовете на екипажа трябва да отговарят на изискванията за здравословна годност, определени с наредба, издадена от министъра на транспорта и съобщенията и министъра на здравеопазването.

Комплектоване на екипажа

Чл. 88. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Корабният екипаж се комплектова от български граждани. Екипажът на плавателните съдове за спорт, туризъм и развлечения може да се комплектова и от морски правоспособни чуждестранни лица.

(2) (В сила от 1.01.2007 г.) Екипажът може да се комплектова и от квалифицирани чуждестранни морски лица - граждани на страни - членки на Европейския съюз, които притежават свидетелство за правоспособност, издадено в съответствие с Международната конвенция за вахтената служба, нормите за подготовка и освидетелстване на моряците 78/95 (STCW 78/95) или с Препоръките за подготовка на водачите на кораби и снабдяването им със свидетелства за правоспособност за международното корабоплаване на Комитета за вътрешен транспорт на Икономическата комисия за Европа на ООН и Дунавската комисия, без дискриминация, основана на национална принадлежност на работниците, по отношение на наемане, заплащане и други условия на труд, но владеещи общоразбираем на кораба език.

(3) Министърът на транспорта и съобщенията може да разрешава комплектоване на екипаж на кораб от морски правоспособни чуждестранни лица извън посочените в ал. 2, както и да определя условията по тяхното наемане при спазване разпоредбите на действащото законодателство.

(4) Капитанът и главният механик на кораба задължително са български граждани.

Проверки, свързани с обучението и квалификацията на морските лица

Чл. 88а. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Изпълнителна агенция "Морска администрация" извършва периодично проверка за съответствието на провежданото обучение за придобиване на правоспособност и на допълнителната подготовка на морските лица с изискванията на наредбата по чл. 87, ал. 2 и международните договори, по които Република България е страна.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 55 от 2004 г.) При констатиране на несъответствия с изискванията на наредбата по чл. 87, ал. 2 и международните договори, по които Република България е страна, Изпълнителна агенция "Морска администрация" не издава свидетелства за правоспособност или свидетелства за специална или допълнителна подготовка.

(3) За установяване на правоспособността и за издаване на свидетелства за правоспособност Изпълнителна агенция "Морска администрация" събира такси в размер, определен от Министерския съвет.

Трудови правоотношения

Чл. 88б. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Трудовите и непосредствено свързаните с тях отношения между членовете на екипажа на кораба и корабоприитежателя се уреждат с наредба на Министерския съвет.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 55 от 2004 г.) С наредбата по ал. 1 се определят и изискванията за:

1. безопасни и здравословни условия на труд на борда на корабите с отчитане спецификата на извършваните превози;
2. корабоприитежателите относно съблюдаване спазването на охраната на труда;
3. предотвратяване на професионални заболявания и нещастни случаи на борда на корабите;
4. поддържане на съответни стандарти за хигиена на борда на корабите.

Административна власт на капитана

Чл. 89. (1) На капитана на кораба се възлага управлението на кораба, включително и корабоводенето, както и вземането на всички необходими мерки за безопасно плаване и поддържане на реда в кораба.

(2) Всички лица, намиращи се на кораба, са задължени да се подчиняват на разпорежданията на капитана, насочени към обезпечаване безопасността и реда на кораба.

(3) Капитанът на кораба има право да вземе необходимите мерки спрямо всяко лице, което се намира на кораба, в случай че то не изпълнява законните му разпореждания. Ако поведението на намиращите се на кораба лица застрашава безопасността на кораба или на намиращите се на него хора и имущества, или съставлява престъпление по Наказателния кодекс на Република България, капитанът има право да ги задържа в изолирани помещения.

Власт на капитана в случай на престъпления

Чл. 90. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Когато по време на плаване на кораба е извършено престъпление по Наказателния кодекс на Република България, капитанът изпълнява функциите на орган на дознанието, ръководейки се от Наказателно-процесуалния кодекс и инструкция за провеждане на дознание на

българските кораби, утвърдена от главния прокурор на Република България и министъра на транспорта и съобщенията.

(2) Капитанът има право да задържи лицето, заподозряно в извършване на престъпление, до предаването му на съответните власти в първото българско пристанище, в което пристигне корабът.

(3) Когато на кораба бъде извършено престъпление през време на престоя на кораба в българско пристанище, капитанът е длъжен да предаде лицето, извършило престъплението, на съответните местни органи.

Правомощия на капитана по гражданското състояние и нотариални функции

Чл. 91. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) При раждане, брак или смърт, настъпили на български кораб, намиращ се извън териториалните граници на Република България, капитанът е длъжен да извърши вписване на събитието в корабния дневник и да състави акт, съответстващ на изискванията на Закона за гражданската регистрация.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Капитанът предава съставените за горните случаи актове в службата по гражданското състояние към общината на първото българско пристанище, в което е влязъл корабът или на българския консул в чужбина.

(3) Капитанът е длъжен да приеме за пазене саморъчни завещания от лица, намиращи се на кораба, които предава на нотариуса в първото българско пристанище, в което е влязъл корабът, или на българския консул в чужбина.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Когато корабът се намира извън териториалните граници на страната, капитанът може да извършва заверка на подписи на лица, намиращи се на кораба, която има сила на нотариална заверка след вписване в корабния дневник.

Задължения на капитана при корабоводенето

Чл. 92. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Капитанът няма право да напуска кораба по време на изпълнение на задължения, изискващи да бъде на борда, освен ако изключителни обстоятелства не налагат това.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Капитанът е длъжен лично да води кораба при влизането, преминаването и излизането от пристанища, заливи, канали, шлюзове и критични участъци, проливи и реки, както и в случаите, когато възникват особени затруднения или опасности.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Капитанът е отговорен за корабоводенето и в случаите, когато ползува пилотски или лоцмански услуги.

Задължение на капитана по безопасността на плаването и за опазване на околната среда

(Загл. доп. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

Чл. 93. (1) Капитанът е длъжен преди започването на рейса и по време на рейса да полага необходимите грижи корабът да бъде в състояние на мореходност и да отговаря на изискванията по отношение на безопасността, необходимото стъкмяване, снабдяването и комплектуването с екипаж.

(2) Капитанът е длъжен да се грижи за правилното натоварване, закрепване и разместване на товара, както и за неговото разтоварване, а по време на рейса да полага необходимите грижи за опазване на товара от повреди и погиване, като взема мерки за обезпечаване интересите на лицата, свързани с товара и навлото.

(3) (Нова - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Капитанът е длъжен да се грижи за опазването на околната среда и рибните ресурси.

(4) (Нова - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Капитанът на кораб, извършващ стопански риболов, с дължина между перпендикулярите 20 или повече метра е длъжен да поддържа в изправност бордовото оборудване за сателитно наблюдение на кораба, както и да изпраща изискваната информация за извършваната от кораба дейност.

(5) (Нова - ДВ, бр. 55 от 2004 г.) За преминаване на пролива Ламанш или при плаване в Северно море изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" издава задължителни разпореждания към капитаните на кораби, плаващи под българско знаме, за използване единствено услугите на пилот, притежаващ сертификат, издаден от компетентен орган на крайбрежна на пролива Ламанш или Северно море държава.

Задължение на капитана при военни действия

Чл. 94. Когато военни действия независимо от това, дали има обявена война или блокада, застрашават отправното, крайното или предстоящото за посещения пристанище или водите, през които трябва да мине корабът, капитанът е длъжен да вземе всички необходими мерки, за да не допусне залавяне на кораба, намиращите се на него лица, товари, имуществата и документи.

Представителна власт на капитана

Чл. 95. (1) Капитанът на кораба е представител на корабоприитежателя и на собствениците на товара по отношение на сделките, предизвикани от нуждите на кораба, товара или навлото.

(2) Капитанът като представител на корабоприитежателя и на собствениците на товара може да предявява искане и отговаря по искове, които се отнасят до кораба, товара и навлото, ако на това място няма други представители на корабоприитежателя или на собствениците на товара.

(3) Ограничаването на правомощията на капитана от страна на корабоприитежателя или собственика на товара има правно действие в отношенията между тези лица и капитана, а по отношение на третите лица - само ако са им били известни тези ограничения.

Правомощия на капитана в случай на неотложна парична нужда

Чл. 96. (1) Капитанът на кораб, който по време на рейс изпадне в неотложна нужда от парични средства за поправка на кораба, за попълване на принадлежностите му, за издръжка на екипажа и изобщо за продължаване на плаването, има право, ако няма време да изчака разпореждането на корабоприитежателя:

а) да продаде излишните корабни принадлежности с изключение на специалните съоръжения;

б) да продаде излишната част от хранителните припаси;

в) да продаде част от товара или целия товар.

(2) Капитанът е длъжен да избере такъв начин за придобиване на средства за продължаване на плаването, който е свързан с най-малко щети за корабоприитежателя и за собствениците на товара.

Правомощия на капитана при недостиг на припаси

Чл. 97. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) В случай, че хранителните припаси, включително и неприкосновенният запас бъдат привършени в открито море или на котвена стоянка по река, отдалечена от населено място в ледови навигационни условия, капитанът на кораба има право да иземе необходимото количество провизии от намиращите се в разпореждане на отделни лица или да иземе част от товара, който може да бъде използван за храна.

(2) Стойността на изетите по този начин провизии или товар се заплаща от корабоприитежателя или от лицата, които са получили провизии, ако те не са от състава на екипажа и ако съгласно превозния договор издръжката им на кораба не се включва в превозната цена.

Задължение за оказване на помощ

Чл. 98. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Капитанът на кораба е длъжен по време на плаване по река и море да оказва помощ на хора, намиращи се в опасност,

и на бедстващи кораби, ако с това не излага кораба, екипажа и пътниците на сериозна опасност.

(2) Корабопритежателят не отговаря за нарушаване разпоредбите на предходната алинея.

Корабен съвет

Чл. 99. (1) В случай на опасност за пътниците, екипажа, кораба и товара капитанът може да свика по свое усмотрение корабен съвет между членовете на екипажа.

(2) Корабният съвет не може да ограничава правата на капитана. Решението на капитана е окончателно, макар и да противоречи на мнението на корабния съвет.

Задължение на капитана при опасност на кораба

Чл. 100. (1) Ако по преценка на капитана корабът е застрашен от неминуема гибел, капитанът е длъжен да вземе всички възможни мерки за спасяване на пътниците, след което разрешава на корабния екипаж да напусне кораба.

(2) Капитанът напуска кораба последен, като взема всички възможни мерки за спасяването на корабния, машинния и радиотелеграфния дневник, картите на рейса, документите, ценностите и касовата наличност.

Медицинско обслужване

Чл. 100а. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Корабопритежателят осигурява медицинско обслужване, лекарства, медицинско оборудване и материали на борда на кораба според вида на кораба, числеността на екипажа и пътниците и продължителността на плаването.

(2) Изискванията за осъществяване на медицинското обслужване на кораба се определят с наредба на министъра на транспорта и съобщенията съвместно с министъра на здравеопазването.

(3) Капитанът на кораба или определено от него лице носи отговорност за изпълнението на изискванията за медицинското обслужване и за наличието на лекарствени продукти и медицински изделия на борда на кораба.

(4) Капитанът е длъжен да вземе всички необходими и възможни мерки за привличане на медицинска помощ при неотложна нужда.

Проверка на условията за труд и почивка

Чл. 100б. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) След получен писмен сигнал или жалба Изпълнителна агенция "Морска администрация" е длъжна да извърши проверка на условията за живот и труд, периодите на работа и на почивка на екипажа на кораб, намиращ се в българско пристанище.

(2) При констатиране на нарушения след извършената проверка по ал. 1 Изпълнителна агенция "Морска администрация" дава задължителни предписания за отстраняването им, адресирани до капитана на кораба. Изпълнителна агенция "Морска администрация" може да забрани на кораба да отплава от пристанището, преди да бъдат отстранени недостатъците, за което уведомява администрацията на държавата на знамето.

(3) Условията и редът за извършване на проверката по ал. 1 се определят с наредба на министъра на транспорта и съобщенията.

Глава VI

ДОГОВОР ЗА ПРЕВОЗ НА ТОВАРИ

(Загл. изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

Раздел I

Общи разпоредби; превозни документи

Основни белези

Чл. 101. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) С договор за превоз на товари превозвачът се задължава срещу определено навло (превозна цена) да превози с кораб до определено пристанище (място) товар, който му предоставя или ще му

предостави изпращачът, и да предаде този товар на получателя или упълномощено от него лице.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.).

Приложимост при каботажните превози

Чл. 102. (1) Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Разпоредбите на тази глава се прилагат и към крайбрежните (каботажните) превози на товари, доколкото този кодекс или специални разпоредби не предвиждат друго.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Разпоредбите на тази глава не се прилагат спрямо превоза на пощенски пратки.

Доказване на договорите

Чл. 103. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Сключването и съдържанието на договорите за превоз за товари може да се доказва с чартъри, коносаменти и с други писмени доказателства.

Чартърни превози

Чл. 104. (1) Договорите по чл. 101 могат да се сключват за превоз на товари, които превозвачът ще извърши с цял кораб или с определена част от товарното му пространство или в определено корабно помещение.

(2) В горните случаи страните уговарят дали ще се извърши превоз за едно или няколко определени пътувания.

(3) (Попр. - ДВ, бр. 58 от 1970 г.) При превоз на масови товари страните могат да ползват типови форми на чартъри при уреждане на отношенията си.

Превоз на отделни пратки

(Загл. попр. - ДВ, бр. 58 от 1970 г.)

Чл. 105. (1) (Попр. - ДВ, бр. 58 от 1970 г.) Договорите по чл. 101 могат да се сключват и за отделни товарни пратки, единични или партидни, определени по бройки, размери и тежина.

(2) Страните могат да предвидят с един договор превозването на множество последователни пратки в уговорени срокове, когато превозвачът поддържа редовна линия до местоназначението (абонаментни превози).

Съдържание на чартърите

Чл. 106. Чартърът трябва да съдържа наименованието на страните и размера на навлото, означение на кораба и товара, мястото на натоварване и местоназначението или направлението на кораба. В чартъра могат да се включат по съгласие на страните и други условия или уговорки. Чартърът се подписва от изпращача и превозвача или техни пълномощници.

Действие на чартъра спрямо лицата

Чл. 107. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Договорът за превоз (по чартър) урежда отношенията между изпращача и превозвача.

(2) Уговорките в договора (чартъра) имат действие спрямо получателите, ако коносаментите изрично ги възпроизвеждат или ако изрично препращат към документа, в който те са изложени.

Условия за издаване на коносамента

Чл. 108. (1) След като приеме товара на кораба, превозвачът издава на изпращача коносамент.

(2) Ако изпращачът е натоварил на кораба товари за няколко получатели или различни товари или партиди за един и същ получател, превозвачът е длъжен да му издаде отделни коносаменти за всяка пратка или партида.

(3) Ако преди натоварването на пратките в кораба превозвачът е издал на изпращача коносамент за приемането им за превоз, след натоварването им той е длъжен да издаде коносамент за приетите товари на кораба срещу връщане на предварително издадения коносамент.

(4) В случаите на ал. 3 превозвачът може със съгласието на изпращача, вместо да издава нов коносамент, да направи бележка върху издадения вече коносамент, че приетите за превоз товари са натоварени на кораба, като посочи името на кораба и датата на натоварването.

Ордер за натоварване

Чл. 109. (1) Превозвачът издава коносамента за товара, приет на кораба, въз основа на писмен ордер за натоварване, подаден преди натоварването и подписан от изпращача или от натоварено от него лице (товарач).

(2) Този ордер трябва да съдържа данни за вида и естеството на товарите, количеството и състоянието им, броя на пратките (колетите), марките (знаците), поставени върху тях, и потвърждение, че са изпълнени всички изисквания за износ, превоз и внос.

(3) Изпращачът отговаря спрямо превозвача за всички последици от неправилното, невярното или непълното посочване на данните в ордера.

Съдържание на коносамента

Чл. 110. Коносаментът трябва да съдържа:

1. наименованието на превозвача;
2. наименованието на изпращача;
3. наименованието на получателя, посочване на местоназначението и определяне, дали коносаментът е на заповед, поименен или е на приносител. Ако липсва уговорка относно вида на коносамента или ако се издава на заповед, без да се посочва получател, той се счита издаден на заповед на изпращача;
4. наименованието на кораба;
5. наименованието на товара, броя на колетите, тежината на товара и на отделните пратки, обема и размерите;
6. данни за външното състояние на товара и неговата опаковка;
7. марки или знаци, необходими за установяване на идентичността на товара, дадени от изпращача в писмена форма преди започване на товаренето, ако те са надписани или по друг начин са закрепени на отделни колети на товара или неговата опаковка;
8. уговорка за навлото и други припадащи се на превозвача вземания, както и посочване, дали те вече са напълно платени или трябва да бъдат платени в съответствие с условията, съдържащи се в чартъра или други документи;
9. мястото на натоварването;
10. мястото на разтоварването;
11. броя на издадените екземпляри на коносамента;
12. дата и място на издаването на коносамента;
13. подпис на превозвача, капитана на кораба или друг представител на превозвача.

Забележки; отказ за вписване на данните

Чл. 111. (1) Превозвачът има право да впише в коносамента забележка, ако външното състояние на товара или неговата опаковка дават достатъчно основание за съмнение.

(2) Превозвачът има право да откаже да впише в коносамента обявените му от изпращача данни относно количеството, размерите, обема и отличителните свойства на товара, ако той има сериозно основание да счита, че тези данни не съответствуват на фактическото състояние на товара в момента на товаренето или ако няма възможност да ги провери.

(3) Превозвачът може да откаже да впише в коносамента данни относно марките или знаците на товара, ако те не са поставени на отделните колети на товара или върху тяхната опаковка по такъв начин, че да могат при нормални условия да се четат или разпознават до края на пътуването.

(4) Ако товарът е предаден за превоз в опаковка, превозвачът може да впише в коносаментата забележка, че съдържанието на колетите му е неизвестно.

(5) Когато товарът се приема за превоз в насипно или наливно състояние и данните във връзка с него не са били проверени при натоварването, превозвачът може да отбележи тия обстоятелства в коносаментата, ако не е имал възможност да направи проверка.

Предположение за датата на издаването

Чл. 112. (1) Ако датата на издаването не е изрично посочена в коносаментата, счита се, че това е датата, в която е извършено натоварване на пратката върху кораба.

(2) Ако броят на екземплярите не е изрично посочен в коносаментата, счита се, че на изпращача е издаден само един оригинален екземпляр.

Множество екземпляри, оригинал и копия

Чл. 113. (1) По искане на изпращача превозвачът издава коносаментата в повече от един оригинални екземпляри с еднакво съдържание и копия от коносаментата.

(2) Копие от коносаментата остава на кораба заедно с товара.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) При крайбрежните превози по вътрешните водни пътища превозвачът издава на изпращача коносамент или товарителница.

Значение на множество екземпляри

Чл. 114. (1) Когато са издадени повече от един оригинален екземпляр на коносаментата, изпращачът може да упражни правото си да иска разтоварване и връщане на пратките в отправното пристанище, предаване на пратките в междинно пристанище или на друг получател само ако представи всички издадени оригинални екземпляри.

(2) Разпоредбата на предходната алинея се прилага и в случаите, когато същото право се упражнява от приобретателя на коносаментата.

(3) Ако превозвачът предаде товара на получателя, легитимиран по един от оригиналните екземпляри на коносаментата, останалите оригинални екземпляри изгубват силата си.

Видове коносаменти

Чл. 115. Коносаментът може да бъде издаден:

а) на името на определен получател (поименен коносамент);

б) на заповед на посочения получател или на изпращача (коносамент на заповед) и

в) на приносител.

Действие на коносаментата спрямо лицата

Чл. 116. Коносаментът има действие в отношенията между превозвача и легитимирания получател на товара.

Доказателствено действие на коносаментата

Чл. 117. (1) Коносаментът представлява доказателство, че товарът, означен в него, е приет за превоз и се намира вече на кораба.

(2) След издаването на коносаментата се счита, че товарът, означен в него, съответствува по вид, количество и външно състояние на данните, които се съдържат в същия коносамент.

Действие на коносаментата като ценна книга

Чл. 118. (1) Коносаментът легитимира получателя, посочен в него или легитимиран по него, да се разпорежда с товара, включително да го залага за обезпечаване на акредитиви, както и да иска да му бъде предаден този товар.

(2) Предаването на коносаментата има сила като предаване на товара в отношенията между легитимирания получател и лицето, на което той го е прехвърлил.

(3) Получателят, легитимиран по коносамент, може да иска предаване на товара и в пристанище преди местоназначението при условията на чл. 114.

(4) Запорът върху коносамент, извършен от кредитори на легитимирания получател, има действие като запор върху самия товар.

Прехвърляне на коносаментите

Чл. 119. (1) Поименният коносамент може да се прехвърли от получателя според правилата, установени за прехвърляне на вземания.

(2) Коносаментът на заповед може да се прехвърли с пълно или бланково джирос. Приобретателят по бланковото джирос може да прехвърли коносамент с предаване или с ново джирос. Приобретателят на коносамент на заповед по силата на джиросване не може да упражни право на регрес срещу джиранта.

(3) Коносаментът на приносител се прехвърля с предаване.

Директен коносамент

Чл. 120. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Превозвачът, който поеме задължение за превоз, в който ще участват други превозвачи по море, река, железници, с моторни превозни средства или с въздухоплавателни средства, и ако изпращачът поиска това, издава коносамент за целия превоз на товара до крайното му предназначение (директен коносамент).

(2) В този коносамент се посочват и пристанищата или местата за претоварване, както и другите видове превоз, които ще бъдат използвани до местоназначението. Първият превозвач се задължава да сключи или да осигури сключването на договорите с последващите.

(3) Превозвачът, който е издал директния коносамент, отговаря солидарно със следващите превозвачи за изпълнението на задълженията по целия превоз до предаването на товара на крайния получател. Всеки от останалите превозвачи отговаря за своята част от превоза солидарно с първия превозвач.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) По отношение на частите от общия превоз, които не съставляват превоз по море и река, се прилагат правните разпоредби за съответния вид превози.

(5) Ако не може да се определи по коя част от общия превоз са настъпили погиване или повреди на товара, констатирани в крайното местоназначение, получателят може да иска обезщетение и от последния превозвач. Последният превозвач е длъжен да упражни и правата на предишните превозвачи при предаването на товара, които му са известни.

(6) Превозвачът, участник в извършването на превоз с директен коносамент, ако заплати обезщетението на получателя, има право да иска от другите превозвачи възстановяване на съответните части от общата превозна цена.

(7) Превозвач, който издава директен коносамент, може да ограничи в него своята отговорност само за пътя, през който той е извършил превоза. Това не освобождава превозвача от задължението да прояви дължимата грижа за правилното изпълнение на по-нататъшния превоз.

Писмени нареждания за предаване

Чл. 121. (1) Лицето, което е легитимирано да се разпорежда с товара на коносамент, може, ако това е уговорено в превозния договор, да поиска от превозвача да издаде до капитана писмени нареждания за предаване на отделни части от товара (деливъри ордери) на посочени в тях получатели.

(2) В писмените нареждания, които издава по силата на горното искане, превозвачът означава в коносамент вида, количеството и качеството на товарите по всяко отделно нареждане. Писмените нареждания се подписват от превозвача и от лицето, поискало издаването им.

(3) Когато целият товар, посочен в коносамент, е разпределен по нарежданията за предаване, оригиналният коносамент или оригиналните

екземпляри от коносаментата се задържат от превозвача. В противен случай издаването на нарежданията за предаване на части от товара се отбелязва върху коносаментите.

(4) Писмените нареждания за предаване на части от товара са ценни книги. Означените в тях пратки могат да се прехвърлят чрез прехвърляне на самите нареждания за предаване.

Множество коносаменти при един чартър

Чл. 122. Изпращачът, при договора за чартърен превоз, може да натовари и изпрати, даже при едно и също пътуване, товари за различни получатели, в едно и също или в различни пристанища, предвидени в договора. За товара за всеки отделен получател се издава отделен коносамент.

Отстъпване на права по чартърни превози

Чл. 123. Изпращачът по чартърен превоз може без съгласието на превозвача да отстъпи правата си изцяло или частично на друго лице по договор за чартърен превоз. Той обаче остава солидарно отговорен спрямо превозвача за изпълнението на договора за чартърен превоз заедно с това лице.

Предаване на отделни пратки за превоз

Чл. 124. (1) Ако договорът за превоз има за предмет отделни вещи или пратки, изпращачът ги предава за превоз в уговореното или обичайно време.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Ако отделните товари или пратки следва да се предават с опаковка, изпращачът трябва да ги постави в годна за превоз опаковка.

(3) Натоварването и разтоварването на отделни вещи или пратки върху кораба при линейните превози, както и тяхното подреждане и закрепване се извършва от превозвача, освен ако бъде уговорено друго.

(4) Разпоредбите относно сталийното и контрасталийното време и относно плащането на демюрейдж и диспач не се прилагат при линейните превози, освен ако бъде уговорено друго.

Замяна на кораба

Чл. 125. (1) При превоз с цял кораб, част от кораб или с цяло помещение превозвачът може да извърши натоварването върху друг кораб само със съгласие на изпращача.

(2) При превоз на отделни пратки превозвачът може при липса на изрична забрана в договора да замени определения кораб с друг равностоен кораб. Той е длъжен да подаде заместващия кораб в уговорения срок и да уведоми за това изпращача.

(3) Ако превозвачът поддържа редовни линии до определени местоназначения, той може да натоварва приетите за превоз отделни товари или пратки с всеки от линейните си кораби, освен ако естеството на товара изисква превозът да се извърши с кораб, който има съответните съоръжения, хладилни инсталации и други.

Мореходност на кораба

Чл. 126. (1) Превозвачът е длъжен до началото на пътуването да приведе кораба в състояние на годност за плаване с оглед естеството на товара и предстоящото плаване, да го стъкми надлежно, да го обезпечи с екипаж и го снабди с всичко необходимо, както и да постави трюмовете, хладилните и други помещения, в които ще се товарят пратките, в изправно състояние, годно за приемането, превозването и съхраняването на тези товари. Уговорки, които противоречат на тази разпоредба, нямат сила.

(2) Превозвачът не носи отговорност, ако докаже, че немореходното състояние на кораба е било предизвикано от недостатъци, които не са могли да бъдат открити при проявяване от него на дължимата грижа (скрити недостатъци).

(3) Превозвачът е длъжен да предостави кораба готов за натоварване в уговореното или обичайно място и в уговореното време и да го предостави на разположение на изпращача през течение на уговорените срокове за извършване на натоварването.

(4) При договорите за чартърен превоз превозвачът е длъжен по указание на изпращача да доведе кораба на определеното място, ако то е безопасно и достъпно за приставане на кораба и за извършване на натоварването, както и за излизане на кораба с товара.

(5) Ако изпращачите са няколко и не са могли да се споразумеят относно указанието на мястото, на което трябва да се предостави корабът за натоварване, превозвачът предоставя кораба на обичайно приетото място.

Изпращане известие от превозвача

Чл. 127. (1) Превозвачът е длъжен да уведоми писмено изпращача за предоставянето на кораба в мястото за натоварване, в състояние на готовност за започване на натоварването. Ако изпращачът е възложил на друг да извърши натоварването и е съобщил това предварително на превозвача, съобщението се изпраща на товарача.

(2) Изпращането на известие до изпращача за предоставяне на кораба за натоварване, ако не отговаря на действителността в момента на получаването, се смята за нестанало, а превозвачът дължи обезщетение за вредите, които са причинени на изпращача.

Предоставяне на по-малко товарно пространство

Чл. 128. Ако предоставеният кораб, част от кораб или корабно помещение са с по-малка площ или пространство за натоварване от уговореното, изпращачът може да иска съразмерно намаление на навлото и обезщетение за вредите, които е претърпял от това, но не повече от навлото за ненатоварения товар, а ако несъответствието е особено значително - и да развали договора.

Предаване на пратките-опакровка и знаци

Чл. 129. (1) Изпращачът е длъжен да предаде товара на кораба в изправна опаковка, годна да издържи превоза и претоварването и да опази товара.

(2) Той е длъжен да постави върху товарите марки (знаци), годни да се запазят до края на превоза.

(3) Ако товарите са опасни или за тях се предвижда полагане на особени грижи, изпращачът трябва да означа това върху самите товари.

Документи, съпровождащи товара

Чл. 130. (1) Изпращачът е длъжен да предаде своевременно на превозвача документите, които се изискват от пристанищните, митническите, санитарните или други разпоредби във връзка с вида и свойствата на товара.

(2) Той отговаря пред превозвача за вредите, които му причини поради късното връчване или връчване на недостатъчни, непълни или неверни документи за товара.

(3) Превозвачът не е длъжен да проверява истинността и пълнотата на документите, които му предава изпращачът.

Количество за натоварване

Чл. 131. (1) Ако изпращачът не предаде в уговорения срок товара за превоз, превозвачът има право да получи цялото навло, освен ако е уговорено друго.

(2) Ако изпращачът предаде за натоварване върху кораба по-малко количество товари, отколкото е предвидено по договора, това не го освобождава от задължението да плати цялото навло за кораба, за уговорената част от него или за уговореното корабно помещение, освен ако е уговорено друго.

(3) Ако изпращачът натовари пратки в количество, по-голямо от предвиденото, превозвачът има право да свали натовареното в повече от кораба за сметка на изпращача, както и да иска от него обезщетение за претърпените вреди.

(4) Ако превозвачът остави натоварените по-големи количества в кораба или корабните помещения, той има право да иска съответно увеличение на навлото.

Запазване на цялото навло

Чл. 132. При единични (отделни) пратки превозвачът запазва правото си на цялото навло, ако изпращачът не ги предаде в уговорения срок за превоз изцяло или частично.

Замяна на товари при чартърните превози

Чл. 133. (1) При договори за превоз с цял кораб, с част от кораб или с определени корабни помещения изпращачът може да предаде други товари за превоз, различни по вид от предвидените в договора, ако това не влошава положението на превозвача, не предизвиква удължаване на времето за натоварване, не излага на опасност кораба или неговите съоръжения, както и товарите на други изпращачи.

(2) При замяна на товари изпращачът не може да иска намаляване на навлото, макар за превозите на товарите, предавани вместо уговорените, навлото да е по-ниско.

(3) Ако замяната води до по-високо навло, изпращачът е длъжен да заплати разликата.

Товари на други изпращачи

Чл. 134. Ако договорът за превоз се отнася до цял кораб или до определени помещения в него, превозвачът не може да приема за превоз товари на други изпращачи в тях, макар товарите на първия изпращач да не са заели цялата уговорена площ или пространство на кораба. По искане на изпращача той е длъжен да снесе чуждите товари, преди корабът да отплава.

Отказ да се приемат товари

Чл. 135. (1) Превозвачът има право да откаже да приеме, а ако констатира, че са натоварени, да разтовари от кораба такива пратки, които са забранени за износ от страната, където се извършва натоварването, както и на всякакви стоки, съставляващи контрабанда.

(2) Превозвачът има право да откаже да приеме, а ако са натоварени, да разтовари от кораба лесно възпламенителни, избухливи и други опасни товари, ако те са били посочени в декларацията на изпращача под неправилно или непълно наименование.

(3) Горните разпоредби се прилагат и за всякакви видове товари, натоварени върху кораба без знание на превозвача.

(4) В горните случаи разносните за разтоварване, обезщетението за закъснение и рискът остават за сметка на изпращача. Освен това изпращачът носи и отговорност по чл. 182.

Съдействие на превозвача при натоварването

Чл. 136. (1) Натоварването в кораба се извършва по товарен план, изготвен от превозвача.

(2) Ако договорът не предвижда друго, изпращачът трябва за своя сметка да предостави товара по протежение на борда на кораба с оглед правилното му натоварване.

(3) Превозвачът е длъжен да положи дължимата грижа и да даде съдействие на изпращача или товарача с цел да се постигне правилно подреждане и прикрепване на товарите, необходимото им отделяне един от друг, като предостави и съответните подложки, прегради и др.

(4) Сепарационните материали и материалите за укрепване се предоставят от страната, определена в договора.

Площи и помещения, изключени от натоварване

Чл. 137. (1) При превози с цял кораб или част от кораб изпращачът не може да поставя товарите в каютите, помещенията на корабния екипаж и за съхранение на корабните припаси, корабните съоръжения и горивото.

(2) Капитанът не може да нареди пратките да се товарят от изпращача на палубата на кораба, освен ако изпращачът (товарачът) даде писмено съгласие за това. Изключение се допуска за видовете товари, които действащите правила разрешават да се поставят на палубата. Ако за превоза на товари върху палубата се издава коносамент, това съгласие се отбелязва върху него.

Превоз в пломбирани помещения

Чл. 138. (1) По взаимно съгласие на изпращача и превозвача товарите могат да се поставят и превозват в помещения, пломбирани от изпращача.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.).

Щурмански разписки

Чл. 139. Изпращачът може да иска от превозвача да му издава съобразно с хода на товаренето разписки (щурмански разписки) за приетите на кораба партиди от товара. В тях се означават видът, количеството и външното състояние на товара, опаковката и знаците. Тези разписки се връщат на превозвача при издаване на коносамента.

Срок за натоварване (сталийно време)

Чл. 140. (1) Срокът, през течение на който трябва да се извърши натоварването на цялото количество върху кораба (сталийното време), се определя от договора.

(2) Ако договорът не съдържа изрична уговорка, натоварването се извършва в сроковете, установени от обичая в пристанището.

(3) Ако не е уговорено или установено друго, срокът за натоварването започва да тече от деня, който следва изпращането на известието за готовност на кораба за товарене, като при изчисляването му се вземат предвид работните дни и часове на съответното пристанище.

(4) Времето, през което товаренето не започва или прекъсва поради причини, за които превозвачът отговаря, или поради непреодолима сила или атмосферни условия, застрашаващи товара или правилността или безопасността на товаренето, се приспада от срока за натоварването.

Предсрочно тръгване на кораба

Чл. 141. При превоз с цял кораб изпращачът може да нареди на превозвача корабът да отплава дори преди да е изтекъл срокът за натоварване и целият товар да не е бил натоварен на кораба. Превозвачът запазва правото си върху цялото навло.

Допълнителен срок за натоварване

Чл. 142. (1) Страните могат да предвидят допълнителен срок за натоварване след изтичане на първоначалния (контрасталийно време), като уговарят и размера на плащането поради закъснение на натоварването (демюрейдж).

(2) За предсрочно натоварване може да се уговори съответно възнаграждение (диспач) в полза на изпращача.

(3) Ако страните не са определили изрично продължителността на допълнителния срок, размера на плащанията поради закъснение след сталийното време или на възнаграждението за предсрочно натоварване, прилагат се разпоредбите или обичаите, действащи в пристанището на натоварването.

(4) Ако такива разпоредби или обичаи липсват, размерът на плащането поради закъснение се определя според разходите за издръжка на кораба и екипажа

през цялото време на закъснението, а размерът на възнаграждението за предсрочно натоварване възлиза на половината от съответното плащане поради закъснение.

Натоварване след изтичане на допълнителния срок

Чл. 143. (1) Когато договорът е за превоз с част от кораб или с определено корабно помещение, превозвачът може да откаже приемането на товара, предаден в срока за натоварване в уговорения допълнителен срок, и да отплава. В този случай превозвачът има право да иска заплащане на цялото навло.

(2) Когато обаче договорът е за превоз с цял кораб, превозвачът няма право да откаже да приеме товари, предоставени за натоварване, преди изтичане на сталийното време или контрасталийното време, когато договорът съдържа такава клауза, макар поставянето на тия товари върху кораба да го задържи и след установения срок. В такъв случай обаче изпращачът е длъжен да обезщети и вредите, които превозвачът е претърпял поради забавянето на кораба извън контрасталийното време.

Раздел II

Изпълнение на договора - превозване и предаване на товара

Грижи за съхраняване на товара

Чл. 144. (1) Превозвачът е длъжен да се грижи за опазване на товара от приемането до предаването му на получателя, както и за интересите на всички лица по отношение на товара.

(2) За храненето и поенето на превозвани животни се грижи изпращачът или натоварен от него придружител, ако не бъде изрично уговорено друго.

(3) Ако приетите за превоз товари с оглед на естеството им се нуждаят от особени грижи или особен надзор, включително и от специална температура, и това е посочено в договора и е означено върху единиците товар, превозвачът трябва да положи и тези специални грижи. В тези случаи превозвачът има право на добавка към навлото.

Срок и маршрут

Чл. 145. (1) Превозвачът трябва да извърши превоза в уговорените срокове, а при липса на уговорка - в обичайно приетите срокове.

(2) Отклонението от определения маршрут поради оказване на помощ и спасяване на човешки живот, кораби и товари по море или по друга уважителна причина не се счита за нарушение на договора за превоз. Превозвачът не отговаря за произлезлите от това щети.

Отстраняване на опасни и забранени товари по време на превоз

Чл. 146. (1) Превозвачът може, без да заплаща обезщетение за товара и без да се лишава от навлото, да разтовари лесно възпламенителни, избухливи и други опасни товари, които са били натоварени на кораба под неправилно или невярно наименование, и той не е могъл да установи при натоварването опасния им характер с преглед на външното им състояние. Разноските по разтоварването и причинените щети са за сметка на изпращача.

(2) Превозвачът може да снесе такива товари и в случаите, когато товарите са поставени в корабните помещения с посочване на действителните им свойства, ако през време на превоза станат опасни за хората или за другите товари. Той има право на навло съразмерно с фактически изминатото разстояние.

(3) В случаите на предходната алинея превозвачът отговаря за щетите, настъпили във връзка с превозването на опасни товари, само според правилата за обща авария.

(4) Превозвачът може да разтовари от кораба във всяко пристанище забранен за превоз товар, в това число и товар, чийто внос в страната на местоназначението е забранен. Той запазва правото си върху цялото навло.

Пречки за влизане в пристанището

Чл. 147. (1) Ако поради непреодолима сила, включително и забрана от държавни органи или поради други причини, за които превозвачът не отговаря, корабът не може да влезе в пристанището на местоназначението, превозвачът е длъжен незабавно да уведоми за това изпращача или лицето, което има право да се разпорежда с товара, ако то му е известно.

(2) Ако в течение на разумен срок не се получи нареждане от изпращача или от лицето, имащо право на разпореждане, как да се постъпи с товара, превозвачът има право да го разтовари в едно от близките пристанища или ако прецени, че това е по-изгодно за изпращача, да върне кораба в началното пристанище.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Ако договорът е за превоз с част от кораб или с определено корабно помещение, превозвачът е длъжен да извърши разтоварването в друго пристанище съобразно с нареждането на изпращача. Ако такова нареждане не се получи в разумен срок след изпращане на съобщението от превозвача или ако полученото нареждане по преценка на превозвача, извършено с грижа на добър стопанин, не може да се изпълни без вреда за товарите на другите изпращачи, превозвачът може да разтовари и неговия товар в едно от предвидените за посещение най-близко пристанище, като му изпрати съобщение за това.

(4) Изпращачът или лицето, имащо право да се разпорежда с товара, е длъжно да възстанови на превозвача разходите от изчакването на неговото нареждане и допълнителните разходи за товарите, както и да заплати навлото съразмерно с фактически изминатото разстояние.

Легитимиран получател

Чл. 148. (1) Превозвачът е длъжен да предаде товара в пристанището на местоназначението на легитимирания получател по коносаментата.

(2) Ако са издадени писмени нареждания за предаване на товара, превозвачът е длъжен да предаде на легитимирания притежател по всяко отделно писмено нареждане означената в него част от товара.

(3) Ако за товара са издадени няколко оригинални екземпляра от коносаментата, превозвачът изпълнява задължението си, като го предаде на легитимирания получател по кой да е оригинален екземпляр. От този момент всички останали екземпляри губят силата си.

(4) Ако не е издаден коносамент, товарът се предава на лицето, посочено в договора или в допълнително нареждане от изпращача.

Известие за готовност на кораба за разтоварване

Чл. 149. (1) При чартърните превози превозвачът е длъжен да уведоми получателя, ако му е известен, или посоченото в договора лице за готовността на кораба за разтоварване.

(2) Ако получателят не е известен на превозвача или няма посочено в договора друго лице, известието (нотисът) се оповестява по обичайния за местоназначението начин.

Преглед от вещи лица преди предаването

Чл. 150. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Както превозвачът, така и получателят имат право да искат да се извърши проверка от вещи лица и сървейъри на състоянието, количеството и бройките на товара. Вещите лица и сървейърите уведомяват превозвача и получателя за времето, когато ще извършат проверката.

(2) Разноските за проверката се заплащат от страната, която е направила искането, а се понасят от неизправната страна.

Ненамиране на получателя

Чл. 151. Ако корабът е поставен в положение да извърши разтоварването, а получателят не може да бъде намерен въпреки съобщението, отправено по реда на чл. 149, превозвачът може да снесе товарите от кораба или да възложи разтоварването на предприятие, изпълняващо такава дейност, като ги предаде на

съхранение. В тия случаи превозвачът отправя съобщение до изпращача и наново до получателя, ако не е уговорено друго.

Закъснение на получателя

Чл. 152. (1) (Попр. - ДВ, бр. 58 от 1970 г.) Ако получателят е изявил готовност да приеме товара, но късно да извърши приемането му от кораба, превозвачът има право да предаде товара на съхранение за сметка и риск на получателя, като го уведоми за това.

(2) Ако поради къснението на получателя или поради предаването на товара на съхранение времето за разтоварване изтече, превозвачът има право да иска заплащане на надлежните суми поради къснението, както и обезщетение за вредите, които е претърпял в повече.

Неприемане на товар от получателя

Чл. 153. (1) Ако получателят откаже да приеме товара или не се яви да го приеме в установения срок, превозвачът може да го предаде на съхранение за сметка и риск на изпращача, освен ако не е уговорено друго.

(2) В тия случаи превозвачът може да иска от изпращача да му заплати неплатеното навло или дължимата част от него и другите вземания, възникнали във връзка с превода.

(3) Изпращачът може да получи отказаните или неприети от получателя товари, като заплати и разноските по съхранението им или да се разпорежи с тях, както намери за добре.

Разноски по разтоварването

Чл. 154. Ако договорът или разпоредби и обичаи, действащи в пристанището, не предвиждат друго, разноските по снемането на товара от кораба върху кея или мястото по протежение на борда са за сметка на превозвача, а всички други разходи за вдигане на товара и за предаването му на получателя или на съхранение са за сметка на получателя.

Срокове за разтоварване; последици от неспазването им

Чл. 155. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Срокът за извършване на разтоварването при чартърните превози започва да тече след изпращането на нотиса до получателя по реда на чл. 149.

(2) Продължителността на срока за разтоварване и на допълнителния срок за разтоварване, изчисляването на тези срокове, размерите на плащанията поради къснение (демюрейдж) и на възнаграждението за предсрочно разтоварване се определят според съответните разпоредби на този кодекс за натоварване.

Действие на получаването

Чл. 156. (1) Ако получателят не уведоми писмено превозвача за липси (частично погиване или загубване) или за повреди в товара, докато завърши предаването (получаването), счита се до доказване на противното, че той е получил товара в съответствие с коносамент (или с писмените нареждания за предаване на части от товара), а ако превозът се извършва без коносамент - в съответствие с договора.

(2) Ако частичната липса или повредите не могат да се открият при обикновения начин за предаване и получаване на товара, получателят трябва да изпрати писмено уведомление за това до превозвача най-късно до изтичане на три дни от завършването на приемането.

(3) Ако при приемането на товара състоянието и количеството му са били установени съвместно с превозвача, получателят запазва правото си да иска обезщетение за частични липси и повреди и когато не отправи писмените уведомления по предходните алинеи.

(4) Уговорките в коносаментата - а ако такъв няма - в превозния договор, които ограничават или затрудняват упражняването на правата на получателя, предвидени в този член, нямат сила.

Плащания при получаването

Чл. 157. (1) Получателят е длъжен да заплати при приемането на товара неплатеното навло или неплатената част от него, плащанията поради закъснение при натоварването, разтоварването и приемането (демюрейдж), както и разходите, извършени от превозвача за сметка на товара, а в случай на обща авария - и вноската, която му се припада.

(2) Ако превозвачът даде съгласие за това, получателят, вместо да плати сумите по ал. 1, може да предостави надлежна гаранция.

Последици от неплащането

Чл. 158. Превозвачът може да задържи товарите до заплащане на сумите по чл. 157 или до предоставяне на съответна гаранция.

Предаване на съхраняване

Чл. 159. (1) Ако получателят откаже да заплати или изпадне в закъснение да заплати на превозвача сумите по чл. 157, превозвачът може да предаде товара на съхраняване за сметка и риск на получателя.

(2) Ако корабът се забави поради предаването на товара на съхраняване, превозвачът може да търси за времето на това забавяне и сумите, предвидени за закъснение на разтоварването.

(3) Превозвачът уведомява незабавно изпращача за предаването на товара на съхраняване.

(4) Ако превозът се извършва с цял кораб, превозвачът уведомява изпращача за неплащането на дължимите суми от получателя и за неприемането на товара. В такъв случай той разтоварва кораба и предава товара на съхраняване само ако до разтоварването не се получи друго нареждане от изпращача.

(5) Ако до изтичане на един месец от деня, в който корабът е пристигнал в местоназначението, предаденият на съхраняване товар не бъде потърсен от получателя и той не заплати дължимите суми по чл. 157, превозвачът има право да го продаде.

(6) Превозвачът може да продаде такъв товар и преди изтичане на месечния срок по предходната алинея, ако подлежи на бързо разваляне или съхраняването му изисква разходи, размерът на които ще надхвърли стойността на товара.

(7) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Министърът на транспорта и съобщенията и министърът на правосъдието с наредба определят сроковете за съхраняване на товари до приемането и заплащането им от получателя, както и реда за продажбата на такива товари.

Право на предпочитане

Чл. 160. (1) Превозвачът има право на предпочитане върху стойността на товарите, продадени по реда на чл. 159, за вземания на навло или част от него и за другите си вземания във връзка с товара или породени от закъснения при натоварването и разтоварването.

(2) Горната разпоредба се прилага и за вземанията на предшествуващите превозвачи по превоза на същия товар.

(3) Превозвач, който предаде товара на получателя, без да получи от него плащане на сумите, може да ги търси от него по общия ред.

Раздел III

Изменение и прекратяване на договора

Връщане на товара преди отплаването

Чл. 161. (1) Изпращачът може да нареди писмено на превозвача в мястото на натоварването, преди корабът да е отплавал, да му предаде обратно целия товар

или част от него. Ако има издаден коносамент, изпращачът може да упражни това право, ако върне на превозвача всички екземпляри от коносамента.

(2) Разноските по разтоварването и обратното предаване, както и последиците от закъснението на кораба да отплава са за сметка на изпращача.

(3) Превозвачът, доколкото договорът не предвижда друго, запазва правото си върху навлото в следните размери:

а) половината от пълното навло, ако нареждането на изпращача е извършено преди започването на сталийното време в мястото на натоварването независимо от това, дали корабът е пристигнал в него;

б) пълното навло, ако нареждането на изпращача е извършено след срока по буква "а" и договорът за превоз е сключен за едно пътуване, а ако това стане след изтичане на сталийното време - още и демюрейдж;

в) пълното навло за първото пътуване заедно с половината от навлото за останалите пътувания, ако договорът е сключен за няколко пътувания.

Нареждания на изпращача след отплаването

Чл. 162. (1) Изпращачът може да нареди писмено на превозвача и след отплаването на кораба да снее и предаде товара или част от товара в предвидено междинно пристанище по пътя към местоназначението или в пристанище, където корабът е влязъл по силата на възникнала необходимост, или на друг получател в местоназначението. Ако е издаден коносамент, превозвачът е длъжен да изпълни това нареждане при условие, че изпращачът му върне всички екземпляри от коносамента или с негово съгласие му предоставя надлежна гаранция.

(2) Превозвачът, доколкото договорът не предвижда друго, запазва правото си върху първоначално уговореното навло. Всички допълнителни разходи, възникнали във връзка с изпълнението на нарежданията по ал. 1, са за сметка на изпращача.

(3) Превозвачът не е длъжен да изпълни нареждането на изпращача, ако то налага изменение на маршрута, което значително би забавило превоза на товари на други изпращачи при същото или при следващото пътуване или застрашава сигурността на кораба.

Нареждания на получателя

Чл. 163. (1) Получателят може да нареди на превозвача да снее и му предаде товара или част от товара в предвидено междинно пристанище по пътя към местоназначението, както и да го предаде в междинно пристанище или в местоназначението на друг получател, ако върне на превозвача всички екземпляри от коносамента или при съгласие на превозвача за това му представи надлежна гаранция.

(2) В случаите на ал. 3 на чл. 162 превозвачът може да откаже да изпълни нареждането на получателя.

(3) Ако превозът се извършва без коносамент, получателят може да нареди на превозвача да предаде товара на друг получател само след като получи известието за готовност за разтоварване.

(4) В случаите на предходните алинеи превозвачът запазва вземането си за първоначално уговореното навло и за допълнителните разходи.

Отстъпване на превозвача

Чл. 164. (1) Ако стойността на предадения за превоз товар не покрива навлото и другите вземания на превозвача във връзка с товара, а изпращачът не заплати цялото навло предварително или не представи надлежна гаранция преди отплаването на кораба, превозвачът може до започването на превоза да развали договора.

(2) Ако развали договора, той има право да иска половината от уговореното навло, вземанията поради закъснение, ако такива са възникнали, и другите

вземания във връзка с товара. Снемането на товара от кораба се извършва за сметка на изпращача.

Отстъпване на изпращача при непредставяне на кораба

Чл. 165. (1) Изпращачът може да развали договора за превоз с цял кораб, част от кораб или корабно помещение, ако превозвачът не представи кораба в пристанището на товаренето до изтичане на уговорения срок или е допуснал закъснение да приеме товара на кораба или да го отпрати натоварен на път.

(2) В горните случаи изпращачът има право да търси обезщетение от превозвача до размера на навлото, освен ако е уговорено друго.

(3) Разпоредбата на алинея първа не се прилага, ако корабът пристигне в пристанището навреме, но не може да пристане на уговореното или определено от изпращача място поради задръстване на пристанищата или поради други причини, за което превозвачът няма вина.

Отстъпване на изпращача при други превози

Чл. 166. (1) Ако договорът е за превоз с част от кораб, корабно помещение или отделни пратки, изпращачът може да развали договора преди отплаването на кораба, като заплати на превозвача цялото навло, сумите поради забавяне, ако такова е настъпило, и разноските по разтоварването.

(2) Изпращачът не може да упражни правото на предходната алинея, ако разтоварването на приетия върху кораба товар би причинило значително закъснение за отплаването на кораба.

Отстъпване през време на превоза

Чл. 167. (1) Всяка от страните по договора може да го развали след започване на пътуването, ако възникнат обстоятелства, които пречат трайно или за непредвидено време продължаването на превоза и по-специално в случаите на:

1. война, която може да постави кораба или товара в опасност от пленяване;
2. блокада на местоназначението;
3. задържане на кораба по нареждане на властите поради причини, които не зависят от изпращача или превозвача;
4. изземване на кораба за държавни нужди;
5. забрана на вноса в местоназначението, ако той се отнася до товари, към които спада и превозваният товар.

(2) В горните случаи навлото се заплаща според действително изминатото разстояние.

(3) Задържането на кораба поради обстоятелства, за които никоя от страните няма вина, както и забраняването на износа или на вноса не дават основание да се развали договора без заплащане на обезщетение, ако това забавяне има краткотраен характер или забавянето е прекъснато преди изявлението за отстъпване на договора.

(4) Разноските по разтоварването са за сметка на изпращача.

Отстъпване преди отплаване

Чл. 168. (1) Всяка от страните по превозния договор може да го развали, без да заплаща обезщетение на другата, ако преди да отплава корабът, възникне някое от основанията, предвидени в чл. 167.

(2) Ако задържането на кораба или забраната на износа (вноса) имат краткотраен характер или са отпаднали преди писменото изявление за отстъпване от договора, последният не може да бъде прекратен поради отстъпване на някоя от страните.

(3) Когато договорът се прекратява поради отстъпване на някоя от страните по реда на ал. 1, разноските по разтоварването са за сметка на изпращача.

Прекратяване на договора по право

Чл. 169. (1) Договорът за превоз се прекратява по право (без изявление на някоя от страните за отстъпване), ако преди корабът да отплава от мястото на натоварването и без някоя от страните да е виновна за това:

1. корабът погине или бъде обявен като негоден за по-нататъшно пътуване;
2. корабът бъде взет като плячка или конфискуван;
3. индивидуално определените товари погине;
4. товарът, определен по родови белези, погине, след като е поставен на кораба или е приет за натоварване и е поставен по протежение на кораба.

Изпращачът може да запази договора в сила, ако вместо погиналия товар, определен по родови признаци, отправи до превозвача незабавно изявление, че е готов да предаде друг товар от този род за превоз преди изтичането на започналото сталийно време.

(2) Превозният договор се прекратява по право в горните случаи и тогава, когато някой от тях настъпи през време на пътуването. Превозвачът обаче запазва правото си на част от навлото съразмерно на изминатото фактически разстояние, като се изхожда от количеството на спасения и предаден товар, доколкото в договора не е уговорено друго.

Раздел IV

Отговорност на превозвача

Отговорност според правилата на морските превози

Чл. 170. (1) Превозвачът отговаря за вредите в случаите на частична или пълна липса и поради повреждане на товарите от момента, в който ги приема за превоз, до момента на предаването им на получателя.

(2) Счита се до доказване на противното, че погиването, липсите или повреждането на товарите, настъпили, след като те са били приети за превоз, е причинено виновно от превозвача.

Отговорност за товари в пломбирани помещения или изправна опаковка

Чл. 171. (1) Превозвачът не отговаря за пълна или частична липса и повреждане на товари, ако последните са били поставени и са пристигнали на местоназначението в изправни помещения, с непокътнати пломби, поставени от изпращача.

(2) Превозвачът не отговаря за пълна или частична липса и повреждане на товари, разтоварени от кораби в цели и изправни опаковки, включително каси, пломбирани контейнери и др., без следи от отваряне през време на превоза.

(3) Получателят може да търси обезщетение от превозвача и в горните случаи, ако докаже, че липсата или повреждането е настъпило по вина на превозвача.

Вреди при невярно декларираните товари

Чл. 172. Превозвачът не отговаря за липса или повреждане на товара, ако те са свързани с неверни данни, дадени от изпращача или товарача относно естеството на товарните пратки, изправността на амбалажа или стойността на товара или за количеството на отделните единици товар.

Вреди поради навигационна и търговска небрежност

Чл. 173. (1) Превозвачът не отговаря за вреди и загуби, ако докаже, че пълната или частична липса или повреждането на товара е настъпило поради действие или бездействие на капитана, другите членове на екипажа, на пилота или на други лица, наети от превозвача при воденето или управлението на кораба (навигационна небрежност).

(2) За пълна или частична липса или за повреждане на товара, дължащи се на действия или бездействия на горните лица при приемането, натоварването, опазването, разтоварването или предаването на товара (търговска небрежност), превозвачът отговаря според разпоредбите на този кодекс.

Основания за освобождаване от отговорност

Чл. 174. (1) Превозвачът се освобождава от отговорност за вреди и загуби, ако докаже, че пълната или частична липса или повредата на товара са настъпили поради:

1. непреодолима сила;
2. опасност и случайни събития по море и в други плавателни води;
3. пожар, възникнал не по негова вина;
4. нареждания и други действия на органите на държавна власт, включително задържане на кораба, налагане на заповед, установяване на карантина;
5. военни действия, включително и при необявена война, поради бунтове, обществени вълнения и др.;
6. стачки, локаути и други обстоятелства, довели до пълно или частично спиране или до ограничаване на работата;
7. спасяване или опит за спасяване на човешки живот, кораби или товари по море;
8. действие или бездействие на изпращача или получателя или на лицата, за които те отговарят;
9. скрити недостатъци на товара, присъщи негови свойства, включително и фирите;
10. недостатъчност на опаковката;
11. недостатъчност, неточност или неясност на знаците (марките) върху товара;
12. скрити недостатъци в кораба или неговите съоръжения, ако превозвачът не е бил в състояние да ги открие, макар да е положил дължимата грижа при подготовката на кораб, предназначен за извършване на превози.

(2) Превозвачът не отговаря за пълна или частична липса и за повреждане и когато те се дължат на други причини, за настъпването на които той или лицата, за които отговаря, нямат вина.

(3) Превозвачът не отговаря за липси и повреди на товарите, поставени на палубата, ако те настъпят във връзка с този начин на превозване.

Опасни товари

(Загл. изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

Чл. 175. (1) Превозвачът не отговаря за пълна или частична липса и повреда на опасни товари и тогава, когато изпращачът при предаването на превоз или при натоварване на кораба по небрежност неточно или непълно е посочил техните свойства.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

Задължение при обработка и превоз на опасни товари

Чл. 175а. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Капитанът на кораба е длъжен да уведоми капитана на пристанището за вида и местоположението на опасни или вредни за човека и околната среда товари, които превозва, товари или разтоварва.

(2) Условието и редът за обработка и превоз на опасни товари се определят с наредба на министъра на транспорта и съобщенията.

Изисквания към корабите

Чл. 175б. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Минималните изисквания към корабите, движещи се от и към пристанища на Република България и пренасящи опасни или замърсяващи околната среда товари, се определят с наредба, издадена от министъра на транспорта и съобщенията.

Задържане и връщане на навло

Чл. 176. (1) Превозвачът има право да задържи цялото навло, както и да иска неизплатената част от него, ако товарът е погинал или повреден по причини, за които той не отговаря.

(2) Ако товарът е погинал поради корабокрушение или ако е иззет принудително, без вина на изпращача или превозвача, навлото, доколкото е платено, подлежи на връщане, ако не е уговорено друго. Ако след корабокрушението се окаже, че товарът е спасен или принудително иззетият товар бъде освободен, превозвачът има право на такава част от навлото, която съответствува на фактически изминатото разстояние.

Размер на обезщетението при погиване

Чл. 177. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Превозвачът е длъжен да заплати обезщетение за погинал (изгубен) товар в размер на неговата цена, но не повече от 300 лева за всяка единица товар.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Като единица товар се счита:

1. за генералните товари - всяка опаковка, съд, сандък, палет, контейнер, бройка, връзка или други единици товар, описани в тарифната номенклатура на пристанищата;

2. за насипните и наливните товари - всеки тон, ако навлото е определено според теглото;

3. за дървесината и другите товари - всеки тон или кубически метър, ако навлото е определено на база обем.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) С международен договор, страна по който е Република България, може да се установи друг размер на обезщетението по ал. 1 за отделна единица товар.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Спрямо чуждестранен кредитор, чиято държава е установила по-нисък размер за отговорността на превозвача от този по ал. 1, превозвачът отговаря за обезщетения в рамките на този по-нисък размер.

Размер на обезщетението при обявена стойност

Чл. 178. (1) Ако товарът е бил приет за превоз с изрично обявена стойност, размерът на обезщетението се определя въз основа на нея. Ако превозът се извършва с коносамент, горното правило се прилага само ако уговорката за обявената стойност е вписана в коносамента.

(2) Обезщетението за погинал товар се намалява под размера на обявената стойност, ако превозвачът докаже, че действителната му стойност е по-ниска.

Място за определяне на цената

Чл. 179. (1) Цената на товара се определя според цената в местоназначението по времето, когато корабът е пристигнал или е трябвало да пристигне.

(2) Ако се окаже невъзможно да се определи цената на товара по реда на ал. 1, меродавна е цената в местоотправянето към деня, в който товарът е приет за превоз. Към тази цена се добавят разноските за превоза.

(3) От размера на обезщетението, изчислено по горния ред, се приспадат сумите, които получателят е спестил от навлото, от мито и поради неизвършване на други разходи в негова тежест.

Обезщетение при повреда на товари

Чл. 180. (1) Обезщетението за повреда на товарите се определя в размер на разликата между цената на тия товари в запазено състояние, изчислена според чл. 177 - 179, и цената им в повредено състояние.

(2) В случаите, предвидени от ал. 1 и 3 на чл. 177, размерът на обезщетението за повреда на товара не може да надхвърли цената, определена според техните разпоредби.

Уговорки относно отговорността на превозвача

Чл. 181. (1) Уговорките в превозния договор и в коносаментите, с които се установяват други основания, изключващи отговорността на превозвача, във от

предвидените в този кодекс, или ограничават нейния размер, или предвиждат по-тежки изисквания за нейното осъществяване, са нищожни.

(2) Горното правило не засяга уговорки, които уреждат по друг начин отговорността на превозвача за вреди и загуби поради погиване или повреда на товара, настъпили преди натоварването му или след разтоварването му от кораба, при превозите на живи животни и превозите на товари, поставени на палубата съобразно договора.

Обезщетения, дължими от изпращача

Чл. 182. (1) Изпращачът дължи обезщетение за вредите и загубите, които е причинил на превозвача, като е натоварил на кораба пратки и невярно е посочил вида и свойствата им или е извършил натоварването без знанието на превозвача.

(2) Горното правило се прилага и в случаите, когато невярно декларираният товар е лесно възпламенителен, избухлив или изобщо е опасен поради неговите свойства. В случаите, предвидени в предходната алинея, изпращачът отговаря за вреди и загуби и спрямо получателите или изпращачите на други товари, както и спрямо членовете на екипажа и пътниците.

(3) Ако опасните товари са приети на кораба със знание и съгласие на превозвача и от това последва вреда на товарите, изпратени от други изпращачи за други получатели, обезщетението към последните се дължи от превозвача.

Приложение на правилата за превоза при влаченето на плотове

Чл. 183. (1) Правилата относно превоза на товари се прилагат съответно и спрямо договорите за влачене на дървени материали в плотове.

(2) В тия случаи данните относно товара се вписват в коносаментата според декларацията на изпращача, без да се проверяват от превозвача.

(3) Изпращачът предоставя плотовете на уговореното място в състояние, което обезпечава запазването им през време на превоза.

(4) Правилата на чл. 177 не се прилагат при влаченето на дървени материали в плотове.

Глава VII

НАЕМ НА КОРАБ

(Загл. изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

Раздел I

(Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

Наем на кораб за определено време

Основни белези

Чл. 184. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) С договор за наем на кораб за определено време (тайм-чартър) наемодателят се задължава да предостави на наемателя цял кораб срещу определена наемна цена, за да извършва той през уговореното време превози на товари или пътници или да го използва за друга дейност съобразно с този кодекс.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Сключването и съдържанието на договора за наем на кораб за определено време се доказва само с писмени доказателства.

Съдържание на договора

Чл. 185. Договорът за наем на кораб съдържа уговорки относно неговото наименование, техническите и експлоатационни данни, включително товаровместимост, бройки и видове помещения, хладилни и други технически инсталации, мощност на двигателите, скорост, дейностите, за които ще се използва корабът, районите в които наемателят ще извършва плаванията за уговорените цели и др., размера на наемната цена и начините за нейното плащане, срока на наемането, мястото и времето на получаването и връщането на кораба.

Наем за определени пътувания

(Загл. попр. - ДВ, бр. 58 от 1970 г.)

Чл. 186. Страните по договора могат да уговорят предоставяне на кораба на наемателя за извършване на едно или няколко пътувания за осъществяване на предвидените цели вместо за определен срок.

Приемане на кораба

Чл. 187. (1) Наемателят може в границите на правата, които има по договора за наем на кораба, да сключи от свое име и договори с трети лица, на които да пренаеме кораба или част от него за целия срок или за част от него.

(2) В горните случаи първоначалният наемател има правата и задълженията на наемодател спрямо пренаемателя съобразно разпоредбите на тази глава.

(3) Първоначалният наемател продължава да отговаря за изпълнението на договора за наем на кораба спрямо наемодателя и след сключването на договора за пренаемане.

Прехвърляне на кораба

Чл. 188. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) При прехвърляне право на собственост върху кораб, отдаден под наем за определено време, както и при пренаемане на кораба от първоначалния наемател, върху друго физическо или юридическо лице наемното правоотношение не се прекратява.

(2) Горното правило има сила и в случаите, когато договорът за наем на кораб подлежи на вписване в корабния регистър на страната, където ще има седалище наемодателят, макар такова вписване да не е извършено.

(3) В случаите на ал. 1 новият собственик или новият притежател на правото на оперативна управление върху кораба встъпва по право в отношенията по наема на кораб на мястото на първоначалния наемодател. Плащанията, които наемателят е извършил спрямо първоначалния наемодател, имат сила и спрямо новия наемодател, ако са извършени, преди да получи писмено съобщение за встъпването на новия наемодател в договора.

Задължения на наемодателя

Чл. 189. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Наемодателят е длъжен да предаде в уговорения срок на уговореното място на наемателя кораба в състояние на мореходност, годен за използване с оглед на целите (видовете дейности, предвидени от договора), заедно с необходимите документи, надлежно снабден със съоръжения и комплектуван с необходимия екипаж.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Наемодателят е длъжен за срока на действие на договора за наем да поддържа кораба в състояние на годност за нормално ползване, както и да заплаща трудово възнаграждение на членовете на екипажа. Не са задължение на наемодателя разходите за повреди и погиване на кораба, съоръженията и снабдяването му, когато те са причинени виновно от наемателя.

(3) Разходите за дребни и текущи поправки на кораба и на съоръженията се понасят от наемателя.

Последици от непредаване на кораба

Чл. 190. (1) Ако наемодателят не предаде кораба на наемателя в уговорения срок, а ако такъв срок не е предвиден в договора - в срока, посочен в поканата, която му е отправил, наемателят може да развали договора с едностранно волеизявление, както и да иска обезщетение за претърпени вреди и загуби до размера на наема за един месец.

(2) Наемодателят може да се освободи от отговорност за обезщетение само ако докаже, че закъснението се дължи на причини, за които няма вина.

Използване на кораба

Чл. 191. (1) Наемателят извършва съобразно с договора за наем експлоатацията на кораба от момента, в който той му бъде предаден, като придобива правата, поема задълженията и носи отговорностите по договорите за

превоз на товари, включително и по коносаментите, подписани от капитана за товарите, приети за превоз.

(2) При експлоатацията на кораба наемателят трябва да държи сметка за неговата техническа характеристика, произтичаща от документите за кораба, както и да съблюдава договорните клаузи - относно начините за използване на кораба и на неговите съоръжения.

(3) Наемателят на кораба отговаря и за обезщетения към пътниците, които се превозват на кораба, според правилата на глава VIII.

(4) Разноските за гориво и другите разходи по експлоатацията на кораба са за сметка на наемателя.

(5) Наемодателят няма право да превозва свои и чужди товари и пътници, за своя сметка в помещения на кораба, макар товарите, приети за превоз от наемателя, да не заемат цялата товарна площ, товарното пространство или тонажа на същия кораб, освен ако е уговорено друго.

Наемател и капитан

Чл. 192. (1) След като корабът бъде предаден на наемателя, капитанът и другите членове на екипажа са длъжни да изпълняват нарежданията на наемателя относно търговската експлоатация на кораба, в това число и във връзка с приемането на товари за превоз, поддръжане и предаването им в корабните помещения, извършването на превоза и предаването на получателите. Тази разпоредба се прилага независимо от обстоятелството, че трудовите отношения между капитана, членовете на екипажа и наемодателя продължават да съществуват.

(2) След като корабът бъде предаден на наемателя, наемодателят може да отправя нареждания до капитана само във връзка с техническата експлоатация на кораба, вътрешния ред, състава и дисциплината на корабния екипаж.

Последици от погиване на кораба

Чл. 193. Ако корабът погине, наемната цена се дължи до деня на погиването, а ако този ден не може да се установи - до деня, в който е получено последното известие за него.

Плащане на наемната цена

Чл. 194. (1) Наемателят е длъжен да плаща наемната цена преди началото на периода от време, за който се дължи. Ако страните не са уговорили друго, счита се, че този период е месечен.

(2) Наемателят не е длъжен да плаща наем за периода от време, през течение на който корабът се е намирал в състояние на негодност за експлоатация поради немореходност, липса или некомплектност на екипажа, когато наемодателят предоставя кораба с екипаж, липса или повреда на съоръженията. През този период от време наемателят не отговаря и за разходите по експлоатацията на кораба.

(3) Ако корабът е станал негоден за експлоатация по вина на наемателя, наемодателят има право да иска пълно заплащане на наемната цена независимо от обезщетението за вредите, причинени от наемателя.

Последици от неплащане на наема

Чл. 195. Ако наемателят изпадне в закъснение да плати уговорения наем, без да има основание да откаже да стори това, или използва кораба противно на договора, наемодателят може да развали договора и да иска обезщетение за претърпените вреди или целия наем до края на договореното времетраене.

Повреда на кораба

Чл. 196. Наемателят не отговаря към наемодателя за погиването и повредите на кораба или на съоръженията, настъпили по вина на капитана и други членове на екипажа, ако те са назначени от наемодателя.

Изтичане на срока

Чл. 197. (1) Договорът за наем на кораб се прекратява с изтичане на срока, за който е сключен.

(2) Ако наемателят не върне кораба на наемодателя в уговореното място незабавно след прекратяване на договора, а ако няма уговорка по този въпрос - в мястото, където го е получил, той дължи на наемодателя обезщетение в размер на двойния наем за времето на закъснение.

(3) Ако наемателят има вина за закъснението, наемодателят може да иска обезщетение за вредите, надхвърлящи размера по предходната алинея.

(4) Времето, през което наетият кораб е бил използван за оказване на помощ и за спасяване по море, не се счита за закъснение.

Други основания за прекратяване

Чл. 198. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Договорът за наем на кораб се прекратява по право, ако корабът погине, бъде конфискуван и други.

(2) Всяка от страните може да развали договора, ако целите, за които той е сключен, не могат да се постигнат поради избухване на война, обществени вълнения и др. при условие, че тези обстоятелства засягат районите, в които наемателят предстои да извърши дейностите, за които го е наел.

(3) Относно връщането на кораба се прилага чл. 197.

Разпределение на суми поради помощ и спасяване

Чл. 199. Възнаграждението, което се следва за оказване на помощ и спасяване, извършено с кораба през течение на наемния период, се разпределя поравно между собственика и наемателя, след като се приспадат сумите за отстраняване на повреди, причинени на кораба, разходите по спасяването, както и сумите за възнаграждение на екипажа.

Раздел II

(Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

Договор за беърбоут чартър

Основни белези

Чл. 199а. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Договорът за беърбоут чартър е договор за наемане на кораб за определен срок, по силата на който наемателят получава пълни права на владение и контрол върху кораба, включително правото да назначава капитан и екипаж на кораба за целия период на наемане.

Сключване

Чл. 199б. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) При сключване на договор за беърбоут чартър корабособственикът (наемодателят) се задължава за определен срок срещу заплащане на определена наемна цена да предостави на наемателя (беърбоут чартъора) пълното право на владение и контрол върху кораба, включително правото да назначава капитан и екипаж на кораба за целия период на наемане.

(2) Договорът за беърбоут чартър се сключва в писмена форма.

Съдържание на договор за беърбоут чартър

Чл. 199в. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Договорът за беърбоут чартър трябва да съдържа клаузи относно страните по договора, името на кораба, неговия клас, когато има такъв, знамето, техническите и експлоатационните данни на кораба, разхода на гориво, района на плаване, целта на наемането на кораба, мястото и времето на предаване и приемане на кораба, наемната цена и срока, за който се наема корабът.

Пренаемане на кораб, нает по договор за беърбоут чартър

Чл. 199г. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) В случай, че не е уговорено друго, наемателят в границите на правата, които има по договора за беърбоут чартър, може да сключва от свое име договори за отдаване на кораба при условията на

беърбоут чартър на трето лице за срока на действие на договора или за част от него.

(2) В случаите по ал. 1 първоначалният наемател има правата и задълженията на наемодател спрямо пренаемателя съобразно разпоредбите на този раздел.

(3) Първоначалният наемател продължава да отговаря за изпълнението на договора за беърбоут чартър спрямо наемодателя и след сключването на договора за пренаемане.

Мореходност на кораба

Чл. 199д. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Корабособственикът е длъжен да предаде кораба на наемателя по договора за беърбоут чартър в мореходно състояние, годен за експлоатация по отношение на корпуса, машините и оборудването, за целите на наема, предвидени в договора.

(2) Наемателят е длъжен да поддържа кораба в мореходно състояние за своя сметка през целия срок, за който е сключен договорът. Отстраняването на скритите недостатъци е задължение на корабособственика.

Екипаж

Чл. 199е. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Наемателят комплектова кораба с екипаж. Капитанът и другите членове на екипажа са подчинени на наемателя.

Задължения на наемателя по договора за беърбоут чартър

Чл. 199ж. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Търговската експлоатация на кораба се осъществява от наемателя в съответствие с условията по договора за беърбоут чартър, като всички разходи, свързани с експлоатацията, включително възнаграждението на екипажа, са за негова сметка. Наемателят застрахова кораба и своята отговорност пред трети лица.

(2) След изтичането на срока по договора за беърбоут чартър наемателят е длъжен да върне кораба на корабособственика в такова състояние, в каквото е получен от него, като се отчита нормалното износване вследствие на експлоатацията му.

Отговорност на наемателя пред трети лица

Чл. 199з. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Наемателят отговаря пред трети лица за основателните претенции, възникнали във връзка с експлоатацията на кораба, включително за претенциите за обезщетение за вреди, причинени от замърсяване с нефт, както и за вреди, причинени при превоз на опасни и вредни вещества.

Плащане на наема

Чл. 199и. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Наемателят заплаща наема на корабособственика в срокове и по начин, определени в договора.

(2) В случай на неплащане на наемната цена по неуважителни причини повече от 14 календарни дни или в друг срок, определен в договора, корабособственикът има право без предизвестие да прекрати договора, да си възстанови владението и контрола върху кораба и да търси обезщетение за причинените му вреди.

(3) В случай на погиване на кораба наемната цена се дължи от деня, предвиден в договора, до деня на погиването му, а ако този ден не може да бъде установен - до деня на последното получено известие от кораба.

Недопускане изземването на кораба

Чл. 199к. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Когато е уговорено изкупуване на кораба при условията на договор за беърбоут чартър, корабособственикът няма право да прекрати договора в случай на забавяне плащането на последната вноска за срок, по-голям от 14 календарни дни, ако просрочването е причинено от обстоятелства, за които наемателят няма вина. В тези случаи корабособственикът

запазва правото си да търси от него обезщетение за причинените от забавата вреди.

Изкупуване на кораба

Чл. 199л. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) В случаите, когато в договора за беърбоут чартър е уговорено изкупуване, собствеността върху кораба се прехвърля от наемодателя, когато той е корабособственик, на наемателя по договора, при условие че последният е изпълнил задълженията си по договора за беърбоут чартър и е платил последната вноска.

Отговорност за недостатъци на изкупения кораб

Чл. 199м. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Наемодателят отговаря за скрити недостатъци на изкупения кораб, ако наемателят докаже, че тези недостатъци са съществували или са възникнали преди прехвърлянето на собствеността върху кораба.

Глава VIII

ДОГОВОР ЗА ПРЕВОЗ НА ПЪТНИЦИ И БАГАЖ

(Загл. изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

Основни белези

Чл. 200. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) С договора за превоз на пътници превозвачът се задължава да превози с кораб пътника и личния му багаж до определено място срещу заплащане на превозна цена.

Пътнически билет

Чл. 201. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Договорът за превоз на пътници се сключва с издаването от превозвача на индивидуален или колективен пътнически билет. Пътническият билет е доказателство за сключването и съдържанието на договора за превоз, както и доказателство за заплащането на превозната цена.

(2) Пътническият билет трябва да съдържа означение на мястото и датата на издаването, мястото на тръгването и на пристигането, както и цената на превоза. Билетът може да бъде поименен или на приносител. При поименните билети правото на превоз може да се прехвърли на друг пътник само със съгласието на превозвача.

(3) За цените на извършваните услуги превозвачът е длъжен да обяви съответна тарифа.

Превоз на багаж

Чл. 202. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) В превозната цена, означена на билета, се включва и превозът на личен (ръчен) багаж. Обемът или тежината на вещите, които съставляват личен багаж и се превозват в помещенията за пътници, се определят от превозвача.

(2) Багажът, надвишаващ установените граници, се приема за превоз със същия кораб срещу заплащане на допълнителна цена, като превозвачът издава разписка на пътника, която съдържа точно означение на багажа, датата на приемането, мястото на тръгването и назначението.

Задължения във връзка с превоза

Чл. 203. (1) Превозвачът е длъжен преди започване на превоза да предостави кораба в състояние на мореходност, съответно стъкмен и снабден с комплектуван екипаж, както и да осигури на пътника безопасно пътуване.

(2) С изключение на каботажните превози превозвачът е длъжен без допълнително заплащане да осигури храна, легло и обслужване на пътника през време на превоза.

Списък на пътниците

Чл. 203а. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Превозвачът изготвя списък с данни на пътниците за всеки превоз, извършван с пътнически кораб, предназначен да превозва повече от 12 пътници на разстояние над 20 морски мили.

(2) Условието и редът за регистрация на пътниците се определят с наредба на министъра на транспорта и съобщенията.

(3) Преди отплаването на пътнически кораб, предназначен за превоз на повече от 12 лица на разстояние над 20 морски мили, списъкът на лицата, намиращи се на борда на кораба, се предава на капитана на пътническия кораб, а на брега - на представител на Изпълнителна агенция "Морска администрация" от представител на превозвача.

(4) Всички лица на борда на кораб, отпътуващ от пристанище, се преброяват от капитана на пътническия кораб, който, ако установи липсващи лица, уведомява своевременно корабния агент, превозвача и Изпълнителна агенция "Морска администрация".

Задължения на пътника по време на превоза

Чл. 204. Пътникът е длъжен да се подчинява на установения ред на кораба, както и да изпълнява всички нареждания на капитана във връзка с това.

Пречки на превоза

Чл. 205. (1) Всяка от страните може да се откаже от договора поради избухване на война, която представлява опасност при превоза, поради блокада на отправното пристанище или на местоназначението, поради задържане на кораба по разпореждане на властите или други пречки от този характер, настъпили преди или след започване на превоза.

(2) При отказ на една от страните по горните причини пътникът може да иска връщане на платената превозна цена изцяло, ако отказът е направен преди започване на превоза или ако отказът е направен след това - частта от превозната цена, полагаща се за неизминатото разстояние.

Прекъсване на превоза

Чл. 206. Ако корабът не може да продължи превоза, след като го е започнал, или да достигне местоназначението поради локални пречки, пътникът има право да иска връщане на превозната цена за неизминатото разстояние или да иска превозвачът да му осигури с друг кораб или друго превозно средство превозването до местоназначението.

Отстъпване от договора

Чл. 207. (1) Пътникът може през всяко време преди тръгването на кораба или на всяко пристанище, където спира корабът, за да се качват или слизат пътници, да развали превозния договор.

(2) Ако превозът е започнал, превозната цена не се връща.

Отстъпване без уведомяване

Чл. 208. Ако пътникът не се яви на борда на кораба в установеното за това време, не може да иска връщане на цената за превоза включително за храна и легло.

Последици от уведомяването

Чл. 209. Пътник, който е уведомил превозвача, че се отказва от договора, има право да иска връщането на заплатената превозна цена:

а) пълния размер - при уведомяване поне 6 часа преди тръгването на кораба за каботажните превози или 7 дни - за задграничните превози;

б) пълния размер - при поискване от правоимащите, когато пътникът почине преди тръгването;

в) (доп. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) 50% - при уведомяване, извършено не по-малко от 3 дни преди тръгването при задгранично плаване.

Закъснение при тръгването

Чл. 210. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Ако тръгването се забави по вина на превозвача, пътникът има право през време на закъснението на храна и легло, както и на обслужване.

(2) Когато закъснението при тръгването на кораба е по-голямо от 6 часа за каботажните превози и от 3 дни за останалите, пътникът може да развали договора, като има право на връщане на превозната цена.

(3) Когато превозът се извършва с непътнически кораб, горните срокове се удвояват.

Прекратяване на договора

Чл. 211. (1) Договорът за превоз на пътници се прекратява по право, когато корабът погине, потъне или бъде разрушен.

(2) В горните случаи превозната цена се връща при условията на чл. 205, ал. 2.

Отговорност на превозвача

Чл. 212. Времето, през което превозвачът отговаря, започва от момента на качването на пътника на кораба или на превозното средство, с което той се превозва от брега до кораба, ако този превоз е включен в превозната цена или ако се извършва с превозно средство на превозвача, макар и срещу отделно заплащане.

Отговорност при смърт или телесна повреда на пътника

Чл. 213. (1) Превозвачът отговаря за вредите при смърт, телесна повреда или разстройство на здравето на пътника, ако са причинени по вина на превозвача или на неговите служители, доколкото те са действували на кораба в пределите на служебните им задължения.

(2) Вината на превозвача в случаите на предходната алинея се предполага до доказване на противното.

(3) Когато превозвачът докаже, че вредите са възникнали и в резултат на умисъл или груба небрежност на пътника, размерът на отговорността се съответно намалява.

(4) Когато превозът се извършва въз основа на международно съглашение, в което е страна Република България, условията, редът и размерът на отговорността за вреди по ал. 1 се определят от това съглашение.

Отговорност на превозвача за багаж

Чл. 214. (1) Превозвачът отговаря за липси и повреди на приетия за превоз багаж по правилата за отговорност при превоза на товари.

(2) За скъпоценности, пари, ценни книги, произведения на изкуството и други ценности превозвачът отговаря само ако при предаването им като багаж са били обявени пред капитана или определено от него лице.

(3) За липси и повреди на личния (ръчния) багаж на пътника превозвачът отговаря само ако пътникът докаже, че те са резултат на действия, извършени от превозвача или от лицата, наети за обслужване на кораба при наличност на умисъл или груба небрежност.

Момент на установяване на липсите и повредите

Чл. 215. Липсите и повредите на багажа трябва да се констатират при получаването му, а ако се касае до липси и повреди, които при обикновен преглед не могат да се установят - в срок от 3 дни след освобождаването на багажа.

Размер на обезщетението

Чл. 216. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Размерът на обезщетението за липси и повреди на багажа се определя от действителната цена на вещите, които са предадени без обявяване на стойността им, но не може да надвишава 40 лева на килограм.

Право на задържане върху багажа

Чл. 217. Превозвачът има право на задържане върху багажа на пътника до удовлетворяване на вземанията си по превозния договор. Той има право на предпочитание от неговата стойност.

Неосвободен багаж

Чл. 218. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Багаж, неосвободен до 3 месеца след пристигането на кораба в пристанището на местоназначението, се продава от превозвача по реда на наредбата по чл. 159, ал. 7.

Пътници без превозен договор

Чл. 219. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) По отношение на лицата, пътуващи без билет на кораба, превозвачът отговаря само тогава, когато тези лица докажат, че претърпените от тях вреди по време на пътуването са резултат на умишлени или извършени при груба небрежност действия на превозвача.

Забрана за ограничаване на отговорността

Чл. 220. (Попр. - ДВ, бр. 58 от 1970 г.) Уговорките, които ограничават правата на пътника по тази глава, или изключват, или ограничават отговорността на превозвача, са недействителни.

Групови пътувания

Чл. 221. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) При договори за групови пътувания на пътници тези правила се прилагат, доколкото не е уговорено друго.

(2) Няма сила уговорките, с които се намалява или изключва отговорността на превозвача по чл. 213.

Наредба за превоз на товари, пътници и багаж

Чл. 221а. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Условието и редът за превоз на товари, пътници и багаж се определят с наредба на министъра на транспорта и съобщенията.

Глава IX

ДОГОВОРИ ЗА УСЛУГИ В КОРАБОПЛАВАНЕТО

Раздел I

Договор за агентиране

Основни белези

Чл. 222. (1) С договора за агентиране корабният агент се задължава срещу възнаграждение да извършва от името и за сметка на корабоприитежателя обичайни услуги, свързани с корабоплаването в района на определено пристанище или територия.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Корабният агент представлява корабоприитежателя пред пристанищните власти, пред всички учреждения и органи на властта, физически и юридически лица в Република България. Той представлява корабоприитежателя и капитана на кораба във връзка с всички формалности и действия по пристигането, пребиваването и отплуването на кораба, може да сключва от името на корабоприитежателя договори за превоз, договори за застраховка и договори за обработка на кораба, да издава и подписва коносаменти за натоварените товари, да предава получените пратки срещу представяне оригиналните коносаменти от легитимирани им държатели, да инкасира предплатени и дължими навла и други вземания на корабоприитежателя, възникнали от изпълнение на договора за превоз, да разплаща суми, свързани с пребиваването на кораба в пристанищата на Република България по нареждане на корабоприитежателя или капитана на кораба, да предявява искове от тяхно име пред съдилищата.

Действия за двете страни

Чл. 223. При сключване на договор от името на корабоприитежателя, корабният агент може да действа също и в полза на другата договаряща страна, ако тя го е упълномощила за това и ако корабоприитежателят е съгласен.

Задължения на агента

Чл. 224. Агентът е длъжен да се грижи за интересите на корабоприитежателя, да се ръководи от неговите нареждания и указания, да му предоставя незабавно необходимите сведения за хода на работите, да му дава сметка за получените и

изразходвани суми и да полага необходимите усилия за запазване правата на корабоприитежателя.

Аванси

Чл. 225. Ако не е уговорено друго, корабоприитежателят е длъжен да дава при поискване от корабния агент съответните аванси за посрещане на разходите, свързани с агентирането на кораба.

Раздел II

Договор за посредничество в корабоплаването

(Загл. изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

Основни белези

Чл. 226. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) С договор за посредничество посредникът (брокерът) се задължава по нареждане на доверителя си да посредничи срещу възнаграждение за сключване на договор за превоз с кораби, наемане на кораби, влачене, застраховане. По нареждане на доверителя посредничеството може да се отнася и до други дейности, свързани с корабоплаването.

Обем на пълномощното

Чл. 227. По нареждане на доверителя пълномощието може да включва и правото за сключване на договори, получаване и плащане на суми от името и за сметка на доверителя.

Действия на двете страни

Чл. 228. Брокерът може да представлява и двете договарящи страни, ако те са поискали това, но е длъжен да съобщи на всяка от страните, че представлява и другата договаряща страна, и при посредничеството трябва да има предвид интересите на двете страни.

Възнаграждение

Чл. 229. Брокерът има право на възнаграждение за посредничеството, когато договорът е сключен в резултат на неговите усилия.

Задължение за отчитане

Чл. 230. Брокерът е длъжен след изпълнение на нареждането незабавно да се отчете за всяка получена сума.

Раздел III

Договор за влачене

Основни белези

Чл. 231. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) С договора за влачене притежателят на един кораб (влекач или тласкач) се задължава срещу възнаграждение да извършва провлачване (тласкане) на друг кораб или друго плаващо средство на определено разстояние, през определено време или да извърши маневра.

(2) Разпоредбите на ал. 1 могат да се прилагат и при тласкане на състав, и при влачене в бордово свързана група.

Приложно поле

Чл. 232. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Разпоредбите на договора за влачене се прилагат и при извършване на пристанищни услуги с кораби за влачене в бордово свързана група, тласкане, въвеждане на други кораби или плаващи средства в пристанищата и извеждането им от тях, извършването на маневри в тях от и към котвените и кейови места, провеждането им към подходните пътища и други, когато страните не са уговорили друго.

(2) Условиата и редът за осъществяване на пристанищна услуга буксировка (влачене или тласкане) на кораби и други плаващи средства се определят с наредба на министъра на транспорта и съобщенията.

Форма на договора

Чл. 233. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Договорът за влачене може да бъде сключен и устно, но постигнатото споразумение относно прехвърляне на задължението за управление на влачения (тласкания) кораб или състав върху капитана на влекача (тласкача), може да бъде доказано само с писмени доказателства.

Задължения на страните

Чл. 234. (1) (Доп. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Всяка от страните по договора за влачене (тласкане) е длъжна своевременно да приведе своя кораб (плаващо средство) в състояние, годно за влачене (тласкане).

(2) Навигационното управление се осъществява според указанията на капитана на влачения кораб, освен ако е уговорено друго.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Корабопритежателят на влачещия кораб не носи отговорност за недостатъци на своя кораб, които не са могли да бъдат открити при обикновена употреба и при полагане на дължимата грижа.

Изисквания за безопасно корабоплаване

Чл. 235. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Влаченето трябва да бъде извършено с умение, съответстващо на спецификата на извършваната дейност, след точна преценка на хидрометеорологичната обстановка и други корабоплавателни условия, от морски правоспособни лица и в съответствие с добрата морска практика.

(2) Корабът, който се намира под навигационното ръководство на капитана на друг кораб, не се освобождава от задължението да прави необходимото за осъществяване на безопасно корабоплаване.

(3) За влачене или тласкане капитанът, който е отговорен за буксировката, е длъжен да завери в съответната администрация план за буксировка. Влаченият (тласканият) кораб е длъжен да бъде снабден със свидетелство за буксировка, издадено от Изпълнителна агенция "Морска администрация" в съответното пристанище, от което започва буксировката. Такова свидетелство не се изисква за обичайни операции по река.

Отговорности

Чл. 236. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Отговорността за вредите, причинени на влачения кораб (тласкания кораб или плаващото средство) или на намиращите се на него хора и имущества, когато капитанът на влекача (тласкача) управлява и влачения кораб (тласкания кораб или плаващото средство), при липса на друго споразумение се носи от корабопритежателя на влекача (тласкача), освен ако докаже, че не е виновен.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Отговорността за вреди, причинени на влекача (тласкача) и намиращите се на него хора и имущества, когато капитанът на влачения кораб (тласкания кораб или плаващото средство) управлява и влекача (тласкача), при липса на друго споразумение се носи от корабопритежателя на влачения кораб (тласкания кораб или плаващото средство), освен ако докаже, че няма вина.

Влачене или тласкане на безекипажен кораб

Чл. 236а. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) При влачене или тласкане на кораб без екипаж капитанът на влачещия (тласкащия) кораб носи отговорност за провлачването.

(2) Безекипажният кораб трябва да бъде подготвен за предстоящото провлачване (тласкане), съобразно добрата морска практика, в съответствие с указанията на Изпълнителна агенция "Морска администрация".

(3) Капитанът на влачещия (тласкащия) кораб е длъжен да приеме влачения (тласкания) кораб с годна корабна документация и с необходимата подготовка

съобразно добрата морска практика. За приемането на кораба капитанът подписва протокол.

Раздел IV

Пилотаж

Приложно поле

Чл. 237. (1) За обезпечаване безопасността на корабоплаването между пристанища, по подходните пътища към пристанищата в районите им, както и в други места, където е признато за необходимо, провеждането на корабите, независимо от знамето им и от това кому принадлежат, се извършва от морски пилоти.

(2) По време на пилотското водене пилотът остава под ръководството на капитана на пилотируания кораб.

(3) Капитанът на кораба е длъжен да даде на пилота всички информации за навигационните особености на пилотируания кораб.

(4) Организацията и дейността на пилотите се уреждат с наредба, утвърдена от министъра на транспорта и съобщенията.

Задължителен и незадължителен пилотаж

Чл. 238. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Районите на задължителен и незадължителен пилотаж се определят от Изпълнителна агенция "Морска администрация" и се публикуват в "Известия до мореплавателите" и в "Задължителните правила на пристанището", издадени от капитана на пристанището.

(2) В районите на задължителен пилотаж плаването без пилоти е забранено.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Районите за задължителен и незадължителен пилотаж в случаите, при които корабите се освобождават от задължителен пилотаж, основанията за издаване на забрана за посещение на кораби, определянето на местата за приставане на кей и за извършване на товарни и разтоварни операции в нарушение на изискванията за безопасност или на места, които не отговарят на тези изисквания, се определят от съответните капитани на пристанищата. Изпълнителна агенция "Морска администрация" определя случаите и условията, при които корабите се освобождават от задължителен пилотаж.

(4) Капитаните на корабите имат право по своя преценка да ползват пилотски услуги в места, където съгласно съществуващите разпореждания тези услуги не са задължителни.

Пилотска станция

Чл. 238а. (Нов - ДВ, бр. 41 от 2001 г.) (1) Изпълнителна агенция "Морска администрация" определя мястото (пилотска станция), откъдето диспечерът на пилотските услуги осъществява пилотска дейност.

(2) При осъществяване на пилотската дейност в пилотската станция диспечерът на пилотската организация подпомага диспечера на Изпълнителна агенция "Морска администрация" в регулирането на трафика и контролирането на пилотската дейност.

(3) В един пилотажен район се обособява една пилотска станция, която се обслужва от една пилотска организация. Условията и редът за провеждането на конкурса и за избор на пилотска организация се определят с наредбата по чл. 237.

Договор за пилотаж

Чл. 238б. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Дейността по пилотското провеждане се осъществява по силата на договор, сключен между корабоприетателя или негов представител и пилотската организация.

(2) С договора за пилотаж пилотската организация се задължава да извърши пилотско провеждане на кораба срещу възнаграждение.

(3) При предварително обявени условия заявката на капитана на кораба или агента към пилотската организация се смята за потвърждение за сключване на договора по ал. 1.

Задължение на пилота

Чл. 239. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Пилотът е длъжен да посочва на капитана на кораба забелязаните нарушения на реда на държавните граници, правилата на корабоплаването, задължителните разпореждания и други правила и да поиска отстраняването на забелязаните нарушения. В случай на неизпълнение от капитана на тези или други законни изисквания пилотът незабавно уведомява дежурния инспектор на териториалното звено на Изпълнителна агенция "Морска администрация".

Отговорност на пилотската служба

Чл. 240. Отговорността за щети към кораба, причинени по вина на пилота при изпълнение на неговите служебни задължения, носи пилотската служба. Тази отговорност се ограничава до десетократния размер на пилотската такса за пилотската услуга, през време на която е настъпила щетата.

Напускане на кораба от пилота

Чл. 241. Пилотът няма право без съгласието на капитана да напусне кораба, преди да бъде поставен безопасно на котва и привързан или изведен в морето или преди да бъде сменен от друг пилот.

Отказ на пилота от пилотиране

Чл. 242. Когато капитанът, приел на кораба си пилот, не следва неговите указания или изисквания при воденето на кораба, пилотът има право в присъствието на трето лице да заяви, че престава да носи отговорност за по-нататъшното водене на кораба.

Отговорност за управлението на кораба

Чл. 243. Присъствието на пилота на кораба не освобождава капитана от отговорност за управлението на кораба.

Пилотски такси

Чл. 244. (1) За ползуването на пилотски услуги се заплащат пилотски такси, определени по установения ред.

(2) Капитанът, който е извикал пилот и след пристигането на последния се откаже от неговите услуги, е длъжен да заплати напълно пилотските такси, следващи се за пилотажа.

Раздел V

(Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

Управление на трафика и информационно обслужване на корабоплаването

Система за управление на трафика и информационно обслужване на корабоплаването

Чл. 244а. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Изпълнителна агенция "Морска администрация" изгражда и поддържа система за управление на трафика и информационното обслужване на корабоплаването по ред, определен от Министерския съвет, и обменя информация с други системи, предвидени в закон или в международен договор, по който Република България е страна.

Система за наблюдение и контрол на риболовните кораби

Чл. 244б. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) За осигуряване на контрол и безопасност на риболовните кораби Изпълнителна агенция "Морска администрация" създава и поддържа център и система за наблюдение и контрол на риболовните кораби.

(2) Риболовните кораби с дължина между перпендикулярите 20 или повече метра и с обща дължина 24 или повече метра трябва да бъдат снабдени и да

поддържат в изправност оборудването за извършване на спътниково наблюдение над тях.

(3) Данните от системата за наблюдение и контрол се съхраняват в Центъра за наблюдение и контрол на магнитен или електронен носител в продължение на 3 години и се предоставят на компетентните органи в случаите, определени със закон или по силата на международен договор.

Глава X

ДОГОВОР ЗА МОРСКА ЗАСТРАХОВКА

Основни белези

Чл. 245. (1) С договора за морска застраховка застрахователят се задължава да покрива уговорени морски рискове, на които е изложен застрахованият интерес, и да заплати в границите на застрахованата сума обезщетение за вредите, ако този интерес бъде засегнат от настъпването на такива рискове, а застраховащият се задължава да заплати застрахователна премия.

(2) Правилата на този кодекс относно морските застраховки се прилагат, доколкото страните не са уговорили друго. Само в случаите, посочени изрично в кодекса, уговорката на страните, която им противоречи, няма сила.

Предмет на морската застраховка

Чл. 246. Предмет на морската застраховка може да бъде всеки имуществен интерес, свързан с корабоплаването, оценен в пари, като: кораб в експлоатация, ремонт или строеж; товар; навло; цената за наем на кораб; възнаграждението от превоз на пътници; печалбата, очаквана от пристигането на товара в местоназначението; разходите по обща авария; задълженията и обезпеченията, свързани с кораба, товара или навлото; задълженията за трудови възнаграждения на капитана и членовете на екипажа и др.

Застраховка на кораб

Чл. 247. (1) Застраховката на кораб срещу морски рискове покрива корпуса, неговите машини, принадлежности, стъкмяване, горивото, храната за екипажа и др.

(2) Договорът може да предвиди, че застраховката покрива и отговорността на корабоприитежателя за вреди, причинени на трети лица с кораба.

Абонаментна застраховка

Чл. 248. (1) При морските застраховки на товари може да се предвиди, че действието им се простира към всички или определени видове товари, които застраховащият ще изпраща или ще получава през определен период (абонаментна полица).

(2) Застрахователят е длъжен да издаде на застраховащия отделни полици или застрахователни свидетелства за отделните пратки товари, до които договорът се отнася.

(3) Ако между съдържанието на абонаментната полица и полицата или застрахователното свидетелство за отделната пратка има несъответствие, пораждаат действие уговорките в последните.

(4) Всяка от страните по договора за абонаментната застраховка може да го развали, като изпрати писмено известие на другата страна. Прекратяването на договора настъпва в изтичане на един месец от получаване на известието.

Покрити рискове

Чл. 249. (1) Морската застраховка покрива рисковете, предвидени в договора.

(2) Страните могат да уговорят, че застраховката покрива всички морски рискове. В такъв случай застраховката не обхваща термоядрените и военните рискове по чл. 252 и 253.

(3) Ако страните предвидят застрахователят да покрива само морските рискове, които водят до погиване на предмета, застрахователят отговаря и за повреди, но само в случай на корабокрушение.

Разширяване на рисковете при комбинирани превози

Чл. 250. Ако страните предвидят това, договорът за морска застраховка може да обхване и рисковете, на които във връзка с превоза по море застрахованият предмет бъде изложен и през време на превоза по вътрешни води, по суша или по въздух.

Настъпил или отпаднал риск

Чл. 251. (1) Договорът за морска застраховка не поражда действие, ако при сключването му вредата от покрития риск е вече настъпила или възможността за настъпването ѝ е отпаднала, освен ако застрахователят не е знаел и не е бил длъжен да знае тези обстоятелства при сключването на договора.

(2) Застрахователят има право да задържи или да получи пълната застрахователна премия, освен ако е знаел или е бил длъжен да знае за обстоятелствата по ал. 1 при сключването на договора.

Термоядрени рискове

Чл. 252. (1) Морската застраховка не покрива рисковете, произтичащи от действията на атомни и ядрени взривове, радиации и радиоактивно заразяване.

(2) Страните по договора могат да предвидят с изрична уговорка покриване на всички или на някои рискове по ал. 1 срещу заплащане на съответната допълнителна премия.

Военни рискове

Чл. 253. (1) Договорът за морска застраховка не покрива рисковете от военни действия или военни мероприятия и последиците им, от употребата на ракети, мини, торпеда, бомби и други такива оръжия, от пленяване, пиратски действия, както и от гражданска война, народни вълнения, стачки, конфискации, реквизиции, задържане или унищожаване на кораба или товара по искане на военните или гражданските власти и др.

(2) Страните по договора могат да предвидят с изрична уговорка покриване на всички или на някои рискове по ал. 1 срещу заплащане на съответна допълнителна премия.

(3) При застраховка на кораб с уговорка за военен риск застрахователят отговаря, когато настъпи увеличение на този риск, корабът не предприеме пътуването или го удължи или влезе в друго пристанище само ако застрахователят, като е узнал за увеличението на военния риск, извести незабавно застрахователя, че е съгласен да изплати допълнителна премия за това увеличение.

(4) При застраховка на товар с уговорка за военен риск застрахователят отговаря, когато настъпи увеличение на този риск и товарът бъде разтоварен от кораба, само ако застрахователят, като е узнал за предстоящото или извършено разтоварване поради увеличение на този риск, извести незабавно застрахователя, че е съгласен да заплати допълнителна премия за това увеличение.

Времетраене на застраховката

Чл. 254. (1) Морската застраховка покрива предвидените рискове, ако те настъпят през уговореното време.

(2) Ако застраховката е сключена за определено пътуване, тя започва от началото на товаренето. Ако това пътуване завърши по-рано от уговореното време, без да настъпят някои от покритите рискове, действието ѝ се прекратява с разтоварването на товара от кораба в местоназначението.

(3) При уговорените в договора условия рискове за товари могат да се покриват от "склад до склад".

Място на рисковете

Чл. 255. (1) При морски застраховки, сключени за определен период, рисковете се покриват независимо от това, къде настъпват. Страните могат да уговорят обаче зони или области, където покриването на рисковете няма сила, или

да ограничат действието на застраховката само до рискове, настъпили в уговорени от тях зони.

(2) При морски застраховки за определено пътуване предвидените рискове се покриват, доколкото настъпят в хода на това пътуване или при допустимите по този кодекс отклонения.

(3) Правилото на предходната алинея не засяга действието на абонаментните застраховки.

Сключване на договор и задължение за уведомяване

Чл. 256. (1) При сключването на договора за морска застраховка застрахователят е длъжен да съобщи на застрахователя всички обстоятелства, които са му известни или при положена дължима грижа са могли да му бъдат известни и имат съществено значение за преценката на застрахователя относно риска, условията на договора и за решението да приеме предложението.

(2) Предходната разпоредба не се прилага в случаите, когато се касае за общоизвестни обстоятелства или до обстоятелства, които застрахователят е могъл да знае, ако е положил грижа на добър стопанин.

Последици от неуведомяването

Чл. 257. (1) Ако застрахователят наруши задължението по чл. 256, застрахователят има право да се откаже от сключения договор, като си запази правото на цялата застрахователна премия.

(2) Ако застрахователят не упражни правото си да се откаже от договора в срок от 7 дни от деня, в който е узнал за несъобщените или неправилно съобщени съществени обстоятелства, той може да откаже заплащането на застрахователното обезщетение при настъпване на покрития риск, само ако този риск е свързан с някои от тези обстоятелства.

(3) Ако застрахователят не съобщи или неточно съобщи някои от съществените обстоятелства, без да има вина за това, застрахователят може да иска само съответно увеличение на застрахователната премия.

Застрахователна полица

Чл. 258. Съществуването и съдържанието на договора за морска застраховка може да се докаже само с писмени доказателства и застрахователна полица, застрахователно свидетелство или временен документ.

Съдържание на полицата

Чл. 259. (1) Застрахователната полица (застрахователното свидетелство) съдържа уговорки за:

1. предмета на застраховката (застрахователния интерес), а при превоза на товара - и наименованието на кораба;

2. застрахователната сума;

3. рисковете, които се покриват;

4. времетраенето на застраховката;

5. пътуването и междинните пристанища, в които корабът ще спре до местоназначението;

6. мястото и деня, в който полицата е издадена;

7. застрахователя;

8. посочване на застрахователя и подпис на неговия представител.

(2) В полицата могат да се включат уговорки и по други въпроси, в това число и за арбитражно уреждане на спорове, за определяне на приложимия закон и други.

(3) За последващи изменения на уговорки в полицата се издава писмена притурка от застрахователя.

Типови клаузи

Чл. 260. (1) Ако договорът за морска застраховка се сключва съобразно установени общи условия или типова полица, това обстоятелство трябва да се

посочи изрично преди подписа на застрахователя, а текстът им да се приложи към полицата.

(2) Общите условия или типовата полица, към които полицата препраща, имат сила, доколкото не противоречат на изричните уговорки в нея.

Видове полици

Чл. 261. (1) Полицата за морска застраховка се издава според искането на застрахователя като поименна, на заповед или на приносителя.

(2) Застрахователят може да противопостави възраженията, които има спрямо застрахователя по полица на заповед, и към последващите приобретатели по джиро.

Застраховка в полза на трето лице

Чл. 262. (1) Когато морската застраховка е сключена в полза на трето лице, полицата се издава на застрахователя. Той може до предаването ѝ на третото лице или до изявлението на третото лице, че е съгласно с уговорката в негова полза, да заличи посоченото трето лице или да го замени с друго лице.

(2) Ако е издадена полица (застрахователно свидетелство), застрахователят може да упражни правата по застраховката без пълномощие от третото лице, ако предяви полицата (застрахователното свидетелство).

(3) Застрахователят е длъжен да заплати застрахователната премия, макар и да е предал полицата на третото лице.

(4) Третото лице встъпва в задълженията във връзка с увеличението на риска, както и в задълженията във връзка с настъпването на застрахователното събитие.

Застраховка, за сметка на когото се касае

Чл. 263. (1) Когато морската застраховка е сключена за сметка на когото се касае, без поименно да се определи третото лице, полицата е винаги на приносител независимо от това, дали е означена като поименна или на заповед.

(2) Ако настъпи застрахователното събитие, застрахователят е длъжен да заплати обезщетението само ако наред с другите изисквания му бъде представена и застрахователната полица от лицето, което иска обезщетение.

Прехвърляне на застрахован кораб

Чл. 264. (1) Ако застрахованият кораб бъде прехвърлен, морската застраховка се прекратява в момента на това прехвърляне, освен ако застрахователят изрично даде съгласие действието ѝ да продължи и след това.

(2) Ако обаче застрахованият кораб бъде прехвърлен по време на пътуване, морската застраховка остава в сила до завършване на това пътуване.

Застрахователна стойност

Чл. 265. (1) Застрахователната стойност е стойността на застрахования предмет към деня, в който се сключва договорът за морска застраховка.

(2) Стойността на кораба обхваща и стойността на неговите машини, принадлежности, предмети на стъкмяването, както и разходите по застраховката, освен ако договорът изрично предвижда друго.

(3) Стойността на товара се определя според стойността му в мястото и времето на натоварването заедно с разходите по застраховането, навлото и очакваната печалба по уговорения размер.

(4) При застраховката е меродавна цялата сума на навлото и разходите по застраховането.

(5) При другите застраховани интереси стойността се определя според сумата, която застрахователят би загубил или би бил длъжен да заплати на друго лице, ако рискът настъпи при започване на застраховката, заедно с разходите по тази застраховка.

Застрахована сума

Чл. 266. (1) При сключване на договора за морска застраховка застрахователят трябва да обяви сумата, в размер на която се застрахова предметът (интересът).

(2) Застрахованата сума не може да надхвърли застрахователната стойност.

(3) Ако застрахованата сума е по-ниска от застрахователната стойност, застрахователят отговаря за щетите съразмерно на съотношението между застрахованата сума и застрахователната стойност.

(4) Ако застрахованата сума е по-висока от застрахователната стойност, договорът за морска застраховка няма сила за горницата.

(5) Застрахователят запазва правото си върху премията според обявената застрахована сума.

Застрахователна премия

Чл. 267. (1) Застрахователят е длъжен да заплати премията незабавно след сключването на договора, а ако се издава полица, едновременно с получаването на полицата, освен ако е предвиден срок за нейното плащане.

(2) До заплащане на премията, а ако договорът предвижда плащане по части, до заплащане на първата част морската застраховка няма сила.

(3) Ако застрахователят изпадне в закъснение да заплати премията или следващите части от нея, застрахователят не ще дължи обезщетение, ако рискът настъпи след закъснението. Ако обаче застрахователят плати закъснелата премия или закъснелата част от нея и рискът настъпи след извършване на плащането, морската застраховка запазва силата си.

Увеличение на риска

Чл. 268. (1) Застрахователят е длъжен, веднага след като му стане известно, да съобщи на застрахователя за всяко обстоятелство, което води до съществено увеличение на риска, значително забавяне на изпращането на товара, отклонение от определения или обичаен път, промени в начина на превозването, мястото на претоварването, назначението на товара и разтоварването, оставяне на кораба на презимуване, непредвидено в договора, и други.

(2) Не се счита като увеличение на риска отклоняването от маршрута, което се дължи на обстоятелства, независещи от превозвача, или е извършено с цел да се спаси човешки живот или имущество или се е оказало необходимо за безопасността на кораба.

Прекратяване на договора поради увеличение на риска

Чл. 269. (1) Ако увеличението на риска е настъпило без вина на застрахователя, морската застраховка остава в сила, но застрахователят има право да иска заплащане на допълнителна премия съразмерно с това увеличение.

(2) Ако застрахователят не се съгласи с изменението на договора по предходната алинея в определения или обичаен срок за отговор, договорът се прекратява в момента, в който са настъпили обстоятелствата, увеличаващи риска.

(3) В случаите на ал. 2 застрахователят е длъжен да върне част от премията.

(4) Ако увеличението на риска се дължи на поведението на застрахователя, застрахователят може да прекрати договора и запази премията, ако не предпочете да иска заплащане на съответната допълнителна премия.

(5) Застрахователят може да прекрати договора и в случаите, когато застрахователят не му е изпратил навреме съобщение за настъпването на обстоятелствата, водещи до увеличение на риска. Той може да упражни това си право в срок от седем дни от деня, в който е узнал, че застрахователят е допуснал закъснение, да му съобщи за увеличение на риска. Ако пропусне този срок, застрахователят може да иска съответно увеличение на премията. Ако обаче застрахователят откаже да заплати допълнителна премия, застрахователят може да прекрати договора.

(6) Ако застраховащият изпрати навреме съобщението за обстоятелствата, увеличаващи риска, застрахователят, ако са налице условията за прекратяване на договора, трябва да съобщи решението си за прекратяване в срок от седем дни. Пропусне ли този срок, той може да иска само заплащане на съответната допълнителна премия.

(7) Ако застрахователят упражни правото си да прекрати договора поради увеличение на риска, той ще отговаря за вредите, възникнали преди това прекратяване.

(8) В случаите на предходната алинея застрахователят запазва правото си върху съответната част от премията.

Отказ на обезщетение при увеличение на риска

Чл. 270. Ако застраховащият не изпрати навреме съобщението за обстоятелствата, увеличаващи риска, и щетите настъпят поради тия обстоятелства, застрахователят не ще дължи обезщетение, освен ако преди това е узнал за увеличението на риска и не е упражнил правото си да прекрати договора по реда на чл. 269, ал. 5.

Задължения на застрахователя

Чл. 271. (1) Застрахователят покрива рисковете, предвидени от договора.

(2) Той е длъжен да заплати преките щети от настъпването на тия рискове до размера на застрахованата сума.

(3) Застрахователят не може да се освободи от задължението си да обезщети вредите, макар те да са причинени от трети лица, срещу които застраховащият или застрахованият нямат право да търсят обезщетение.

Последователни щети и частични щети

Чл. 272. Ако застрахованият предмет бъде засегнат от последователно настъпване на рискове, покрити от морската застраховка, застрахователят дължи обезщетение за вредите, причинени от всяко едно от тях, дори ако общата им сума надхвърля застрахованата сума.

Исключени щети

Чл. 273. (1) Застрахователят не отговаря за щетите, макар те да са причинени от рискове, покрити от застраховката, ако настъпването им се дължи на умисъл или груба небрежност на застраховащия или застрахован получател или изпращач, както и на техните представители. Капитанът и екипажът не се считат представители на корабоприитежателя.

(2) Горното правило не се прилага по отношение на застрахован кораб или товар, ако щетите се дължат на навигационна небрежност.

(3) Застрахователят не отговаря за щети от неустойка по продажба и други договори, денгуби, закъснения, бездействия, промени на цени и такси, валутни разлики, лихви и други подобни, както и за всякакви косвени щети.

(4) Застраховката не покрива обичайните разходи, свързани със самото плаване, зимуване и карантина.

Исключени щети при кораб

Чл. 274. (1) При застраховка на кораб застрахователят не отговаря и за щетите, възникнали поради това, че корабът е бил отправен в немореходно състояние, освен ако това се дължи на скрити недостатъци на кораба.

(2) Застрахователят не отговаря и за щетите, възникнали поради натоварването на кораба на избухливи, запалителни и други опасни товари или вещества без негово знание или без знание на неговия представител.

Уведомяване за настъпване на риска

Чл. 275. Ако риск, покрит от застраховката, засегне застрахования предмет, застраховащият е длъжен да уведоми незабавно застрахователя, както и да вземе мерките по чл. 282.

Безследно изчезване на кораба

Чл. 276. (1) Ако корабът изчезне (чл. 42), застрахователят дължи обезщетение в размер до застрахованата сума.

(2) При застраховките за определено време застрахователят дължи обезщетение поради изчезване на кораба, ако последното съобщение на кораба е било получено преди изтичането на срока за застраховката и ако застрахователят не докаже, че корабът е погинал след изтичането на този период.

Установяване на действителната стойност

Чл. 277. Застрахователят може да иска да се установи действителната стойност на застрахования интерес, освен ако е била определена с изрична уговорка по общо съгласие със застрахователя при сключването на договора.

Размер на обезщетението

Чл. 278. (1) Застрахователното обезщетение не може да надхвърли застрахованата сума в границата на застрахователната стойност. Застрахователят е длъжен да покрие и разходите по предотвратяване или ограничаване на щетите, причинени от покрития риск (чл. 282), както и вноските по общата авария, даже ако те, заедно с обезщетението, надхвърлят застрахованата сума.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.).

Ограничена отговорност до застрахованата сума

Чл. 279. (1) След настъпване на застрахователния риск застрахователят може, като заплати застрахованата сума, да се освободи от други задължения по договора, включително и тия по чл. 282.

(2) Застрахователят може да упражни правото си по предходната алинея, ако извести за това застрахования (застрахователя) до изтичане на седем дни от деня, в който е получил последното съобщение за настъпването на риска и за последиците от това.

(3) Заплащането на цялата застрахована сума не освобождава застрахователя от задължението да възстанови на другата страна разходите по установяване на щетите, както и разходите, които тя е направила по чл. 282, преди да е получила съобщението на застрахователя по предходните алинеи.

(4) Застрахователят, който ограничава отговорността си до размера на заплатената пълна застрахована сума, не придобива права върху застрахованото имущество.

Обезщетение чрез заплащане на ремонт

Чл. 280. (1) При застраховката на кораб, ако договорът не предвижда друго, застрахователят може, вместо да заплати обезщетението в пари, да възложи отстраняване на повредите, предизвикани от настъпилия риск, като понесе разходите за това.

(2) Ако ремонтът продължи по-дълго от времето, през което повредите са могли да бъдат отстранени, застрахователят дължи вреди и загуби поради закъснение.

Обезпечение за вноски по обща авария

Чл. 281. Ако застрахователят или застрахованият поиска това, застрахователят може да предостави до размер на застрахованата сума обезпечение за вноските по обща авария.

Разходи по предотвратяване и установяване на щетите

Чл. 282. (1) Ако настъпи рискът, покрит от застраховката, застрахователят е длъжен да вземе всички зависещи от него разумни мерки, необходими за спасяване на застрахования предмет и за предотвратяване или за ограничаване на щетите, както и за обезпечаване на вземанията за обезщетяване срещу лицата, причинили тия щети.

(2) Ако получи указания от застрахователя в отговор на съобщението за настъпване на риска, което му е изпратил, застрахователят е длъжен да вземе мерките, посочени в тия указания.

(3) Застрахователят може сам да предприеме действия за спасяване и опазване на застрахования предмет или за предотвратяване или намаляване на щетите.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Действията на застрахователя по ал. 2 и 3 не предрешават въпроса за правото на застрахования да бъде обезщетен, но свързаните с тях разходи са в тежест на застрахователя.

(5) Застрахователят е длъжен да възстанови необходимите разходи, направени от застрахователя (застрахования) по предотвратяването или ограничаването на щетите, за които той дължи обезщетение, включително и за разходите, направени съобразно с неговите указания.

(6) Разпоредбата на предходната алинея се прилага и за разходите по установяване на щетите, възникнали поради настъпване на риск, покрит от застраховката, включително и за съставяне на диспаш.

(7) Застрахователят не носи отговорност за обезщетение за щетите, възникнали поради това, че застрахованият (застрахователят) съзнателно или поради груба небрежност не взема мерките по ал. 1 и 2.

(8) Ако застрахованата сума е по-ниска от застрахователната стойност, разходите по ал. 1 и 2, извършени от застрахователя, се възстановяват съобразно със съотношението между застрахованата сума и застрахователната стойност.

Обезщетение и притежаване на застрахования предмет

Чл. 283. Вън от случаите по чл. 279 застрахователят, след като заплати цялата застрахователна сума, придобива всички права върху застрахования предмет, но когато застрахователната сума е по-малка от застрахователната стойност, застрахователят има право да иска да му се предаде съответната пропорционална част.

Изоставяне на застрахования предмет

Чл. 284. (1) Застрахователят може, като се откаже в полза на застрахователя от правата си върху застрахования предмет, да иска заплащане на цялата застрахована сума.

(2) Когато предмет на застраховката са товари, разпоредбата на предходната алинея се прилага само ако страните са предвидили това в договора.

(3) Случаите, при които застрахователят може да извърши изоставянето, са:

1. безследно изчезване на кораба;

2. пълно реално погиване на кораба;

3. пълно конструктивно погиване на кораба, т.е., когато погиването е неминуемо или спасяването на кораба или поправянето му биха причинили разходи, несъразмерно високи в сравнение със застрахованата сума;

4. пленяване или конфискуване на кораба, когато застраховката покрива военни рискове и завладяване от пирати, ако тези състояния продължават повече от два месеца.

Изявление за изоставянето

Чл. 285. (1) Изявлението за изоставяне се извършва в писмена форма в срок от 6 месеца, от деня, в който изтичат сроковете по чл. 276 и 284.

(2) В изявлението за изоставяне застрахователят е длъжен да съобщи на застрахователя дали предметът на застраховката е обременен с вещни права и запори в полза на трети лица и дали има други застраховки за него.

(3) Ако застрахователят не извърши изоставянето в срока по ал. 1, той може да търси застрахователно обезщетение на общо основание.

Отхвърляне и отмяна на изоставянето

Чл. 286. (1) Застрахователят може да отхвърли искането за изоставяне на застрахования предмет, ако не са налице основанията на извършването му, както и в случаите, когато застрахователят наруши задълженията по чл. 288, ал. 2 и 3.

(2) Ако застрахователят установи, след като получи изявлението за изоставяне, че корабът не е погинал, той може да иска, ако е изплатил застрахователното обезщетение, застрахователят да му го върне обратно. В този случай застрахователят може да задържи само обезщетението за частични повреди, ако корабът ги е претърпял, поради риск, покрит от застраховката.

Действие на изоставянето

Чл. 287. (1) Правата върху застрахования предмет преминават върху застрахователя от деня, в който той приеме изявлението за изоставяне, или след изтичане на 30 дни, след като е получил изявлението за изоставяне и не го е отхвърлил изрично.

(2) Застрахователят може да се разпорежда със застрахования предмет, след като заплати застрахователното обезщетение.

Встъпване на застрахователя в правата срещу трети лица

Чл. 288. (1) Застрахователят, след като заплати обезщетението, встъпва в правата на застрахователя или застрахования срещу третите лица за заплащане на вреди и загуби.

(2) Ако застрахователят се е отказал от правата си да търси вреди и загуби срещу третите лица, причинили щетата, покрити от застраховката, или виновно е направил невъзможно осъществяването им, застрахователят може да откаже да плати застрахователното обезщетение изцяло или за съответната част.

(3) Застрахователят или застрахованият е длъжен да предаде на застрахователя всички документи и други доказателства и да му съобщи всички данни, необходими, за да осъществи той правата срещу трети лица, в които встъпва.

Приспадане на обезщетението от трето лице

Чл. 289. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Ако застрахователят или застрахованият получи обезщетение за вредите от трети лица, застрахователят е длъжен да му заплати само разликата между сумата, подлежаща на изплащане съобразно с договора, и сумата, получена от третите лица.

Глава XI

АВАРИИ

Понятие за обща авария

Чл. 290. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Обща авария се считат щетите, извънредните разходи или пожертвования, направени преднамерено или разумно за спасяване на кораба, навлото и товара от обща опасност за участващите в общото морско начинание.

(2) Извънреден разход, извършен вместо разход, който следва да се отнесе към разходите за обща авария, се зачита за обща авария, но само до размера на избягнатия разход.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Следващите разпоредби се прилагат в случаите, когато по силата на договор между страните не е уговорено друго.

(4) (Нова - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Като обща авария се обезщетяват само такива загуби, вреди или разходи, които са пряка последица от аварията.

(5) (Нова - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Не се признават за обща авария:

1. загуби, вреди или разходи, направени във връзка с отстраняване на нанесени щети на околната среда или които са следствие от изтичане или изхвърляне на замърсяващи вещества от имуществото, участващо в общото морско начинание;

2. демюрейдж, загуба на пазар или понесена вреда, или разход, направен поради забавяне, по време на рейса или впоследствие;

3. всяка косвена загуба.

Съставни елементи на общата авария

Чл. 291. Към общата авария при условията на чл. 290 по-специално се отнасят:

1. (изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) щети, възникнали от изхвърляне зад борда на товар или принадлежности на кораба, а така също загуба или вреда, причинена на имуществото, включено в общото морско начинание при вземане на мерки за общото им спасяване, по-специално вследствие проникване на вода в трюмовете през откритите за изхвърляне на товара люкове или през други направени за това отвори;

2. (доп. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) щети, причинени на кораба или товара при гасене на пожар на борда на кораба, включително и щетите от потопяването на горящия кораб, или от изхвърлянето на брега на имущество от горящия кораб;

3. щетите, причинени на кораба или товара от преднамерено засядане на кораба;

4. щетите от повреждане на двигателите и другите машини или котлите на кораба, причинени при усилията да се снесе корабът от засядане;

5. извънредните разходи, извършени при засядане на кораба, по претоварването на товара, горивото или на предметите на корабното снабдяване от кораба на други плавателни съдове, за наемане на последните и за обратното натоварване върху кораба;

6. щетите от повреждане или погиване на товари, гориво или на предмети от снабдяването, причинени от преместването, разтоварването и обратното им натоварване и подреждане на кораба, а също така при съхранението им в случаите, когато разходите по извършването на тези дейности се признават за обща авария;

7. стойността на корабния инвентар или на предмети от снабдяването, изгорени по необходимост вместо гориво, като се приспадне стойността на предвиденото количество гориво, което би било изгорено. Стойността на това гориво се определя по пазарната цена в деня на отплаването от отправното пристанище или в последното посетено пристанище;

8. разходите, направени с цел да се получи помощ, а така също и щетите, причинени на кораба или товара от корабите, които са оказвали помощ;

9. загубата на навлото, възникнала от загубата на товара, се обезщетява по общата авария, като от навлото му се изключват разходите, които превозвачът би извършил за реализирането на навлото, но които не са били извършени вследствие на пожертвованията.

Приравнени към общата авария разходи

Чл. 292. Към общата авария също така се отнасят или приравняват:

1. разходите, предизвикани от принудително отбиване на кораба в мястото на убежище или връщането му в мястото на натоварването поради нещастен случай или поради каквото и да било друго изключително обстоятелство, налагащо необходимостта от отбиване или връщане, за да се избегне общата опасност;

2. разходите, свързани с излизането на кораба с товара или с част от него от мястото на убежището или от мястото на натоварването в случаите на принудително връщане;

3. разходите за преместването или разтоварването на товара, горивото или предмети от снабдяването в мястото на натоварването, отбиването или убежището, когато това преместване или разтоварване са били необходими, за да се избегне обща опасност или за да се даде възможност да се отстранят повредите на кораба, предизвикани от нещастен случай или други извънредни обстоятелства, ако отстраняването им е било необходимо за безопасното продължаване на рейса;

4. разходите за обратното натоварване и подреждане на товара, горивото и предметите за снабдяване, разтоварени при обстоятелствата, посочени в предходната точка в този член, както и всички разходи по опазването им, включително по застраховането им, ако такова е било направено;

5. разходите за работната заплата и издръжката на корабния екипаж, предметите за снабдяването му и горивото, понесени във връзка с удължаване на рейса в резултат от отбиването на кораба в мястото на убежище или връщането му в мястото на натоварване при обстоятелствата, указани в точки 1 и 3 на този член;

6. разходите за работната заплата и издръжката на корабния екипаж, възникнали при отбиването или допълнителното задържане на кораба в каквото и да било място вследствие нещастен случай или други извънредни обстоятелства, налагащи това, за да се избегне обща опасност или за да се отстранят повредите, причинени при посочените обстоятелства, ако ремонтът е бил необходим за безопасното продължаване на рейса. Разходите за гориво, предмети за снабдяване и пристанищни разходи, възникнали през време на задържането, също се приравняват към общата авария, освен ако тия разходи са извършени за ремонти, неспадаци към общата авария;

7. предвидените в точки 1 до 6 разходи, ако те са възникнали поради прехода на кораба от мястото на убежище до друго място, поради невъзможността да се извърши ремонтът в мястото на убежище;

8. стойността на временния ремонт на кораба, извършен за обща безопасност в мястото на натоварването, отбиването или убежището, а също и стойността на временния ремонт на повредите, приети за обща авария. Стойността на временното отстраняване на случайните повреди, необходимо само за извършване на рейса, се обезщетява само до размера на тези предварителни разходи, които биха били отнесени към общата авария, ако това отстраняване не е било извършено, независимо от икономията, извършена в резултат на това от когото и да е от участниците в общата авария;

9. (нова - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) седем на сто годишна лихва върху разходите, пожертвованията и обезщетенията, които са признати за общоаварийни; лихвата се начислява до три месеца след датата на издаването на общоаварийния диспаш, като се взема предвид всяко частично плащане от интересите, участващи с общоаварийни вноски, или от депозитния общоаварийен фонд.

Негодност за плаване на кораба и отказ от пътуването

Чл. 293. В случаите, когато корабът бъде признат за негоден за плаване или се откаже от продължаване на рейса, към разходите за общата авария се отнасят само онези, направени за съхраняването, изплащане заплатите на екипажа и неговата издръжка (чл. 291, точки 1 - 6) до момента на признаването на кораба за негоден или до отказа му да продължи рейса. В случай, когато корабът бъде признат за негоден за плаване или се откаже от продължаване на рейса, преди да бъде приключено разтоварването на товара, към общата авария се отнасят всички разходи, направени до завършването на разтоварването.

Щети, изключени от общата авария

Чл. 294. Не се признават за обща авария, даже и при наличие на условията, предвидени в чл. 290 на този кодекс:

1) стойността на изхвърления от кораба самозапалващ се товар и товар, който се превозва на кораба в несъответствие с приетите в морската търговия обичаи;

2) (изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) щетите, причинени от дима при пожар, по какъвто и да е начин, както и загубите от нагриването от пожар в тези части на кораба и товара, които са били обхванати от пожара;

3) щетите, причинени вследствие отсичане на разбити корабни части или други съоръжения, които са били отнесени от морската стихия;

4) щетите, причинени от форсирането или друга работа на машините, другите двигатели или котлите на кораба, който е в плаващо състояние, но е заседнал;

5) щетите, причинени от преднамерено засядане на кораба на плитковина при обстоятелства, които биха предизвикали засядането независимо от предприетите мерки; щетите обаче, причинени от снемането на такъв кораб при наличие на посочените в чл. 290 от този кодекс условия, се признават за обща авария;

6) всякакви щети или загуби, понесени от кораба или товара, вследствие увеличаване продължителността на рейса, като престои или търговски загуби.

Разпределение

Чл. 295. (1) Общата авария се разпределя между кораба, товара и навлото пропорционално на тяхната действителна стойност в мястото и по време на завършване на рейса.

(2) Общата авария се разпределя съгласно ал. 1 и когато опасността, причинила извънредните пожертвувания или разходи, е настъпила по вина на кой да е участник в общата авария или на трето лице. Разпределението на щетите не лишава участника в общата авария от правото на регресен иск срещу лицето, по вина на което са причинени щетите.

(3) Разпределение на щетите, считащи се за обща авария, се извършва също и тогава, когато действията, извършвани във връзка с общата авария, не са постигнали желаните резултати.

(4) (Нова - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Когато корабът е в пристанище или място при обстоятелства, които могат да са основание за претендиране на обезщетение като обща авария, а товарът или част от него се изпратят по предназначението им с друго транспортно средство, се запазват правата и задълженията по общата авария. Тези права и задължения трябва да бъдат максимално близки до тези, които биха съществували без такова изпращане.

(5) (Нова - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Делът, определен на товара за общоаварийното обезщетение, съгласно ал. 4, не трябва да надхвърля разходите, които биха понесли собствениците на товара, ако товарът би бил изпратен за тяхна сметка.

Размер на обезщетението на кораба

Чл. 296. (1) Размерът на обезщетението по обща авария за повреждане на кораба, неговите машини или принадлежности трябва да съответствува на действителната стойност на поправянето на повредите или заменените части, но не може да превишава обичайната стойност на поправките или заменените части. В случаите, когато старите материали или части са заменени с нови, от тази стойност се приспада "ново вместо старо".

(2) От стойността на временните поправки на кораба, която спада към обща авария, приспадания "ново вместо старо" не се правят.

(3) Когато не е имало поправка, взема се предвид съответното намаление на стойността на кораба, което не може да превишава нормалната стойност за поправка.

(4) В случаите на действителна или пълна конструктивна загуба на кораба сумата, полагаща се като обезщетение по общата авария за повреда на кораба, се начислява въз основа на оценката на кораба в неповредено състояние, като се приспадне от нея обикновената стойност на поправките, които не се считат за обща авария, и сумите, получени от продажбата на кораба, ако той е бил продаден.

Размер на обезщетението за товари

Чл. 297. (1) Подлежащата на обезщетение по обща авария загуба поради повреда или погиване на пожертвувания товар се определя по цената на товара в деня на пристигането на кораба в местоназначението на товара.

(2) Ако корабът не е пристигнал до пристанището на местоназначението на товара, подлежащата на обезщетение загуба се определя по цената на товара в пристанището на местоназначението му в деня на разтоварването или изхвърлянето на товара.

(3) В случай на продажба на повредения товар обезщетението се определя от разликата между неговата стойност в неповредено състояние и сумата, получена от неговата продажба, освен ако размерът на тази щета не е бил уговорен по друг начин.

Разходи за спасяване

Чл. 297а. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Разходите за спасяване, направени от страните в морското начинание, независимо дали са уговорени между тях, се обезщетяват по реда на общата авария, ако спасителните операции са били извършени с цел предпазване от опасност на имуществото, участващо в общото морско начинание.

(2) Разходите, обезщетявани по реда на общата авария, включват всяко спасително възнаграждение, в което са взети предвид уменията и усилията на спасителите за предотвратяване или намаляване на увреждането на околната среда.

(3) Специалното обезщетение, което се плаща на спасителя от корабособственика, не се обезщетява като обща авария.

Разходи за повреди, причинени на машини и котли на кораб

Чл. 297б. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Повредите, причинени на машините и котлите на кораб, който се намира в плитчина и в опасно положение, при усилията за снемане от плитчината, се обезщетяват като обща авария, ако се докаже, че са възникнали от действителното намерение да се снесе корабът на вода, заради общата безопасност с риск от тези повреди. Загубите или повредите, причинени от работата на двигателните машини и котлите, не се обезщетяват по реда на общата авария, ако корабът е бил в плаващо състояние.

Разходи за разтоварване на заседнал кораб и последвали вреди

Чл. 297в. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) В случаите, когато товарът, корабното гориво и запасите на кораб, намиращ се в плитчина, бъдат разтоварени като общоавариен акт, допълнителните разходи за разтоварване, наемане на лихтери и обратно натоварване (ако са направени такива), както и всякакви загуби или вреди по имуществото, участващо в общото морско начинание, вследствие на горните действия, се отнасят към общата авария.

Изчисление на обезщетението

Чл. 298. (1) Върху сумата на разходите, които подлежат на обезщетение по обща авария (освен работната заплата и издръжката на екипажа, стойността на горивото и предметите за снабдяване, които не са заменени по време на рейса), се начислява 2% в полза на страната, която е направила тези разходи. За обща авария се считат също така необходимите разходи за получаване на средства чрез заем или по друг начин, а също така и загубата, понесена от собственика на товара, който е продаден, за да се получат средства.

(2) За обща авария се считат също застрахователните суми, с които се авансират разходи по общата авария.

Исключени товари

Чл. 299. Щетите, произлезли от загубване или повреждане на товара, който е бил натоварен на кораба без знанието на корабоприетеля или който при приемането му за превоз е бил неправилно обявен, не се включва в общата авария. Такъв товар, ако бъде спасен, участва с вноски в общата авария съгласно общите правила.

Щети при товар с обявена стойност

Чл. 300. Щетите, произлезли от загубване или повреждане на товара, стойността на който при приемането за превоз е била обявена по-ниско от действителната стойност, се пресмятат в общата авария според обявената стойност. Тежестите върху този товар задължения, произтичащи от участието в общата авария, се разпределят съгласно действителната стойност на товара.

Определяне общата стойност на имуществата

Чл. 301. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Общата стойност на имуществата, участващи за покриване на общата авария (контрибуционна стойност), се определя по действителната чиста стойност на имуществата при завършване на рейса с прибавяне към тази сума обезщетенията по общата авария за пожертваното имущество, ако тази сума вече не е включена. При това от сумата на цената за превоз на товари и цената за превоз на пътници, рискът за който се носи от корабопридетеля, се изключват разходите и работната заплата на екипажа за дадения рейс, които превозвачът не е могъл да заплати, когато корабът или товарът са погинали при обстоятелства, признати за обща авария и които вследствие на това не са били признати за обезщетяване по реда на общата авария.

(2) Изключват се от стойността на имуществата всички признати за частична авария разходи, които са били направени в съответствие с това имущество след обявяване на общата авария.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Стойността на багажа и личните вещи на пътниците не се включват в контрибуционната стойност.

Диспашори. Доброволен арбитраж

Чл. 302. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Установяването на обща авария, на разходите, пожертвованията по нея и разпределението на вноските между кораба, товара и навлото се извършва с диспаш по искане на заинтересуваните страни.

(2) Правоспособност "диспашор" се придобива при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 310.

(3) Видът на аварията се установява с постановление на диспашора, което може да се оспори чрез доброволен арбитраж, когато такъв е уговорен между страните в коносаментата. Ако страните са уговорили доброволен арбитраж, те могат да оспорят постановлението на диспашора в 30-дневен срок от обявяването му в "Държавен вестник". Предявяването на иска спира производството по диспаша. Арбитражното решение е окончателно и слага край на спора. То може да бъде отменено по реда на Закона за международния търговски арбитраж.

Прилагане на обичаи

Чл. 303. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) При липса на уговорки или непълноти на закона диспашорът се ръководи при определяне вида на аварията, изчисляване размера на общата авария и съставяне диспаша от международните обичаи на търговското корабоплаване.

Тежест на доказване

Чл. 304. (1) На страните, на които се приспада разпределението по общата авария, тежи задължението да доказват, че заявените щети или разходи действително следва да бъдат признати като обща авария.

(2) Всички материали, на основание на които се съставя диспашът, следва да бъдат държани на разположение на диспашора и последният по искане на заинтересуваните лица е длъжен да издава заверени от него копия на тези материали.

(3) (Нова - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Всички страни, претендиращи обезщетение по реда на общата авария, писмено уведомяват диспашора за претърпените загуби или разходи в срок 12 месеца от датата на завършване на общото морско начинание.

(4) (Нова - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) В случаите, когато страните, претендиращи обезщетение, не уведомят диспашора или ако в 12-месечен срок от искането за такова уведомление не представят доказателства в подкрепа на претенцията си, диспашорът има право да преценява размера на вноската или стойността на участващия интерес въз основа на наличната информация. Преценката може да бъде променена само на основание, че е явно неправилна.

Такси за диспаша

Чл. 305. За съставяне на диспаша се събира такса, която се включва в сметката на общата авария и се разпределя между всички заинтересувани лица пропорционално на дяловото им участие в общата авария.

Оспорване на диспаша

Чл. 306. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Заинтересуваните лица могат по исков ред да оспорят диспаша пред Софийския градски съд в едномесечен срок от обявлението в "Държавен вестник" за окончателното съставяне на диспаша, когато общата авария е станала в каботажно плаване, и в шестмесечен срок, когато това е станало в задгранично плаване.

(2) Когато страните са уговорили в коносаментата арбитраж, оспорването на диспаша се извършва пред арбитражен съд в сроковете по ал. 1. Арбитражното решение е окончателно и слага край на спора. То може да бъде отменено по реда на Закона за международния търговски арбитраж.

Приключване на диспаша

Чл. 307. Изпълнителните листове по влезлите в сила диспаша се издават на заинтересуваните лица от Софийския градски съд по реда на Гражданско-процесуалния кодекс.

Задържане

Чл. 308. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Превозвачът може да откаже да предаде товарите или да ги предаде за пазене в склад до внасяне на депозит или представяне на гаранция за вноската, която се припада на товарите.

Частна авария

Чл. 309. (1) Частни аварии са всички щети на кораба, товара или навлото, които не са обща авария.

(2) Щетите, признати за частна авария, се понасят от този, който ги е претърпял, или от този, който е отговорен за тяхното причиняване.

Ред за установяване на щети

Чл. 310. Редът за установяване на щетите, представляващи обща или частна авария, тяхното разпределение и пр. се определят с наредба от министъра на транспорта и съобщенията и министъра на правосъдието.

Глава XII

СБЛЪСКВАНИЯ НА КОРАБИТЕ

Приложно поле

Чл. 311. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Разпоредбите на тази глава се прилагат при сблъсквания между кораби, както и между кораби и водни самолети, други плаващи или закотвени съоръжения.

(2) Същите разпоредби се прилагат и когато щетите са причинени от един кораб на друг или на намиращите се на него лица, товари и други имущества поради извършване или неизвършване на маневра или вследствие неспазване правилата за корабоплаване, даже и когато не е последвало сблъскване.

Последици от сблъскване без вина

Чл. 312. (1) При сблъскване, станало поради случайно събитие, непреодолима сила или ако причината за сблъскването не може да се установи, загубите се понасят от кораба, който ги е претърпял.

(2) Разпоредбата на ал. 1 се прилага и когато корабите или един от тях са били закотвени в момента на сблъскването или закрепени по друг начин.

Вина за сблъскването

Чл. 313. (1) При сблъскване, станало поради неправилни действия или пропуск на един от корабите, загубите се понасят от кораба, по чиято вина е станало сблъскването.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Вина е налице, когато корабът, причинил сблъскването:

1. не отговаря на изискванията за мореходност;
2. не е надлежно комплектован с радио- и навигационни средства, технически съоръжения и екипаж;
3. не е спазил разпоредбите на Международните правила за предотвратяване сблъскванията на корабите по море или разпоредбите на Правилника за плаване по р. Дунав;
4. не се е съобразил със специфичните корабоплавателни условия в района на плаване;
5. не се е съобразил с дадени му указания от компетентен орган или от екипажа на другия кораб (другите кораби) или плаващо съоръжение;
6. не е действал съобразно добрата морска практика.

Сблъскване по вина на няколко кораба

Чл. 314. (1) Ако сблъскването е станало по вина на няколко кораба, всеки от тях отговаря съразмерно степента на своята вина за щетата, нанесена на останалите кораби или на имуществото, намиращо се на тях. Ако степента на вината е еднаква или не може да се установи, корабите отговарят поравно.

(2) За щетите, последвали от смъртта, телесната повреда или разстройството на здравето, корабите, които имат вина за сблъскването, отговарят солидарно. Корабът, който въз основа на солидарната отговорност е заплатил част, по-висока от припадащата му се, има право на обратен иск към другите кораби за надплатената сума.

Сблъскване по вина на пилота

Чл. 315. Правилата на чл. 312, 313 и 314 се отнасят и до случаите, когато сблъскването е станало по вина на пилота, дори и когато ползуването на услугите му е било задължително.

Задължения на капитаните

Чл. 316. (1) Капитанът на всеки от сблъскалите се кораби е длъжен да се притече на помощ на другия кораб, на екипажа и пътниците му, ако може да направи това без сериозна опасност за своя кораб, екипаж и пътници.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Капитаните на сблъскалите се кораби са длъжни да си съобщят един на друг името на кораба, пристанището на домуване, мястото, откъдето е отпътувал, и местоназначението на кораба, и незабавно уведомяват за събитието Изпълнителна агенция "Морска администрация".

(3) За нарушения на горните задължения капитанът носи установената от законите отговорност.

(4) Корабопритежателят не носи отговорност за неизпълнение на тези задължения от страна на капитана.

Приложение на разпоредбите към военни кораби

Чл. 317. (1) Разпоредбите на тази глава се прилагат съответно и към корабите, плаващи под военноморско знаме.

(2) Корабите, посочени в горната алинея, не носят отговорност за вредата, нанесена на други кораби при сблъскване или други действия при изпълнение на служебни задачи в границите на учебните полигони и на районите, обявени за опасни за плаване. Това не освобождава капитаните на тези кораби от

предвидените в тази глава задължения да дадат необходимата помощ или да съобщят данните по чл. 316 в степен, която се определя по установения ред.

Глава XIII

СПАСЯВАНЕ

(Загл. изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

Приложно поле

(Загл. изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

Чл. 318. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Разпоредбите на тази глава се прилагат при спасяване и оказване на помощ по море, река или в други води на намиращите се в опасност кораби и на други плаващи или закотвени съоръжения.

(2) Правилата на настоящата глава се прилагат също и към кораби, плаващи под военноморско знаме.

Възнаграждение за спасяване

Чл. 319. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Всяко действие с полезни резултати за оказване на помощ или спасяване на изложен на опасност кораб, на намиращи се на него или на произхождащ от него товар или други вещи, а така също и за запазване на навлото и цената за превозваните пътници дава право на спасителя да получи справедливо възнаграждение.

(2) Възнаграждението се заплаща и в случаите, когато спасяващият и спасеният кораб принадлежат на един и същ корабоприитежател.

(3) Когато помощта или спасяването не са дали полезни резултати, възнаграждение не се заплаща.

(4) Няма право на възнаграждение и екипажът на кораба, изложен на опасност.

Спасяване при договор за влачене

Чл. 320. Няма право на възнаграждение спасителите, които са направили услуги въпреки изричната и разумна забрана на капитана на кораба, търпящ бедствие, както и действията за спасяване, произтичащи от договора за влачене.

Спасяване на хора

Чл. 321. Спасените хора не плащат възнаграждение за спасяването си. Спасителите на хора имат право на справедлива част от общото възнаграждение за спасеното имущество наравно със спасителите на имуществото, когато спасяването на хората е извършено във връзка с произшествието, което е наложило спасяването на това имущество.

Размер на възнаграждението

Чл. 322. (1) Размерът на възнаграждението се определя по споразумение между страните, а при липса на споразумение - от съда или арбитража.

(2) Всяко споразумение за спасяване, сключено в момента и под влияние на опасността, може да бъде обявено за недействително или изменено от съда или арбитража, ако се установи, че условията на споразумението са несправедливи.

Определяне на възнаграждението

Чл. 323. (1) Съдът или арбитражът определят възнаграждението според обстоятелствата на случая, като вземат предвид:

1. резултатите от спасяването;
2. усилията и заслугите на спасителите;
3. опасностите, на които е бил изложен спасеният кораб и неговите пътници, екипаж и товар;
4. опасностите, на които са били изложени спасяващият кораб, съоръженията му и спасителите;
5. загубеното време от спасителите при спасяването;
6. понесените разходи и щети от спасителите;
7. възможните отговорности на спасителя пред трети лица и други рискове;

8. стойността на съоръженията и материалите на спасителя, употребени за спасяване;

9. специалното предназначение на спасяващия кораб.

(2) Освен това трябва да се вземе предвид и стойността на спасеното имущество.

Максимален размер на възнаграждението

Чл. 324. Възнаграждението не може да превиши стойността на спасеното имущество.

Основания за намаляване на възнаграждението

Чл. 325. Възнаграждението може да бъде намалено или изцяло отхвърлено, ако спасителят по своя вина е направил необходимо спасяването или във връзка със спасяването е извършил кражба, присвояване или други измамни действия.

Стойност на спасеното имущество

Чл. 326. Стойността на спасеното имущество се определя от неговата оценка в мястото, в което се намира след спасяването, ако е било продадено - от получената сума, като се приспадат и в двата случая установените такси и мита, както и разходите по разтоварването, пазенето и оценяването или продажбата на имуществото.

Разпределение на възнаграждението между няколко спасители

Чл. 327. Разпределението на възнаграждението между няколко спасители се извършва по тяхно споразумение, а при липса на споразумение - по решение на съда или арбитража.

Разпределение на възнаграждението между корабоприитежателя, екипажа и други правоимащи

Чл. 328. (1) Разпределението на възнаграждението между корабоприитежателя, членовете на екипажа и другите правоимащи лица се извършва, след като се приспадат разходите и щетите по спасяването.

(2) Половината от останалата сума се отрежда на корабоприитежателя, а другата половина - на капитана, останалите членове на екипажа и другите правоимащи лица съгласно наредба на министъра на транспорта и съобщенията.

(3) Прямо размера на тези възнаграждения не се прилагат разпоредбите за трудовите възнаграждения, допълнителните възнаграждения, премиите и други, както и за данъците.

Глава XIV

ИЗВАЖДАНЕ НА ПОТЪНАЛО ИМУЩЕСТВО

Приложно поле

Чл. 329. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Имущество (кораб, части от кораб, предмет от корабно стъкмяване, товари и други), потънало в териториалното море, вътрешните морски води и вътрешните водни пътища на Република България (в това число имущество, изхвърлено на плитковина или на брега), подлежи на изваждане или изтегляне при условия и по ред, определени в наредба на министъра на транспорта и съобщенията.

Изваждане на собствено имущество

Чл. 330. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Собственик на потънало имущество, който има намерение да извади това имущество, трябва да извести за това Изпълнителната агенция "Морска администрация" в едногодишен срок от потъването на имуществото.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Изпълнителната агенция "Морска администрация" определя според обстоятелствата достатъчен срок за изваждане и реда за извършване на работите по изваждането, за което уведомява собственика.

Задължително изваждане на потънало имущество

Чл. 331. (1) (Доп. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) В случаите, когато потъналото имущество съставлява опасност или препятствие за корабоплаването или заплаха за околната среда, морската промишленост, хидротехническите или други работи, собственикът на имуществото е длъжен да го извади по нареждане на Изпълнителната агенция "Морска администрация" в установения от последната срок.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Ако собственикът на потънало имущество е неизвестен, Изпълнителната агенция "Морска администрация" прави еднократна публикация в "Държавен вестник" за срока, установен за изваждане на потъналото имущество. Ако на Изпълнителната агенция "Морска администрация" е известна националната принадлежност на собственика на потъналото имущество, тя уведомява и съответната администрация на държавата на знамето.

Изваждане от Изпълнителна агенция "Морска администрация"

(Загл. изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

Чл. 332. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Изпълнителната агенция "Морска администрация" може да не разреши на собственика на потъналото имущество да го извади със свои средства или със средства на избрани от него физически или юридически лица. При такива случаи изваждането на имуществото се извършва от органите на агенцията за сметка на собственика на имуществото.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) В случаите по чл. 331, ал. 1 Изпълнителна агенция "Морска администрация" има право да вземе необходимите мерки за незабавно изваждане на потъналото имущество, за изтеглянето му по друг начин, а при необходимост - и за неговото унищожаване.

Предаване на изваденото имущество

Чл. 333. (1) Имуществото, извадено или изтеглено от Изпълнителната агенция "Морска администрация" в съответствие с разпоредбите на чл. 332, ал. 1 и в случаите на непосредствена опасност за корабоплаването, се предава на неговия собственик след заплащане стойността на разходите за изваждането (изтеглянето) и другите понесени във връзка с това щети, при условие, че от момента на изваждането на имуществото не е изтекла повече от една година.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

Продажба на извадено имущество

Чл. 333а. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Изпълнителна агенция "Морска администрация" поканва собственика или застрахователя на потънало имущество в 14-дневен срок да заплати разноските по изваждането и да получи имуществото си.

(2) Когато собственикът е неизвестен, не се яви или откаже да заплати разноските след изтичането на 14-дневния срок, Изпълнителна агенция "Морска администрация" пристъпва към продажба на имуществото чрез търг с явно наддаване.

(3) Когато липсва възможност или не е целесъобразно съхраняването на изваденото имущество, Изпълнителна агенция "Морска администрация" има право да продаде имуществото при условия и по ред, определени със заповед на министъра на транспорта и съобщенията и министъра на правосъдието.

(4) Получените приходи от търга постъпват в бюджета на Изпълнителна агенция "Морска администрация".

Последици от неизваждането

Чл. 334. Собственик на потънало имущество, който не е направил заявление или не извади имуществото в срока, предвиден в чл. 330 и 331, загубва правата си над него.

Възнаграждение за случайно извадено имущество

Чл. 335. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) В случаите, когато потъналото имущество бъде извадено случайно, лицето, което го е извадило, е длъжно да го

предаде на най-близкото териториално звено на Изпълнителна агенция "Морска администрация". Това лице има право да получи възнаграждение в размер на 1/3 от стойността на изваденото имущество.

Военно имущество

Чл. 336. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Изваждането на предметите, които са военни имущества, се извършва от компетентните служби на Министерството на отбраната. Когато тези имущества се намират в териториалното море и вътрешните води на Република България, изваждането се извършва съгласувано с министъра на транспорта и съобщенията.

Изваждане на потънало имущество в забранени за плаване райони

Чл. 337. Изваждане на имущество, потънало в райони, където в съответствие със законодателството за запазване на държавните граници на Република България е забранено плаването на кораби, се извършва при спазване на разпоредбите на тази глава при условие, че е дадено разрешение за изваждане от Министерството на отбраната.

Глава XV

ОГРАНИЧЕНА ОТГОВОРНОСТ НА КОРАБОПРИТЕЖАТЕЛЯ

Случаи на ограничена отговорност

Чл. 338. Корабопритежателят отговаря ограничено за:

1. щети, причинени на трети лица от капитана на кораба, от други членове на екипажа, от пилота и от всяко друго лице, обслужващо кораба при изпълнение на техните задължения;
2. щети, причинени на товара, който е приет за превоз, или на друго имущество, което се намира на кораба;
3. щети, произлезли от неизпълнение или лошо изпълнение на договора за морски превоз на товара;
4. възнаграждение за оказване на помощ;
5. задълженията по разпределението при обща авария по отношение на дължимата част от корабопритежателя;
6. (изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) задълженията, свързани с изваждането, пренасянето, съхраняването, премахването или разрушаването на потънало имущество, както и задължението за заплащане на причинени щети на пристанищни съоръжения, пристанищни басейни и плавателни водни пътища;
7. задълженията, основани на действията, извършени от капитана без специално пълномощно от корабопритежателя, а по силата на общите му законни правомощия, с цел да се запази корабът или да продължи рейса си, даже ако тези действия са предизвикани от недостатъчно или неправилно стъкмяване или снабдяване преди започване на рейса.

Изключване на ограничената отговорност

Чл. 339. Правилата за ограничаване отговорността на корабопритежателя, установени в предходния член, не се прилагат:

1. за задължения към членовете на екипажа или други лица, заангажирани с обслужването на кораба;
2. за задължения, възникнали вследствие лична вина на корабопритежателя;
3. (нова - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) за обезщетения за причинени вреди на живи морски ресурси в нарушение на условията за издаване на разрешително за извършване на стопански риболов.

Предела на ограничената отговорност

Чл. 340. В случаите на ограничена отговорност на корабопритежателя той отговаря само до размера на сумата, образувана от стойността на:

1. кораба;

2. (изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) превозната цена в момента на възникване на основанието на иска;

3. полагащите се на кораба вноски за обезщетение при обща авария и възнаграждения за причинени щети на кораба след започване на рейса и невъзстановени още, с изключение на застрахователните обезщетения.

Размер на отговорността

Чл. 341. (1) Отговорността на корабопричителя в случаите на чл. 338, точки 1, 2, 3 и 4, не може да надвишава сумата, равняваща се на 3/10 от стойността на кораба за обезщетение на имуществените вреди и на още 4/10 от същата стойност за обезщетение на личните увреждания.

(2) Ако сумата, определена за обезщетение на личните увреждания, се окаже недостатъчна, неудовлетворената част подлежи на пропорционално заплащане от сумата, предвидена за обезщетение на имуществените вреди.

(3) Спрямо чуждестранните кредитори държавите, които са установили по-малка отговорност в сравнение с отговорността по този кодекс, корабопричителят отговаря само до този по-нисък предел.

(4) Ако законът на друга държава съдържа правила за отговорност, които са по-тежки, срещу кораб, експлоатиран от български собственик, отколкото тези, съдържащи се в тази глава, спрямо корабите, регистрирани в тази държава, ще се прилагат правилата за по-тежка отговорност на чуждия закон.

Определяне стойността на кораба

Чл. 342. Стойността на кораба се определя, както следва:

1. за вземания, свързани със сблъскване, авария и други произшествия, възникнали до пристигането на кораба в най-близкото пристанище, оценката се извършва според състоянието на кораба в момента на пристигането му в това пристанище. Ако до този момент някое ново произшествие, несвързано с първото, е намалило стойността на кораба, причиненото по този начин намаление на стойностите не се взема под внимание. Ако произшествието е станало през време на престоя на кораба в пристанището, оценката се извършва според състоянието на кораба в пристанището след произшествието;

2. за вземанията, възникнали от договора за превоз, а също така и по отношение на всички вземания във връзка с товара, макар и непроизтичащи от договора за превоз, освен в случаите, предвидени в точка 1 на този член, оценката се извършва според състоянието на кораба в пристанището на назначението на товара или в мястото, където рейсът е прекъснат. Ако товарът е предназначен за няколко пристанища и ако причинената повреда е настъпила вследствие на каквато и да е обща причина, оценката се извършва съобразно състоянието на кораба в първото от тези пристанища;

3. във всички други случаи, предвидени в чл. 338, корабът се оценява според състоянието му в момента на пристигане в последното пристанище на назначението.

Изоставяне на кораб

Чл. 343. Корабопричителят може да се освободи от отговорност по задълженията си в случаите на чл. 338, точки 4, 5 и 7, като изостави кораба (абандон), навлото и останалите суми по чл. 340 от този кодекс.

Действие на изоставянето

Чл. 344. (1) Изоставянето може да се направи в полза на всички кредитори или само на някои от тях.

(2) Заявлението за изоставяне се вписва в регистъра, където е вписан корабът, като вписването се съобщава на кредиторите, в полза на които се прави изоставянето. В заявлението се посочват причините за изоставянето, размерите на

навлото, както и имената, местожителствата и вземанията на кредиторите, известни по време на заявлението.

(3) Компетентен съд за решаване на споровете по ликвидиране на изоставеното имущество е окръжният съд, в района на който е вписан корабът.

Действие на гаранциите

Чл. 345. Гаранциите или обезпеченията, които корабоприитежателят представя в размер на своята ограничена отговорност, са предназначени за всички лица, по отношение на които корабоприитежателят отговаря.

Други лица, приравнени към отговорността на корабоприитежателя

Чл. 346. Разпоредбите за ограничената отговорност на корабоприитежателя се прилагат съответно и към другите лица, които експлоатират кораба от свое име и за своя сметка, макар и да не са собственици, включително и като наематели на кораб, за задължения по член 338 от този кодекс.

Глава XVa

(Нова - ДВ, бр. 55 от 2004 г.)

ОТГОВОРНОСТ НА КОРАБОСОБСТВЕНИКА НА НЕФТЕН ТАНКЕР ЗА ЩЕТИ ПРИ ЗАМЪРСЯВАНЕ С НЕФТ ИЛИ НЕФТЕНИ ПРОДУКТИ

Отговорност на корабособственика на нефтен танкер

Чл. 346а. (1) Корабособственик на нефтен танкер носи отговорност за щетите, причинени от замърсяване с нефт или нефтени продукти, при произшествие с танкера.

(2) Корабособственикът не носи отговорност за щетите, настъпили в резултат на:

1. непреодолима сила;
2. умишлени действия или бездействия на трети лица;
3. виновно поведение на органите, отговорни за поддръжката на

навигационните средства на брега.

(3) Ако щетите са възникнали в резултат на виновно поведение на увредения, корабособственикът може да бъде освободен от отговорност или да се намали обезщетението.

(4) При възникване на произшествие с два или повече танкера, в резултат на което са настъпили щети от замърсяване с нефт или нефтени продукти, корабособствениците на всички танкери, участващи в произшествието, ако не са освободени от отговорност по ал. 2, носят солидарна отговорност.

Обхват на обезщетението

Чл. 346б. Обезщетението обхваща претърпените загуби до размера на разходите, необходими за възстановяване на околната среда, както и разходите за предприетите превантивни мерки с цел ограничаване на щетите и последвалите от това загуби.

Ограничена отговорност на корабособственика

Чл. 346в. (1) Корабособственикът може да ограничи своята отговорност за всяко произшествие:

1. до левовата равностойност на 3 млн. специални права на тираж на Международния валутен фонд - за танкери с тонаж до 5000 бруто тона;
2. до левовата равностойност на сбора от сумата по т. 1 и 420 специални права на тираж за всеки бруто тон над 5000 бруто тона, но не повече от 59,7 млн. специални права на тираж - за танкери с тонаж над 5000 бруто тона.

(2) Корабособственикът може да ограничи отговорността си до размера по ал. 1, ако представи обезпечение пред съда по реда на чл. 180 и 181 от Закона за задълженията и договорите за размера на неговата отговорност по ал. 1, прието за достатъчно от съда.

(3) Корабособственикът не може да ограничи отговорността си, ако щетите са възникнали в резултат на негово виновно поведение.

Финансови обезпечения и издаване на сертификат

Чл. 346г. (1) Корабособственикът на танкер, превозващ като товар повече от 2000 т нефт в наливно състояние, е длъжен да има застраховка, банкова гаранция или друго финансово обезпечение, покриващи съответната стойност по чл. 346в, ал. 1.

(2) Всеки танкер, плаващ под българско знаме и превозващ като товар повече от 2000 т нефт в наливно състояние, трябва да има на борда свидетелство, издадено от Изпълнителна агенция "Морска администрация" при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 86, и удостоверяващо наличието на обстоятелствата по ал. 1.

(3) Изпълнителна агенция "Морска администрация" може да издава свидетелство, удостоверяващо наличието на обстоятелствата по ал. 1, на танкер, плаващ под знамето на държава, която не е страна по Международната конвенция за гражданска отговорност за щети от замърсяване с нефт - 1992 г., при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 86.

(4) Танкер, плаващ под знамето на държава, която е страна по Международната конвенция за гражданска отговорност за щети от замърсяване с нефт - 1992 г., и превозващ като товар повече от 2000 т нефт в наливно състояние, трябва да има на борда свидетелство, удостоверяващо наличието на застраховка, банкова гаранция или друго финансово обезпечение за покриване на отговорността за щети от замърсяване с нефт или нефтени продукти, или свидетелство, в което се декларира, че корабът е собственост на тази държава и отговорността за щети от замърсяване с нефт или нефтени продукти е покрита до размера по чл. 346в, ал. 1, издадено от компетентните органи на държавата, под чието знаме плава корабът.

(5) Изпълнителна агенция "Морска администрация" води регистър на издадените свидетелства.

Глава XVI

МОРСКИ ПРОТЕСТИ, РЕКЛАМАЦИИ, ПОГАСИТЕЛНА ДАВНОСТ

Раздел I

Морски протести

Заявление

Чл. 347. (1) Когато през време на плаване или престой с кораба е произлязло произшествие, което може да даде основание за предявяване претенции срещу корабоприетеля, капитанът е длъжен по установения ред да направи заявление за съставяне на морски протест.

(2) Заявлението за съставяне на морски протест трябва да съдържа описание на фактите на произшествието и взетите мерки от капитана за обезпечаването на повереното му имущество.

Органи, пред които се прави заявлението

Чл. 348. Заявлението за морски протест се прави:

в българските пристанища - пред нотариуса;

в чуждите пристанища - пред консула на Република България или компетентното длъжностно лице на чуждата държава по реда, установен в законодателството на тази държава.

Срок за заявлението

Чл. 349. (1) Заявлението за морски протест се прави в първото посетено пристанище в срок от 24 часа от пристигането на кораба.

(2) Ако произшествието, което налага съставянето на морски протест, е настъпило в пристанището, заявлението за морския протест трябва да бъде направено в срок от 24 часа от произшествието.

Закъснение за заявлението

Чл. 350. (1) Когато не е възможно да се поиска съставянето на морски протест в установения срок, в заявлението се посочват причините за това.

(2) Когато има основание да се предполага, че станалото произшествие е причинило щети на намиращия се на кораба товар, заявяването на морския протест трябва да бъде направено до откриването на люковете. Разтоварването на товара може да бъде започнато преди заявяването на морския протест само при крайна необходимост.

Доказване на фактите

Чл. 351. (1) За доказване на фактите, изложени в заявлението на морския протест, капитанът на кораба едновременно с предявяването му или в срок, не по-дълъг от 7 дни от пристигането му в пристанището или от момента на произшествието, ако то е настъпило в пристанището, е задължен да представи на нотариуса или на съответното длъжностно лице за преглеждане корабния дневник и заверени извлечения от него с подписа на капитана на кораба и скрепени с печата на кораба.

(2) При погиване на корабния дневник в заявлението за морския протест трябва да бъдат подробно изложени всички обстоятелства на произшествието и обстоятелствата и причините за погиването на корабния дневник.

Съставяне на акт за морски протест

Чл. 352. Нотариусът или съответното длъжностно лице на основание заявлението на капитана, данните от корабния дневник и разпита на капитана и по възможност на не по-малко от двама свидетели от командния състав съставя акт за морски протест и го заверява.

Съставяне на акт от чужди органи

Чл. 353. Приемането на заявления за морски протест от капитаните на чуждите кораби и съставянето на актове за морски протест могат да се извършват и от съответните консулски представители на чуждите държави в Република България при условията на взаимност.

Раздел II

Рекламации и искове

Предявяване на рекламации

(Загл. попр. - ДВ, бр. 58 от 1970 г.)

Чл. 354. (1) (Попр. - ДВ, бр. 58 от 1970 г., изм., бр. 113 от 2002 г.) Арбитражни и съдебни искове, произтичащи от договора за превоз на товари, пътници и багажи, българските физически и юридически лица имат право да предявят само след предявяване на рекламацията пред превозвача.

(2) В молбата се посочват предметът на рекламацията, размерът на претендираната сума по всеки предявен документ, описът на документите по молбата и адресът на лицето, което следва да получи сумата.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

Документи, необходими за рекламацията

Чл. 355. Към молбата, с която се предявява рекламация за липса или повреда на товари или багажи, задължително се прилагат и документите, на които се основава претенцията:

1. коносаменти и товарителници;
2. актовете или протоколите, установяващи липсите или повредите на товари или багажи;
3. други необходими документи, установяващи претенцията по основание и размер.

Срокове за разглеждане

Чл. 356. Превозвачът е длъжен да разгледа предявената пред него рекламация и да се произнесе в следните срокове:

1. рекламации за връщане на суми, получени от продажбата на непотърсени товари, за обезщетения за просрочие на сроковете за доставка и за заплащане на задържани наложени платежи не по-късно от 30 дни от деня на предявяване на рекламацията;

2. по всички други рекламации не по-късно от 45 дни от деня на предявяване на рекламацията.

Раздел III

Погасителна давност

Видове давностни срокове

Чл. 357. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Правото на иск се погасява:

1. с двегодишна давност за:

а) вземания, произтичащи от договор за застраховка, считано от деня, в който е възникнало правото на иск;

б) вземания, произтичащи от сблъсквания на кораби, с изключение на вземанията, предвидени в чл. 314, ал. 2, считано от деня, в който е била причинена повредата;

в) вземания, произтичащи от оказване на помощ, считано от деня на завършване на действието по оказване на помощта;

г) вземания, произтичащи от обща авария, считано от деня, в който е възникнало правото на иск;

д) вземания, произтичащи от договор за агентирание и договор за посредничество в корабоплаването;

е) вземания, произтичащи от договор за превоз на пътници, считано от деня на пристигането на кораба или от деня, когато е трябвало да пристигне;

2. с едногодишна давност за:

а) вземания, произтичащи от договор за превоз на товари и багажи, считано от деня на предаване на товара или багажа на получателя, а в случай че товарът или багажът не е бил предаден - от деня, в който е следвало да бъде предаден;

б) вземания, произтичащи от договор за наем на кораб за определено време или при условията на беърбоут чартър, считано от деня, в който изтича срокът на договора;

в) вземания, произтичащи от договор за влачене, считано от деня, в който е възникнало правото на иск;

г) вземания, произтичащи от договор за пилотско провеждане;

д) вземания, произтичащи от сделки, които са сключени от капитана на кораба по силата на законните му правомощия, считано от деня, в който е възникнало правото на иск;

е) вземания на корабоприитежателя, платил суми, по-големи от полагащите му се по разпределението на възнаграждение за спасяване на хора;

3. с шестмесечна давност за вземания, произтичащи от договор за превоз на пътници и личен багаж при каботаж, считано от деня на пристигането на местоназначението, или ако пътуването не бъде завършено - от деня, в който пътникът е трябвало да пристигне.

Спиране на давността

Чл. 358. (1) За давностните срокове, посочени в чл. 357 на настоящата глава, се прилагат разпоредбите на гражданските закони за прекъсване, спиране и възобновяване на давността.

(2) Независимо от разпоредбите на предходната алинея давностният срок спира да тече, ако изчислението на цената на иска зависи от изчислението на

общата авария за времето от деня, в който диспашорът заяви за пристъпването към съставяне на диспаша, до деня на обявяването, че диспашът е съставен.

(3) Също така давността се спира за времето от подаването на рекламация до нейното частично или изцяло отхвърляне, но най-много за сроковете, посочени в чл. 356 на този кодекс.

Последици от спирането

Чл. 359. В случаите, когато след спиране на давността е останал срок за предявяване на иск, по-малък от три месеца, той се продължава до три месеца, а по отношение на вземанията, произтичащи от обща авария - до шест месеца.

Глава XVII

МОРСКА АДМИНИСТРАЦИЯ

Статут на Изпълнителната агенция "Морска администрация"

Чл. 360. (1) (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.) Изпълнителната агенция "Морска администрация" към министъра на транспорта и съобщенията е юридическо лице на бюджетна издръжка и собствени приходи, второстепенен разпоредител с бюджетни кредити, със седалище в София и с териториални звена в Бургас, Варна, Русе и Лом.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Дейността, структурата, организацията и съставът на Изпълнителна агенция "Морска администрация" се определят с устройствен правилник, приет от Министерския съвет.

(3) Собствените приходи на Изпълнителната агенция "Морска администрация" по смисъла на ал. 2 са приходи от:

1. дейности по предоставяне за ползване на рейдови лодки;
2. провлачване или тласкане на кораби и други плаващи обекти;
3. възнаграждения за спасяване на имущество на море и река;
4. предоставяне на услуги по контрол на трафика;
5. предоставяне на хидрометеорологична информация;
6. съдоподемна и аварийноспасителна дейност;
7. хидрографни промери.

(4) Служителите на Изпълнителната агенция "Морска администрация" са длъжни да пазят в тайна данните, станали им известни при изпълнение на служебните им задължения.

(5) (Нова - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Контролът и осигуряването на безопасността на корабоплаването се осъществяват от Изпълнителна агенция "Морска администрация".

Взаимодействие с други администрации

Чл. 360а. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) За изпълнение на своите задължения по този кодекс и по други закони Изпълнителна агенция "Морска администрация" може да сключва с други административни органи договори за взаимодействие. Договори с чуждестранни администрации за взаимодействие и взаимно признаване на администрациите се сключват след разрешение на министъра на транспорта и съобщенията.

Териториална компетентност

(Загл. изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

Чл. 361. Териториалната компетентност на Изпълнителната агенция "Морска администрация" се разпростира върху:

1. (изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) вътрешните морски води;
2. териториалното море;
3. (нова - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) българския участък на река Дунав;
4. (предишна т. 3 - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) сухоземната крайбрежна ивица, имаща широчина 100 метра, отчитана от линията на най-големия отлив. Там, където има селища или височина, отстояща на по-малко от 100 метра от линията на най-

големия отлив, границите на крайбрежната ивица съвпадат с чертите на селището от страна на морето или с върха на височината;

5. (нова - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) сухоземната крайбрежна ивица на разстояние 100 м, мерено от линията, където водната повърхност на река Дунав пресича сушата на българския участък при най-ниски водни стоежи.

Изисквания за правоспособност

Чл. 361а. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) За изпълнение на правомощията си по този кодекс изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и директорите на регионалните дирекции - капитани на пристанищата, трябва да бъдат морски лица с правоспособност "Капитан далечно плаване".

(2) Морски лица със съответна правоспособност трябва да бъдат и ръководителите на звена, контролиращи навигацията и сигурността на корабоплаването.

Разпореждания на изпълнителния директор на

Изпълнителна агенция "Морска администрация"

Чл. 362. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" или упълномощени от него длъжностни лица в рамките на своята компетентност издават разпореждания, които имат задължителен характер за:

1. всички кораби, плаващи под знамето на Република България, независимо от собствеността и предназначението им;

2. всички кораби, плаващи под чуждо знаме, когато се намират в териториалното море, вътрешните морски води и българския участък на река Дунав, ако в законите или международните договори, страна по които е Република България, не е предвидено друго;

3. всички корабоприитежатели, членове на корабните екипажи, работници и служители в пристанищата и корабите, държавни и общински администрации, когато дейността им е свързана с търговското корабоплаване, както и за всяко лице, намиращо се в морските пространства на Република България, вътрешните водни пътища на Република България и другите водни пространства без контакт с морето, независимо от служебното им положение и гражданство.

(2) Обжалването на актовете по ал. 1 не спира тяхното изпълнение.

Контрол по безопасност на корабоплаването

Чл. 362а. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) (Предишен текст на чл. 362а - ДВ, бр. 55 от 2004 г.) Изпълнителна агенция "Морска администрация" упражнява:

1. държавен контрол върху корабите, плаващи под българско знаме, по отношение на спазването на нормативно установените административни, технически и социални изисквания;

2. държавен контрол в пристанищата върху чуждите кораби от момента на навлизането им до отплаването им от пристанищата на Република България за спазване на международните стандарти за безопасност, предотвратяване на замърсяванията и за условията на живот и работа на борда на корабите, посещаващи българските пристанища; в рамките на една календарна година Изпълнителна агенция "Морска администрация" осъществява проверки, съответстващи на най-малко 25 на сто от броя на корабите, посетили българските пристанища;

3. държавен контрол върху безопасното корабоплаване в морските пространства и българския участък на р. Дунав.

(2) (Нова - ДВ, бр. 55 от 2004 г.) Условията и редът за осъществяване на контрола по ал. 1, т. 2 се уреждат с наредба на министъра на транспорта и съобщенията.

Разрешение и забрана за отплаване

Чл. 363. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Отплаването на всеки кораб се разрешава от капитана на пристанището.

(2) Капитанът на пристанището може да забрани отплаването на всеки кораб в следните случаи:

1. при липса или нередовност на документ, удостоверяващ правото на плаване под знамето на съответната държава;
2. при липса или нередовност на документите, изискуеми съгласно двустранните и многостранните международни договори, страна по които е Република България;
3. пропускане на вода в корпуса на кораба;
4. неизправност в рулевото или котвеното устройство;
5. натоварване на кораба, несъответстващо на правилата или добрата морска практика за превоз на товари, превишаване крена на кораба над 8 градуса и при наличие на товар, нарушаващ видимостта за управлението на кораба;
6. приемане на повече от допустимия брой пътници, предвиден в свидетелството за сигурност на пътнически кораб;
7. натоварване на кораба над максималното газене, посочено в корабните документи;
8. некомплектоване на кораба с правоспособен екипаж;
9. недостатъчно снабдяване на кораба със спасителни, противопожарни, водоотливни, сигнални и други средства и приспособления, необходими за сигурността на корабоплаването;
10. липса или некомплектност на лекарствени и животоспасяващи средства, както и липса на лице с медицинска подготовка на кораба, когато такова се изисква;
11. при неспазване разпоредбата на чл. 175а, ал. 2 за условията и реда за превоз на опасни товари;
12. при нарушаване разпоредбите на закон или международен договор, по който Република България е страна;
13. при нарушаване на условията за живот и труд, периодите на работа и на почивка и осигуряване с провизии на екипажа на кораба.

(3) (Нова - ДВ, бр. 55 от 2004 г.) Капитанът на пристанището забранява отплаването или влизането в пристанището на танкер, превозващ като товар повече от 2000 т нефт в наливно състояние, ако на борда няма свидетелство по чл. 346г.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 55 от 2004 г.) Забраната за отплаване продължава до отстраняването на причините, които са я предизвикали.

Задължителни правила

Чл. 363а. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" издава задължителни правила относно:

1. осигуряването на свободна практика;
2. спазването на правилата за радиообмен;
3. използването на пилотски услуги и спазване указанията на трафик-контрола за движение в районите на пристанищата;
4. правилата за използване на влекачи в районите на пристанищата;
5. правилата за използване на котвените стоянки;
6. правилата за товарене, разтоварване, деклариране и маркиране на опасни и специални товари;
7. правилата за осигуряване предпазването на морето от замърсяване от кораби;
8. правилата за противопожарна безопасност.

Основания за задържане на кораби

Чл. 364. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" или капитанът на пристанище може да задържи български или чуждестранни кораби и товари за неиздължени суми за митнически, пристанищни и други такси, налози и глоби, за които е предявено искане от страна на органи на изпълнителната и съдебната власт.

(2) Задържането продължава до отстраняване на причините, които са го предизвикали.

(3) Задържане по реда на ал. 1 и 2 може да бъде поискано и по молба на чуждестранна морска администрация.

Задържане по молба на заинтересувани лица

Чл. 365. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Изпълнителна агенция "Морска администрация" може да задържи кораби, плаващи под българско или чуждо знаме, или товари и по писмена молба от физически или юридически лица за вземания, произтичащи от аварии, сблъсквания, оказана помощ, други услуги или от изпълнението на превозния договор, до предоставяне на необходимите гаранции от корабопридетеля или получателя на товара.

(2) Задържането на кораба (товара) се прекратява след 72 часа, ако дотогава не бъде постановено от окръжния съд по местонахождението на кораба или товара.

(3) Капитанът на пристанището, извършващ задържането по ал. 1, е длъжен да спазва общите изисквания на обезпечителното производство по реда на Гражданския процесуален кодекс. При изискване на гаранция от страната, задържаща кораба, тя трябва да е съпоставима с реалните загуби на кораба и/или товара.

(4) При неоснователно задържане отговорност носи лицето, по чието искане е станало задържането.

(5) Задържане на кораб и/или товар може да бъде поискано от лицата по ал. 1 или по реда на обезпечителното производство по Гражданския процесуален кодекс от съда по ал. 2.

(6) Изпълнителна агенция "Морска администрация" събира такса в случаите на задържане на кораб или товар по ал. 1, с изключение на случаите, когато задържането е поискано за задължения за загуба на живот или телесна повреда. За потвърждаване на задържане от съда по ал. 2 повторна такса не се събира.

Изместване на негоден за плаване кораб

Чл. 366. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Изпълнителната агенция "Морска администрация" може да нареди на физически или юридически лица изместването на подходящо място на негоден за плаване кораб, където той може да остане в плаващо или неплаващо състояние, за да не пречи на корабоплаването.

(2) Агенцията не носи отговорност за последствията, настъпили във връзка с изместването на кораба.

Нареждане за участие в спасяване

Чл. 367. Изпълнителната агенция "Морска администрация" може да задължава намиращите се кораби и лица в пристанището да предоставят своите плаващи или други технически средства за спасяване на търпящи бедствие кораби и хора.

Чл. 368. (Отм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.).

Чл. 369. (Отм. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.).

Инспекторат

Чл. 370. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Инспекторатът на Изпълнителна агенция "Морска администрация" упражнява контрола по чл. 362а.

(2) Лицата по чл. 362, ал. 1, т. 3 са длъжни да изпълняват разпорежданията и да оказват пълно съдействие на инспекторите на Изпълнителна агенция "Морска

администрация" при изпълнение на служебните им задължения. Разпорежданията на инспекторите са задължителни и спрямо корабите по чл. 362, ал. 1, т. 1 и 2.

(3) Инспекторите се легитимират с идентификационна инспекторска карта, образецът на която отговаря на изискванията, приложими в Европейския съюз, и притежават личен печат.

(4) Идентификационната инспекторска карта се издава от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и съдържа данни на български и английски език относно:

1. наименованието на администрацията, издаваща картата;
2. трите имена на притежателя на картата;
3. снимка и подпис на притежателя;
4. правното основание за извършване на инспекцията.

(5) За специфични условия и изисквания на труд на инспекторите и капитаните на пристанищата се определя допълнително възнаграждение от министъра на транспорта и съобщенията.

(6) За изпълнение на правомощията по този кодекс инспекторите на Изпълнителна агенция "Морска администрация", осъществяващи контрола, трябва да са морски лица с необходимата правоспособност.

Условия и ред за приемане на отпадъци

Чл. 371. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Условията и редът за предаване и приемане на отпадъци - резултат от корабоплавателната дейност и корабните товари, се уреждат с наредба на министъра на транспорта и съобщенията.

Бюлетин и статистика

Чл. 372. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) (1) Изпълнителна агенция "Морска администрация" издава бюлетин, в който се публикуват задължителни разпореждания, циркуляри, национални и международни актове от областта на корабоплаването.

(2) Изпълнителна агенция "Морска администрация" обобщава информацията от своята дейност, както и информацията, съдържаща се в регистрите, водени от администрацията, в единна база от данни, която може да се ползва според задълженията, произтичащи от международни договори, страна по които е Република България.

Глава XVIII

(Нова - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 373. Който наруши разпоредбите на чл. 39 или не поиска вписване на промяна на обстоятелствата по чл. 38, ал. 1 в предвидените срокове, се наказва с глоба или имуществена санкция от 50 до 500 лв.

Чл. 374. Корабопритежател, който допусне корабът му да плава в нарушение на изискванията за безопасност и опазване на околната среда от замърсяване, се наказва с глоба или имуществена санкция от 2000 до 50 000 лв.

Чл. 375. (1) Член на екипаж на кораб, който изпълнява служебните си задължения след употреба на алкохол или други упойващи вещества, установена по надлежния ред, се наказва с временно лишаване от право да упражнява дейността, във връзка с която е извършено нарушението, за срок от шест месеца до една година.

(2) С наказанието по ал. 1 се наказва и пилот, който извършва пилотско провеждане на кораб под въздействието на алкохол или други упойващи вещества, установено по надлежния ред.

(3) При повторно нарушение по ал. 1 и 2 наказанието е временно лишаване от право да упражнява дейността, във връзка с която е извършено нарушението, за срок от една до две години.

(4) Установяването на употребата на алкохол се извършва при условия и по ред, определени в наредба на министъра на транспорта и съобщенията.

Чл. 376. Капитан на кораб, пилот или член на екипаж, който по време на изпълнение на служебните си задължения виновно предизвика корабокрушение или авария на кораба, ако деянието не съставлява престъпление, се наказва с временно лишаване от правото да упражнява дейността, във връзка с която е извършено нарушението, за срок от шест месеца до две години и с глоба от 200 до 1000 лв.

Чл. 377. Капитан на кораб, който не декларира превозването или не спазва правилата за превоз на опасни товари или на други товари, чието деклариране е задължително, се наказва с глоба от 1000 до 5000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Чл. 378. (1) Капитан или член на екипажа на кораб, който наруши задължителните разпореждания на капитана на пристанището, отнасящи се за корабите, се наказва с глоба от 50 до 1000 лв., а за повторно нарушение - от 200 до 5000 лв.

(2) Капитан на кораб или член на екипажа, който виновно с действие или бездействие е допуснал задържане на кораба по реда на контрола на корабите в пристанищата, се наказва с глоба от 500 до 5000 лв.

(3) За повторно нарушение по ал. 2 наказанието е глоба от 5000 до 10 000 лв. и лишаване от право за заемане на длъжността, във връзка с която е извършено нарушението, за срок от една година.

(4) Когато нарушението по ал. 2 е извършено от длъжностно лице от Изпълнителна агенция "Морска администрация" или от призната по този кодекс организация за извършване на прегледи, наказанието е глоба от 500 до 5000 лв., а за повторно нарушение - от 5000 до 10 000 лв.

Чл. 379. Капитан на кораб, който не спазва районите за задължителен и незадължителен пилотаж в случаите, при които корабите се освобождават от задължителен пилотаж, основанията за издаване на забрана за посещение на кораби, определянето на местата за приставане на кей и за извършване на товарни и разтоварни операции в нарушение на изискванията за безопасност или на места, които не отговарят на тези изисквания, се наказва с глоба от 2000 до 10 000 лв.

Чл. 380. (1) Корабопритежател, който наеме на работа на кораб лице, непритежаващо изискваната за тази длъжност правоспособност, както и лице, което управлява кораб или изпълнява друга длъжност на кораб, без да притежава изискваната за това правоспособност, се наказва с глоба или с имуществена санкция от 500 до 5000 лв.

(2) Който състави или използва неистински официален документ или преправи съдържанието на официален документ, свързан с придобиването на правоспособност по този кодекс, ако деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 2000 до 10 000 лв. и лишаване от право да заема длъжност на кораб за срок от пет години.

(3) Капитан на кораб, който наруши правилата за предпазване от сблъскване, правилата за крайбрежното плаване, правилата за плаване по р. Дунав или за плаване в акваторията на пристанищата, се наказва с глоба от 50 до 250 лв.

Чл. 381. (1) Който наруши други разпоредби на този кодекс се наказва с глоба или с имуществена санкция от 20 до 500 лв.

(2) Който не изпълни или наруши законно разпореждане на Изпълнителна агенция "Морска администрация", се наказва с глоба или с имуществена санкция от 10 до 250 лв.

Чл. 382. (1) Който не изпълни или наруши изискванията на чл. 363а, т. 1, 3, 4 и 5, се наказва с глоба от 1000 до 2500 лв.

(2) Който не изпълни или наруши изискванията на чл. 363а, т. 2 и 8, се наказва с глоба от 500 до 5000 лв.

(3) Който не изпълни или наруши изискванията на чл. 363а, т. 6 и 7, се наказва с глоба от 10 000 до 50 000 лв.

Чл. 382а. (Нов - ДВ, бр. 55 от 2004 г.) Който наруши изискването на чл. 27, ал. 1, се наказва с глоба или с имуществена санкция от 50 000 до 250 000 лв.

Чл. 383. (1) За маловажни случаи на нарушения на разпоредбите на този кодекс може да се налага глоба с фиш от 10 до 50 лв. Издаденият за наложената глоба фиш трябва да съдържа данни за самоличността на служителя, който е наложил глобата, за самоличността на нарушителя, мястото и времето на нарушението, нарушените разпоредби и размера на глобата. Фишът се подписва от служителя, който е наложил глобата, и от нарушителя, че е съгласен да плати глобата и се изпраща за изпълнение на съответната служба съгласно Закона за събиране на държавните вземания. На нарушителя се дава копие от фиша, за да може да заплати глобата доброволно в съответната община по местоживееене.

(2) На лице, което оспорва извършеното от него нарушение, размера на наложената му глоба или откаже да подпише фиша, се съставя акт.

Чл. 384. (1) Установяването на нарушенията и налагането на наказанията по този кодекс се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(2) Нарушенията на този кодекс се установяват с актове, които се съставят от инспекторите на Изпълнителна агенция "Морска администрация". Акт се съставя и при всяко писмено уведомяване на Изпълнителна агенция "Морска администрация" от капитана на кораба за извършени по време на плаване от членове на екипажа нарушения.

(3) Наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" или от упълномощено от него длъжностно лице.

(4) (Нова - ДВ, бр. 55 от 2004 г.) С наказателното постановление може да се определи и парично обезщетение до пълния размер на причинените вреди.

(5) (Нова - ДВ, бр. 55 от 2004 г.) Наказателното постановление може да се обжалва и от корабопризежателя в частта му, с която е определено обезщетение за причинените вреди. По отношение на корабопризежателя то се смята за връчено с връчването му на капитана на кораба.

(6) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 55 от 2004 г.) Срокът по чл. 34, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания започва да тече от завръщането на нарушителя в Република България.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

(Загл. изм. - ДВ, бр. 85 от 1998 г., бр. 113 от 2002 г.)

§ 1. (Нов - ДВ, бр. 85 от 1998 г., доп., бр. 12 от 2000 г.) Не се дължат данък върху добавената стойност, акциз, такси и мита при внос на стоки за изпълнение на проекти, свързани с търговското корабоплаване, финансирани пряко от безвъзмездна помощ и/или със заеми от международни финансови институции, когато гарант по заема е Република България, както и когато стойността на дължимите данък върху добавената стойност, акциз, такси и мита при внос на стоки за изпълнение на проекти, свързани с търговското корабоплаване, се признава от съответната финансираща организация за кофинансиране от страна на Република България.

§ 1а. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) По смисъла на този кодекс:

1. "Риболовен кораб" е плавателен съд, който е оборудван и се използва с търговска цел за улов или за улов и преработка на риба или други рибни ресурси.

2. "Пътнически кораб" е всеки кораб, включително високоскоростен плавателен съд, по смисъла на Международната конвенция за безопасността на човешкия живот по море (SOLAS), който превозва повече от 12 пътници.

3. "Лишаване от право да упражнява дейността си в съответствие със заеманата от него длъжност" на морско лице е ограничаване на правата по смисъла на чл. 16 от Закона за административните нарушения и наказания.

4. "Повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя се налага наказание глоба за същото по вид нарушение, а в случаите, когато на нарушителя е наложено наказание временно лишаване от право да упражнява определена професия - в едногодишен срок от датата на изтърпяване на това наказание.

5. "Една морска миля" е 1852 м.

6. "Крайбрежно плаване" е плаване в териториалното море на Република България.

7. "Стъкмяване" е оборудване на кораба с изискващите се за него технически средства, горива и материали, както и надлежното му комплектуване с екипаж с оглед осигуряване на безопасно корабоплаване, опазване на човешкия живот по море и надеждния превоз на товари и пътници.

8. "Демюрейдж" е парично възмездяване за престоя на кораба при товарно-разтоварни операции повече от времето, предвидено в договора за превоз по море.

9. (Изм. - ДВ, бр. 55 от 2004 г.) "Морско лице" е физическо лице, заемащо длъжност на кораб или на брега и притежаващо свидетелство за правоспособност и свидетелство за допълнителна и/или специална подготовка, придобито по реда на наредбата по чл. 87, ал. 1.

10. "Газене" е разстоянието от повърхността на водата до най-ниската точка на кораба.

11. "Сървейър" е квалифицирано лице, упълномощено да извършва прегледи и освидетелстване на кораб или товар.

12. "Военни превози" са превозите с нетърговска цел на военни товари, техника или войски за нуждите на отбраната.

13. "Добра репутация" е търговската репутация, доказана с препоръки от постоянни партньори или браншови организации, в които превозвачът членува, а ръководителите на транспортната дейност не са осъждани за умишлено престъпление от общ характер или не са лишени с влязла в сила присъда от правото да упражняват съответната дейност.

14. "Финансова стабилност" означава, че превозвачът разполага с достатъчно ресурси, с които да гарантира нормалното стартиране и функциониране на транспортното предприятие.

15. "Професионална компетентност на превозвача" означава, че лицата, които постоянно ръководят транспортната дейност на превозвача, имат необходимите познания и квалификация, изискващи се по действащото законодателство и международните договори, по които Република България е страна.

16. "Мореходност" е комплексно качество на кораба по отношение на корпуса, стъкмяването и екипажа, позволяващо му да плава в райони и метеорологични условия в съответствие с класа му, когато има такъв, както и да извършва дейността, за която е предназначен, без да се излага на опасност превозваният товар или животът на екипажа и пътниците.

17. "Беърбоут чартър" е договор за наемане на кораб за уговорен период от време, по силата на който наемателят получава пълни права на владение и контрол върху кораба, включително правото да назначава капитан и екипаж на кораба за целия период на наемане.

18. "Произшествия" са аварийни случаи или други събития, свързани с кораб, с член на екипажа или пътниците му, довели до корабкрушение, човешки жертви, тежки или средни телесни повреди, сблъскване, пожар, взрив, засядане, допиране до дъното, повреди по корпуса, надстройките и механизмите, замърсяване на околната среда и други.

19. "Установени в България" са:

а) (изм. - ДВ, бр. 55 от 2004 г.) физически лица, граждани на страна - членка на Европейския съюз, на които е разрешено постоянно пребиваване в Република България;

б) (изм. - ДВ, бр. 55 от 2004 г.) до датата на присъединяването на Република България към Европейския съюз, физическите лица, граждани на страна - членка на Европейския съюз, пребиваващи краткосрочно или продължително на територията на Република България, с разрешение за осъществяване на дейност по трудово правоотношение, издадено от Министерството на труда и социалната политика;

в) юридическо лице, регистрирано по реда на Търговския закон.

20. "Договор за обществена услуга" е договор, сключен между компетентните власти и превозвач за предоставяне на транспортни услуги в съответствие с потребностите на пазара.

21. "Сериозно затруднение на пазара" е налице при възникване на заплаха за финансовото състояние на значителен брой превозвачи, извършващи речен и морски превоз, свързано с траен излишък на предлагане на транспортни услуги спрямо търсенето на клиентите, и предвижданията не сочат съществени и трайни подобрения.

22. "Каботажни превози" е вътрешен превоз на пътници и товари между пристанища, разположени на територията на Република България, от регистриран превозвач.

23. "Задължение за извършване на обществена услуга" е задължението на превозвач да прилага цени и условия, които са в разрез с търговския му интерес, но са определени от компетентни органи по съответния ред, съгласно действащото законодателство.

24. "Корабособственик" е собственик на плавателно средство, посочен като такъв в регистъра на корабите.

25. "Беърбоут чартър" е лице, наело кораб за определен срок по договор за беърбоут чартър.

26. "Лоцман" е морско лице с познания за корабоплавателните условия по р. Дунав и притежаващо необходимата квалификация да води кораба през определени участъци от реката.

27. "Сериозна опасност" е заплаха за здравето и живота на хората, намиращи се на борда на оказващ помощ кораб, и за целостта на самия кораб, която би довела до масови, трайни или непоправими щети.

28. "Воден стоеж" е нивото на водната повърхност на река, езеро или море, измерено в определени моменти от денонощието по височината на водния стълб във водомерен пост, отнесено към нулата на водоотчета (водомерния пост).

29. "Общо морско начинание" е налице, когато един или повече плавателни съдове влачат или тласкат друг съд, при условие че извършват търговска дейност, а не спасителна операция.

30. "Имущество, участващо в общото морско начинание" са корабът, стоката и навлото.

31. "Специален кораб" означава кораб, употребяван за научни, учебни, културни, спортни, противопожарни, съобщителни, митнически и санитарни цели, за пилотаж, за упражняване на надзор, за разбиване на ледове, за търсене и спасяване, за ликвидация на последствия и щети от погинало имущество.

32. "Потънало имущество" означава напълно или частично потънало или заседнало имущество (кораб, част от кораб, предмет от корабно стъкмяване), товари и/или друго имущество, намиращо се трайно на морското или речното дъно или изхвърлено на брега.

33. "Бордово свързана група" означава свързани борд до борд кораби, при което никой един от тях не се намира пред или след кораба, осигуряващ движението на групата.

34. (Нова - ДВ, бр. 55 от 2004 г.) "Превантивни мерки" са всички действия, предприети след настъпване на произшествие с цел да се предотвратят или ограничат щетите от замърсяване с нефт или нефтени продукти.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

(Загл. доп. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

§ 2. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г.) Българските кораби, плаващи по вътрешните водни пътища, трябва да бъдат снабдени с акт за националност до 31 декември 2004 г.

§ 3. (Нов - ДВ, бр. 113 от 2002 г., изм., бр. 55 от 2004 г.) Разпоредбите на чл. 6, ал. 3 и 5, чл. 7а и чл. 88, ал. 2 влизат в сила от 1 януари 2007 г.

§ 4. (Предишен чл. 370 - ДВ, бр. 85 от 1998 г., предишен § 2, бр. 113 от 2002 г.) Този кодекс влиза в сила от 1 януари 1971 г. и отменя:

1. Указа за търговското корабоплаване на Народна република България от 1953 г. относно морския транспорт.

2. Указа за администрацията на пристанищата и крайбрежията от 1952 г. Български граждани, които са придобили до влизането на този кодекс в сила кораби до 40 бруто регистър тона, запазват правото си на собственост. Изпълнението на закона се възлага на министъра на транспорта и съобщенията.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за деноминация на лева

(ДВ, бр. 20 от 1999 г., доп., бр. 65 от 1999 г., в сила от 5.07.1999 г.)

.....
§ 4. (1) (Доп. - ДВ, бр. 65 от 1999 г.) С влизането в сила на закона всички числа в стари левове, посочени в законите, влезли в сила преди 5 юли 1999 г., се заменят с намалени 1000 пъти числа в нови левове. Замяната на всички числа в стари левове с намалени 1000 пъти числа в нови левове се прилага и за всички закони, приети преди 5 юли 1999 г., които са влезли или ще влязат в сила след 5 юли 1999 г.

(2) Органите, приели или издали подзаконовни нормативни актове, влезли в сила преди 5 юли 1999 г. и в които има числа в левове, да направят произтичащите от този закон изменения в тях така, че измененията да се прилагат от датата на влизането в сила на закона.

.....
§ 7. Законът влиза в сила от 5 юли 1999 г.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

към Закона за изменение и допълнение

на Кодекса на търговското мореплаване

(ДВ, бр. 41 от 2001 г.)

§ 4. Навсякъде в кодекса думите "Народна република България" се заменят с "Република България", думите "Министерство на народната отбрана" се заменят с "Министерство на отбраната", думите "министърът на транспорта" се заменят с "министърът на транспорта и съобщенията" и думите "Държавната инспекция по корабоплаване" се заменят с "Изпълнителната агенция "Морска администрация".

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Кодекса на търговското мореплаване

(ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

.....
§ 192. Навсякъде в кодекса:

1. думите "мореплаване" и "мореплаването" се заменят съответно с "корабоплаване" и "корабоплаването";

2. думите "хранение" и "хранението" се заменят съответно със "съхраняване" и "съхраняването";

3. думите "отстъпи от" и "отстъпи от него" се заменят съответно с "развали" и "го развали";

4. думите "териториални води", "териториалните води", "вътрешни и териториални води", "вътрешни или териториални води", "вътрешни или в териториални води", "вътрешните или териториални води" се заменят съответно с "териториално море", "териториалното море", "вътрешни води и териториално море", "вътрешни води или териториално море", "вътрешни води или в териториално море", "вътрешните води или териториалното море".

§ 193. Всички текстове на кодекса се номерират съгласно Закона за нормативните актове.